

ગ્રાંડસૈટુ

વર્ષ : ૩ અંક-૩
ફેબ્રુઆરી - માર્ચ '૦૮

મુખ્ય તંત્રી	
હંસરાજ કંસારા	૦૭૯૮ ૨૬૮૭ ૨૩૫૦
તંત્રી મંડળ	
અતુલ સોની	૯૮૨૪૦ ૩૮૧૪૦
કુ. એકતા કહી	૯૮૭૮૧ ૬૪૩૩૪
જાહેરાન, લવાજમ, નાણાંકિય વ્યવસ્થા	
જયમીન સોની	૯૮૨૪૪ ૪૬૬૫૦
દિગ્ગિન, મુદ્રશી	
જ્યોતિ ધરિયાણી	૯૮૨૪૦ ૪૮૪૮૭
વિતરણ વ્યવસ્થા	
પ્રશાંત બિજલાની	૯૪૨૮૩ ૫૬૬૪૬
વેબ સાઈટ	
ચિરાગ બુદ્ધભૂતી	૯૮૯૯૬ ૩૦૧૨૮
કાર્યાલય વ્યવસ્થા	
રાજેન્ડ સોની	૯૮૨૪૦ ૧૮૩૧૮
માનદ સલાહકાર	
મનુભાઈ કોટડીયા	અમદાવાદ
તુલસીદાસ કંસારા	અમદાવાદ
સૂર્યકાન્ત સોની	અમદાવાદ
શૈલેષ કંસારા	મુજફી
કાન્તીભાઈ કંસારા	રાજકોટ
માનદ સંયોજક (મુજફી)	
પી.જી. સોની 'દાસ'	૯૮૭૮૬ ૦૨૪૦૭
સુધા બુદ્ધભૂતી	૯૮૨૪૩ ૧૩૦૩૪
કાર્યાલય	
ધવલ જીવેલર્સ	
ચાંલ્વા ઓળ, માણેકચોક, અમદાવાદ - ૧	
ફોન : ૦૭૯૮-૨૨૧૪ ૪૦૦૮	
વેબ સાઈટ	
www.gnyatisetu.com	
ઈ-મેલ	
editor@gnyatisetu.com	
છુટક કિંમત	રૂ. ૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ. ૧૦૦/-

'શાન્તિસેટુ'માં પ્રસ્તુત રચનાઓમાં રજૂ કરેલા વિચારો જે ને બેખ્ફોના છે. 'શાન્તિસેટુ'નું નેની સારે લેખન હોયં આવશ્યક નથી.

શાન્તિસેટુ

વિદ્યા વાંચકોને વસંતના વધામણા.

આ વર્ષે સમસ્ત ભારતમાં છાડ વિશ્વવિદ્યાલયી ટાઇટલી. અને હવે કદાચ ઉનાળો પણ એટલો જ અકળાવનારો હશે. પણ અત્યારે મોસમ ખુશનુમા છે, ત્યારે આ અંકમાં 'સેતુ' વિષે જ, એકાદ બે હળવી ભારે વાતો કરી લઈએ.

ગત માસે 'સેતુ પરિવાર'માં ૭૦થી વધુ નવા સભ્યોની વૃદ્ધિ થઈ. આ થઈ ખુશીની વાત. પણ સામે પણ થોડી અકળાવનારી વાત પણ છે. 'સેતુ'નું લવાજમ વાર્ષિક ધોરણે છે. જે દરેક સભ્યે વર્ષે ભરવાનું હોય છે. આ બાબતનો જ્યાલ કદાચ બધા વાંચકોને નથી. પરિણામે વધ્યા વાંચકોએ એમનું સભ્યપદ રીત્યુ કરાવવા, લવાજમ મોકલ્યું નથી. આશા છે, વાંચકો એમને મળેલા અંકોનો અંક જ થી ઉપર થઈ ગયો હોય તો લવાજમ (માત્ર વાર્ષિક રૂ. ૧૦૦/- લેખે) મોકલી આપશે. આ વાત તંત્રી સ્થાનેથી કહેવા પાછળનો ઉદ્દેશ એટલો જ છે કે 'સેતુ' કોઈ વ્યાપારોક ધોરણે કાર્ય કરતું નથી. લવાજમ માત્ર એના પ્રકાશન-વિતરણ અંગે થતા ખર્ચની આંશિક પૂર્તિ જેટલું જ છે.

બીજી ખુશીની વાત... ગત અંકમાં એક પ્રતિભાવમાં સામયિકને સૂચન હતું કે સેતુને માસિક બનાવવું. બીજા વધ્યા વાંચકો પણ એ જ દર્શાયે છે. વાંચકોની આ અપેક્ષા 'સેતુ'ને ગૌરવ બદ્ધે છે. હકીકિતમાં અમારું તો સ્વખ છે કે 'સેતુ' આપણા સમસ્ત પરિવારોને ધેર બેઠા દર માસે નિઃશુલ્ક મળતું રહે. પરંતુ સામયિક પ્રકાશન વિતરણ પ્રક્રિયા... સમય, શક્તિ અને અર્થપૂર્તિ આપારોંત હોય છે. સૌ વાંચકો જાણે છે તેમ 'સેતુ'ના પ્રકાશન વિતરણ કાર્ય સાથે સંલગ્ન પ્રત્યેક વ્યક્તિ એમના વ્યસ્ત સમય, શ્રી અને ક્ષમતાના ભોગે માનદ સેવાઓ આપે છે. 'સેતુ' દર માસે પ્રગટ કરતું હોય અને આપણા સમાજના દરેક પરિવારને ધેર નિઃશુલ્ક પહોંચતું કરતું હોય તો હાલના પ્રમાણથી બમણી માનદ સેવાઓ તેમજ ખર્ચની કાયમી વ્યવસ્થા કરવી પડે. આ માટે થોડા વિકલ્પો વિચારાધીન છે. વાંચકો પણ આ વિષયે એમના વિચારો 'સેતુ'ને મોકલી શકે છે. અમને વિશ્વાસ છે કે, 'સેતુ'ને આપણે પ્રત્યેક ઘરમાં ગૂંજતું કરવાના આપણા સ્વખને અવશ્ય સાકાર કરશું. અસ્તુ.

અતુલ સોની મનુભાઈ કોટડીયા હંસરાજ કંસારા
માનદ મંડળ પ્રમુખ મુખ્ય તંત્રી

સુભાષિત ચિંતન

● કુ. એકતા કટા - અંજાર (કચ્છ) ●

યેણાં ન વિદ્યા ન તપો ન દાન જ્ઞાન ન શીતં ન ગુળો ન ધર્મ:: /

તે મૃત્યુલોકે મુવિ ભારમૂતા મનુષ્યરૂપેણ સૂગાશ્રરતિ ॥

- ભર્તૃહરિ રચિત નીતિશક્તમાંથી

અર્થાતું જેઓની પાસે નથી વિદ્યા કે નથી તપ, નથી દાન (આપવાનું) કે નથી જ્ઞાન, નથી ચારિત્ર્ય, નથી સદ્ગુણ કે નથી ધર્મ - મૃત્યુલોકમાં ધરતી પર ભારરૂપ બનેલા તેઓ મનુષ્યના રૂપમાં પશુઓની જેમ ચરી ખાય છે.

ઉપરોક્ત સુભાષિતમાં બે સંજ્ઞાઓ મનુષ્ય અને પશુનો તફાવત દિણગોચર થઈ રહ્યો છે. મનુષ્યને જંગલી જીવનથી સભ્ય (civilized) જીવન બક્ષનાર વિદ્યા, તપ, દાન, જ્ઞાન, શીલ (ચારિત્ર્ય), સદ્ગુણ અને ધર્મની મહત્તમા સુભાષિતકારે પ્રકટ કરી છે. ઉપરોક્ત બધા જ ગુણોને જો મનુષ્ય ન કેળવે તો તેનું જીવન અને વિકાસ ફક્ત દૈહિક હશે. ‘ચાર પગે ઢોડતો પ્રાણી બે પગે જ ઢોડતો થયો’ જેના જેવું.

જીવન સતત પરિવર્તનશીલ રહ્યું છે. સમય પરિવર્તનનું ચાલક બધ છે. જેના દ્વારા જીવન સતત ગતિશીલ રહે છે. પરંતુ આ ગતિના બે રૂપ પ્રગતિ - સભ્ય માનવીય જીવન અને અધોગતિ - પાશવી જીવન. વર્તમાનકાળ કહેવાતાં સભ્ય માનવીય જીવનનો પ્રગતિકાળ છે. જ્યાં નજર ઢોડવો ત્યાં વિદ્યા (શિક્ષણ)ની બોલબાલા છે. પ્રત્યેક માણસને તપ કરતાં જોઈ શકાય છે. (અહીં તપનું તાત્પર્ય આંખ બંધ કરી સમાપ્ત લગાડવાની કિયા નહીં પરંતુ પોતાના લક્ષ્ય માટે બધી જ અડયણો સહન કરવાની તૈયારી) અને દાન એટલે કે સમર્પણ તો તે ડગલે ને પગલે કરતો દેખાય છે. જ્ઞાનનું સ્તર તો એટલી ઝડપે વધી રહ્યું છે કે, જે તે ક્ષેત્રનાં જ્ઞાનીઓની ઉપાધિ દિવસે દિવસે બદલાય છે. ચારિત્ર્ય અને સદ્ગુણોની તો આજે સ્વર્પદ્ધ થતી હોય તેવું જણાય છે અને ધર્મ તો આ બધાની ટોચ પર જઈ બેઠો હોય તેવું ભાસે છે. આમ, વર્તમાનકાળ માનવીય જીવનનું પ્રગતિકાળ કહી શકાય.

પરંતુ આ માનવીય જીવનનું વાસ્તવિક પ્રગતિકાળ છે? સુભાષિતકારે દર્શાવેલ ગુણોનું મૂલ્યાંકન શું બદલાઈ ગયું છે? માનવીય જીવનનાં આ પ્રગતિકાળમાં કંઈક ખૂટી રહ્યું છે! જ્યેણે પોતાના બે હાથોમાં સમુદ્ર ભરવો છે પરંતુ એક ખાબો પાણી પણ હાથે રહેતું નથી! વિદ્યા (શિક્ષણ)ની મહત્તમ વધી પણ તે શિક્ષણ કેવું છે? જે માણસનું સ્વાવલંબન ધરવામાં નિષ્ફળ નીવે છે માત્ર આર્થિક સ્વાવલંબન જ નહીં, જીવનનાં પ્રત્યેક ક્ષેત્રે સ્વાવલંબન વગર અધૂરપ જ રહેવાની. વગર સ્વાવલંબનના કારણો તેના પ્રત્યેક તપ (સહન શક્તિ)નાં ફળ (પરિણામ)થી તે નિરાશ થઈ શકે છે. પરિણામે યોગ્ય - અયોગ્યનાં નિર્જ્ય

વગર અહીં, બુધ્ધિ કે મનનું સમર્પણ દિણગોચર થઈ રહ્યો છે. યોગ્ય - અયોગ્યનાં નિર્જ્ય વગર માત્ર સમય સાથે ચાલવા માટે મેળવેલ જ્ઞાન જીવનોપયોગી ઓછું અને બોજ વધારે બની સમય અને બુધ્ધિનો દુરોપયોગ સિદ્ધ થાય છે. સારું ચારિત્ર્ય અને સદ્ગુણો આત્મ-સંતોષ અને જીવનની સૌથી મોટી મૂડી કહેવાય પરંતુ આ બંને કેળવવા માટે આજે જે બાધ્ય દેખાવો આવશ્યક બન્યા છે તેનાં કારણો કદાચ તે બંને વ્યવહારમાં સિદ્ધ તો થઈ શકે પરંતુ તેનાથી આત્મસંતોષનો અભાવ વર્તાય છે. ત્યારે, ધર્મ કે જેનું સાંદર્ભિક અર્થ તો ‘ફરજ’ છે તે પણ વિવિધ ધર્મિક વિધિઓ કે સાંપ્રદાયિકતા સુધી જ સીમિત રહ્યો છે. માણસ-માણસ પ્રત્યેનો ધર્મ (ફરજ) ચૂકી જઈ સ્વાર્થસિદ્ધ કરવા જ તેનો ઉપયોગ દિણગોચર થઈ રહ્યો છે. માનવીય જીવનો મૂળભૂત ગુણ ‘લાગણીઓ’નો વ્યાપ દિન પ્રતિદિન ભૌતિકતા ક ટેકનોલોજીમાં રૂપાંતરીત થઈ રહ્યો છે.

વિટંબાણા છે કે, સુભાષિતનાં બધા જ ગુણોનું અત્ર - તત્ત્ર - સર્વત્ર વર્યસ્વ દેખાય છે પરંતુ તે ગુણોના મૂળભૂત મૂલ્યાંકન અવમૂલ્યાંકન કદાચ પ્રગતિને અધોગતિમાં તબદીલ કરી રહી છે. કોઈ પણ ગુણની અધૂરી કેળવણીનાં કારણે કોઈપણ મનુષ્ય તેને પૂરી નિષ્ણાથી સમર્પિત નથી થઈ શકતો. જેના કારણે કોઈ પણ પ્રકારનાં લક્ષ્યનું જ નિર્જ્ય યોગ્ય છે કે અયોગ્ય તે નિશ્ચિત થઈ શકતું નથી અને જ્યારે પરિણામ આવે છે ત્યારે સંપૂર્ણ સંતોષનો અભાવ રહે છે. આ અભાવ જ કોઈપણ ગુણના અવમૂલ્યાંકનનું કારણ બની રહે છે.

સુભાષિત તો બે લીટીનું પણ તેના ચિંતનમાં કદાચ અતિશ્યોક્તિ છે, પરંતુ ચિંતનીય બાબત જરૂર છે!

માતા-પિતા

- ★ તે જ્યારે ધરતી પર પહેલો શાસ લીધો ત્યારે તારા માતા-પિતા તારી સાથે હતા હવે જ્યારે તારા માતા-પિતા છેલ્લા શાસ લે ત્યારે તું એમની પાસે રહેજે.
- ★ નાનો હતો ત્યારે તું માની પથારી ભીની રાખતો મોટો થયો ને હવે તું માની આંખી ભીની રાખે છે. પુત્રને તો માને ભીનાશમાં રાખવાની ટેવ પડી છે.
- ★ દોઢ કિલોની દુધી ચાર કલાક ઊંચીકીને ઉભા રહેતાં તારો હાથ દુઃખી જાય છે. તો તને નવ મહિના માં એ પેટમાં કેવી રીતે ઊંચક્યો હશે?
- ★ બચપણાના આઠ વર્ષ આંગળી પકડીને મા-બાપ તને સ્કુલ લઈ જતાં તો એ મા બાપને ઘડપણમાં આંગળી પકડીને મંદિર લઈ જજે.

કટા હની કમતેશ કુમાર - નામાણા

કર્મનું ફળ

● ગીતા આર. મહીયા - અમદાવાદ ●

આજકાલ ફસ્ટ યુગમાં દરેક માનવી પોતાની જતને કોમ્પ્યુટર યુગ સાથે તાલમેલ મેળવવા એટલો બધો વ્યસ્ત થઈ ગયો છે કે તે પોતાની જતને જ ભૂલી ગયો છે. જેના લીધે જીવનના અમૂલ્ય અંગો જેમ કે સુખ, શાંતિ, પ્રેમ, આનંદ અને સહકારનો નાશ થઈ ગયો છે. સમજો કે ઈન્સાનિયત મરી પરવારી છે. કુટુંબ કબીલાનો ઘાર જોવા મળતો નથી અને જેનાથી સ્વાર્થ હિંદું, દેશ, નફરત, કળ્યા, કંકાસનો જન્મ થયો છે.

આમ થવાનું મુખ્ય કારણ છે — આપણે ભૂલી ગયા છીએ કે હું કોઈ વ્યક્તિ, શરીર, અન્નનીયર, ડેકટર કે શિક્ષક નથી. હું એક આત્મા હું અને પરમાપિતા પરમાત્માનું શ્રેષ્ઠ સંતાન હું. પરમાત્માએ જેમ મારા ઉપર કૃપા કરી છે તેવી રીતે મારે પણ બીજા ઉપર કૃપા દાખિ રાખી કાર્ય કરવાનું છે. મારે જેમ બીજાનો સેહ, સહકાર, પ્રેમ, સહયોગ જોઈએ છે એમ મારે આપવાનો પણ છે. ગીતામાં કૃષ્ણએ અર્જુનને કહ્યું છે કે, ‘અર્જુન, સાથ સહકારથી આ સૃષ્ટિમાં તમે જે હિંદુશો તે મળી જશે.’ આવા મહાવાક્યો બધાને માટે લાગુ પડે છે. જેમકે એક ઉદાહરણ નીચે મુજબ છે.

એક ભાઈ સાવ સામાન્ય પરિવારના હતા. બેશક ખાતા પિતા કહી શકાય, પણ, સ્વભાવથી બિલકુલ પરગજુ. ઉચ્ચ વિચાર સરણીવાળા સહકારી અને આનંદી પણ એટલા જ કે ગમે તેવા સમયમાં પણ ખુશ રહે. ગમે તેના કામ કરવામાં પોતાની જતને ધન્ય સમજતા હતા. જેથી સમાજમાં તેમનું માન વધવા માંડ્યુ. વાહવાહ થવા લાગી અને સમજો ઉપડ્યા ન ઉપડે. આવા સારા વર્તન અને કાર્યથી ધંધો પણ સારો ચાલ્યો અને થોડા ટાઈમમાં અમીર પણ બની ગયા અને તેમની ગજના ઉચ્ચ પ્રભાવશાળી

વ્યક્તિમાં થવા લાગી. આમ સમય પસાર થયો ત્યાં અને માયાનો પ્રભાવ પડવા લાગ્યો. ભાઈના મગજમાં ભૂલાઈ ગયું કે હું કોણ છું. પોતાનું કર્તવ્ય ભૂલવા લાગ્યા, અહંકાર આવી ગયો અને વિચારવા લાગ્યા કે જોયું, ભગવાને મને એવી બુધ્યિ આપી છે જેનો ઉપયોગ કરી હું આ સ્થાને પહોંચ્યો છું. ‘હું’ ના અભિમાનથી વ્યવહારમાં ફર્ક આવ્યો. મને બોલાવશે તો જઈશ, સ્વાર્થ વગર ક્યાંય જવાનું ટાળતા, ગરજ હશે તો આવશે. માનો સામેના માણસને જોઈને કામ કરવું એવું એમનું વર્તન થઈ ગયું અને વાણી વર્તનમાં ફર્ક લાગવા માંડ્યો. બીજાના કામ માટે કંઈ નવરા નથી. આમ માયા બળવાન થતી ગઈ.

માયા કોણ ખબર છે? (૧) કામ, (૨) કોધ, (૩) લોભ, (૪) મોહ, (૫) અહંકાર — માયાના રૂપ છે. માયાએ પરચો બતાવ્યો અને એનો એકનો એક દીકરો સારી જગ્યાએથી કુસંગે ચડી ગયો, ગેરમાર્ગ દોરાઈ ગયો અને બાપના બધા (પૈસા) (મિલકત) ફિના થઈ ગઈ અને બિઝનેસ પણ ચોપટ થઈ ગયો અને બેદાલ થઈ ગયા.

આ બધું એની પત્ની લક્ષ્મી જાણતી અને સમજતી. તે સમજું હતી અને ધાર્મિક વૃત્તિની હતી. તેણે સમજાવી પોતાના પતિને કહ્યું, ‘સાચું કહું તો આનું કારણ એ છે કે તમારે વ્યવહાર, રીત આત્મિક ભાવના, ઘાર રહ્યો નથી. જેનું પરિણામ આપણે ભોગવી રહ્યા છીએ. અગાઉ તમે પરમાત્માના બતાવ્યા રાહ પર ચાલતા હતા ત્યારે કેટલું સુખ અને આનંદ લાગતો હતો. માટે ફરીથી આપણે ભૂલેલી રાહ પર ચાલીયે. એટલે માયાએ જે જંપ લગાવ્યો છે તો એમાંથી પાર ઉત્તરી જઈશું. બસ પણી તો બધું બરાબર થઈ ગયું.

વિશેષ ઉપયોગી નિષ્ફળતા

● ભરત તુલસીદાસ બગા - ગાંધીધામ ●

સફળતા કરતાં નિષ્ફળતા વિશેષ ઉપયોગી અને લાભદાયી છે. સફળતાના પૂર્ણવિરામે વ્યક્તિ સ્થિર અને સ્થગિત થઈ જાય છે. જ્યારે નિષ્ફળતાના અભ્યવિરામે, એ આગળ ધપવાનો અહર્નિસ પડકાર અનુભવે છે. સફળતા કરતાં નિષ્ફળતા વધુ સમજ અને શિક્ષણ આપનારી છે.

નિષ્ફળતા આપણાને આપણા વિશે અને આપણી આસપાસની પરિસ્થિતિ વિશે ગંભીર ચિંતન કરવા પ્રેરે છે. નિષ્ફળ વ્યક્તિ એની નિષ્ફળતાની ચિકિત્સા કરશે ત્યારે વિચારશે કે મારા સ્વભાવની, આદતની કે વ્યક્તિત્વની કોઈ મર્યાદા આ નિષ્ફળતામાં કારણભૂત છે ખરી? નિષ્ફળતા એ આંતરદર્શનનો અમૂલ્ય અવસર આપે છે. વ્યક્તિ પોતાની કાર્યપદ્ધતિ અંગે પણ વિચાર કરશે અને આમાંની કોઈ ગુટિ નિષ્ફળતાનું કારણ બની હોય

તો એના નિવારણ અંગે યત્ન કરશે. એમ વિચારશે કે પરિસ્થિતિની યોગ્ય પરખનો અભિવાન કે પછી વ્યાપક દાખિએ જોવાની મર્યાદા, એ તો નિષ્ફળતાના કારણ બન્યા નથી ને?

આ રીતે નિષ્ફળતા વ્યક્તિને આત્મપરખ અને દિશાદર્શન આપે છે. એને પાર કરીને આગળ વધનારી વ્યક્તિ વધુ દ્રઢીતા અને આત્મવિશ્વાસથી આગેકૂચ કરે છે. નિષ્ફળતાથી અટકી જનારો આરંભે જ આથમી જાય છે. પરંતુ નિષ્ફળતાને વટાવીને આગળ ચાલનારો મધ્યાને પહોંચે છે. નિષ્ફળતા પછી વ્યક્તિ વધુ ખમીરવંતી, વધુ દફનિશ્વયી અને વધુ દ્રષ્ટિવંત બને છે અને પરિણામે એ વ્યક્તિ પોતાના ધ્યેય પ્રતિ બમણા વેગથી ગતિ કરે છે. જીવનમાં ગતિ પામવા માટે પણ નિષ્ફળતા ઉપયોગી બને છે અને એ જ પ્રગતિમાં પરિણમે છે.

મહામંડળનો મર્મ

● હરીલાલ લખમશી સોની - અંભર ●

આપણા મહામંડળના ઉપપ્રમુખ શ્રી હરીલાલભાઈની આ લેખમાળાનો ઉદ્દેશ સમગ્ર વિકાસ હેતુ મહામંડળ કેવા પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન પ્રયોજન કરે, તે વિશે આમ જનમત જાણવાનો તેમજ કેળવવાનો છે. સામાજિક પ્રવૃત્તિના ક્રાણ આયામ હોય છે : એક, વ્યક્તિ અથવા પરિવારલક્ષી, બીજે, સ્થળ અથવા સમસ્યા વિશેખલક્ષી અને ત્રીજે આયામ, સમગ્ર સમાજને આવરી લેતી સમસ્યાઓના સમાધાન તેમજ વિકાસ હેતુ આયોજુત પ્રવૃત્તિઓલક્ષી હોય છે. આ અંગે સમાજના આમ સભ્યોની માન્યતાઓ, અપેક્ષાઓ અને આકંશાઓ વ્યક્ત થાય અને એના પર વિચાર-વિમર્શ થાય તે આવશ્યક છે. આ ઉદ્દેશ સાથે લેખકશ્રી અમના વ્યક્તિગત વિચારો વ્યક્ત કરે છે. પ્રસ્તુત લેખ, શિક્ષણ સંદર્ભે છે. ગત માસે મહામંડળની શિક્ષણ - સમિતિની બેઠકમાં પણ આ વિષય વિગતે ચર્ચાયો છે, જેનો અહેવાત આ અંકમાં અન્યત્ર આપેલ છે. આશા છે, સુફા વાંચકો આ સંદર્ભે અમના પ્રતિભાવો, અભિપ્રાયો 'સેતુ'માં પ્રકાશન હેતુ પાઠવે.

- મુખ્ય તંત્રી

મહામંડળ — એની સ્થાપના પછી, પ્રથમ વર્ષે સારી એવી સંગઠનાત્મક પ્રવૃત્તિઓથી ધમધમતું રહ્યું. ત્યારબાદ સમાજ અનુભવી પ્રવૃત્તિના શ્રીગણેશ રૂપે પરિચય મેળો અને પરિચય પુસ્તિકાનું પ્રકાશન.

ભારતના વિવિધ ભાગોમાં છુટાછવાયા વસતા આપણા જ્ઞાતિબંધુઓ, આ પુસ્તિકા તેમજ સેતુમાં પ્રકાશિત આ પ્રવૃત્તિની વિગતોથી વાકેફ થયા.

બનવાજોગ છે કે હજુ 'મહામંડળ' વિશે આપણા ગણા પરિવારોને પૂરતી માહિતી ન હોય. એનો એક અનુભવ એવો છે કે સમસ્ત ગુજરાત કંસારા સમાજ અને આપણા મહામંડળ વિશે ઘણાને સ્પષ્ટ ઝ્યાલ નથી. વાત સાફ છે. મહામંડળને હજુ પોતાની identity establish કરવાની છે. અને એ કરવી હોય તો જરૂરી છે કે, મંડળ દ્વારા કોઈને કોઈ પ્રવૃત્તિનું આયોજન થતું રહે. જેનો ટપાલ તેમજ 'સેતુ' દ્વારા પ્રસાર થતો રહે અને મહામંડળના બધા જ ઘટક સમાજો સાથે નિયમિત રીતે interaction થતું રહે. એને પરિણામે, મહામંડળના સામાજિક ઉદ્દેશને પ્રેરણા અને બળ મળતું રહેશે.

સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ માટે આવશ્યક initiative ક્યાંથી આવશે? આપણે વિભિન્ન સાંસ્કૃતિક, સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ માટે અલગ અલગ પેટા સમિતિઓનું આયોજન કર્યું છે. પરંતુ એ બધી હજુ સુધુમ ન કહું તો પણ Gestation અવસ્થામાં છે. વિભિન્ન સમિતિઓ પોતપોતાના ક્ષેત્રે કંઈક કરવા વિચારે પણ છે. શિક્ષણ સમિતિની પ્રથમ મિટીંગમાં પણ આ અંગે વિસ્તારપૂર્વક ચર્ચા થયેલ. ત્યારે આ મુદે સૂચનો ઘણા ઉપયોગી થયા હતા. આપણા સમાજના શિક્ષણ ક્ષેત્રે "Felt needs" (માંગ) અંગે અને એની પૂર્તિ માટેના પ્રયાસો વિશે વિચારોની આપ-લે થાય તે માટે થોડાં સૂચનો કરું છું. આશા છે, મહામંડળના પ્રત્યેક ઘટક, બલકે, પ્રત્યેક સભ્ય આ બાબત થોડો વિચાર કરશે. એટલું જ નહીં, જો કોઈ વિચાર એમના મનમાં ધબકતો હોય તો તેને 'સેતુ' મારફત અથવા પત્ર દ્વારા

મહામંડળને જણાવશે.

● શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ :

કોઈ પણ 'સમાજ'ના વિકાસમાં શિક્ષણ (Formal તેમજ Non formal)નું મહત્વનું યોગદાન રહે છે. તો આ મહત્વના વિષયે, ટુંકા કે લાંબાગાળાની પ્રવૃત્તિઓ વિચારી શકાય! શિષ્યવૃત્તિઓ, પુસ્તક વિતરણ - પ્રતિભા, પુરસ્કારો આદી બાબતો તો ઘટક-લક્ષી થતી જ હોય છે. શિક્ષણ સમિતિના સભ્યોએ મિટીંગ દરમાન આ બાબતો પર ચર્ચા-વિચારણા કરી છે. પરંતુ લાંબાગાળાના infrastructural ઈન્ફ્રાટ્રક્ચર વિષે તો મહામંડળ થોડા અનુભવ પછી જ વિચારી શકે. દરમાનમાં એવી લાંબાગાળાની યોજના (ઇતાલયો - ટેકનીકિલ શિક્ષણ સંસ્થાની સ્થાપના વિગેરે)ને મૂર્તિમંત કરવા સર્વપ્રથમ આવશ્યક છે, Data base. આપણા સમાજની હાલને તબક્કે, આ ક્ષેત્રે સ્થિતિનું અવલોકન 'માંગ'નું મૂલ્યાંકન અને એની પૂર્તિ માટે આવશ્યક સંશાધનો ઊભા કરવાની ક્ષમતા. આ બાબતોનો ટેટા-બેઝ તૈયાર કરવો જરૂરી છે. એ માટે મારું નમ્ર સૂચન છે કે સર્વપ્રથમ આપણે પ્રત્યેક ગામ, કસ્બા કે શહેરમાં આપણી જ્ઞાતિના શિક્ષિત અને શિક્ષણ લેતી વ્યક્તિઓની મોજણી કરી શકીએ. આ બાબત શિક્ષણ સમિતિએ પણ સૂચન કર્યું જ છે. પ્રારંભે - પ્રત્યેક ઘટકને તેમના વિસ્તારની માહિતી એકત્ર કરવાનું સૂચન કરી શકે. આ વિષયે યોગ્ય પ્રસાર કરવા 'સેતુ'નો સહયોગ પણ લઈ શકાય.

સેતુના વાંચકો આ વિષે એમના અભિપ્રાયો પાઠવશે તો આભારી થઈશે.

કમ્પ્યુટર આજના યુગની અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે. આ વિષયે વાંચકોને રસ લેતા કરવા, 'સેતુ'એ 'કમ્પ્યુટરનો કક્કો' શ્રેષ્ઠીનો આરંભ કર્યો છે. આ ભલે તદ્દન નારું પરંતુ આવકારણીય કદમ છે. આ જ રીતે 'સેતુ' દ્વારા બીજી વ્યવસાયીક શિક્ષણ માર્ગદર્શન અથવા તેને લગતા વિષયો વિશે - સમાજનો પ્રબુધ્ય વર્ગ કંઈક આપતો થાય તે આવશ્યક છે. અસ્તુ.

શિક્ષણ સમિતિની મિટીંગનો અહેવાલ

● રસીકલાલ રવજી મહીયા - કન્વીનર ●

તા. ૬-૧-૨૦૦૮ના રોજ અભિલ ભારતીય માર્ગ કંસારા સોની જ્ઞાતિ મહામંડળની પ્રથમ મિટીંગ માનનીય પ્રમુખ શ્રી પ્રભુદાસભાઈના અધ્યક્ષપદે જ્ઞાતિની ઓફિસમાં યોજવામાં આવી હતી. શિક્ષણ સમિતિના કન્વીનર શ્રી રસીકભાઈ રવજી મહીયાએ મિટીંગનું સંચાલન કર્યું હતું. શરૂઆતમાં મિટીંગનો એજન્ડા સ્પષ્ટ કરી કન્વીનરશ્રીએ હાજર રહેલા સભ્યશ્રીઓ અને આમંત્રિતોને આવકાર્ય હતા.

આપણી જ્ઞાતિમાં શિક્ષણના પ્રસાર હેતુ મહામંડળ દ્વારા ક્યા કાર્યક્રમો/પ્રવૃત્તિઓ/ પ્રોજેક્ટો હાથ ધરવા જોઈએ - એ મુદ્દે ઉપસ્થિત સત્યોએ વેચારિક આદાન પ્રદાન કરીને વિસ્તૃત ચર્ચા કરી હતી. તે સાથે મુખ્યત્વે ક્યા કાર્યક્રમો અશીમતાના ધોરણે હાથ ધરવા જોઈએ તેના સૂચનો કરવામાં આવ્યા હતા. સર્વસંમિતિએ એવું જણાયું હતું કે આ મુજબના કાર્યક્રમો શરૂઆતના તબક્કે મહામંડળ દ્વારા કરવામાં આવે તો તે ઘણું જ યોગ્ય થશે.

૧. ધોરણ ૧૨મા પછી વિદ્યાર્થીને પોતાની કારકીર્દીની પસંદગી કરવાની હોય છે. તેવા સમયે તેમને જરૂરી માર્ગદર્શન મળી રહે એ માટે કારકીર્દી માર્ગદર્શન સેમિનારનું આયોજન કરવું જોઈએ. તેમાં નિષ્ણાતો દ્વારા વિવિધ અભ્યાસક્રમો ડિચ્રી/ડિપ્લોમા યુનિવર્સિટી/ કોલેજો, પ્રવેશના નિયમો વગેરે બાબતોની માહિતી આપવી. ઘણા સત્યોએ એવો અભિપ્રાય દર્શાવ્યો હતો આ પ્રકારના સેમિનારમાં વિદ્યાર્થીઓના વાલીઓને પણ સાંકળી લેવા જોઈએ. ધોરણ આઠથી દસ સુધીના વિદ્યાર્થીઓને પણ આવી માહિતી આપવી જોઈએ. સભ્યશ્રીઓ તરફથી એવા સૂચનો મળ્યા હતા કે શિક્ષણને સ્પર્શતા કાર્યક્રમો જેવા કે નિબંધ સ્પર્ધા, વક્તૃત્વ સ્પર્ધા, ક્વીઝ કોમ્પીટીશન વગેરે કાર્યક્રમો અવારનવાર ગોઠવવા જોઈએ. તેથી વિદ્યાર્થીઓ અને વાલીઓમાં શિક્ષણ પ્રત્યેની જાગૃતિ કેળવાય. શિક્ષણ પ્રવૃત્તિ વધુ વિસ્તરે.

૨. ઉચ્ચ શિક્ષણ લેવા માંગતા ઘણા વિદ્યાર્થીઓને નાણાકીય પ્રતિકુળતાઓનો સામનો કરવો પડતો હોય છે. તેમને લોન-સ્કોલરશીપ અથવા શૈક્ષણિક લોનની સુવિધા મળે તે હેતુથી એક ફંડ ઉભું કરવું જોઈએ. તેમાંથી અ.ભા.મા. ક. સોની જ્ઞાતિ મહામંડળ દ્વારા શૈક્ષણિક લોન મળે તેવી વ્યવસ્થા ઉભી કરવી જોઈએ.

૩. સમસ્ત જ્ઞાતિમાં પ્રતિ વર્ષ બહાર પડતા ગ્રેજ્યુએટો, પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટો અને ડિપ્લોમા હોલ્ડર્સનું સન્માન કરી પ્રોત્સાહન રૂપે ઈનામ વિતરણ સમારંભ ગોઠવવો

જોઈએ.

૪. આપણી સમસ્ત જ્ઞાતિમાં અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થીઓનું એક સર્વેક્ષણ હાથ ધરવું જોઈએ. આવા સર્વેક્ષણ દ્વારા આપણી જ્ઞાતિમાં યુવાનોનું એજ્યુકેશનલ સ્ટેટ્સ શું છે તે જાણી શકાય. દા.ત. ક્યા વિદ્યાર્થીઓ હાલ ક્યા પ્રકારના અભ્યાસક્રમમાં ભણી રહ્યા છે, તેઓ તે અભ્યાસક્રમમાં પોતાનો અભ્યાસ ચાલુ રાખે છે કે છોરી દે છે? છોરી દેવાના શું કારણો છે? વિગેરે વિગેરે. આવા સર્વેક્ષણ દ્વારા જ્ઞાતિના યુવાનોનું વર્તમાન સ્તર શું છે તે જાણી શકાય છે અને તેના દ્વારા શિક્ષણ પ્રસારના કાર્યક્રમો હાથ ધરવા જોઈએ.
૫. જ્ઞાતિના યુવાનો માટે અભ્યાસ કરવાની સાથે રહેવાની સંગવડતા મળી રહે તો તેમને ભણવામાં અનુકૂળતા રહે છે. આવા હેતુસર હોસ્ટેલ જેવી વ્યવસ્થા પણ સમયાંતરે ઉભી થાય તેવી પ્રવૃત્તિ હાથ ધરવી જોઈએ. આ સંદર્ભ શ્રી રસીકભાઈ રવજી મહીયાએ અમદાવાદથી આવેલ શ્રી જયમીનભાઈનો પત્ર વાંચી સંભળાવીને તેમના સૂચનની નોંધ લીધી હતી.
૬. શ્રી હરિલાલભાઈ એલ. સોનીએ એવું સૂચન કર્યું હતું કે શિક્ષણ સમિતિ દ્વારા થનાર તમામ પ્રવૃત્તિઓનું અસરકારક અમલીકરણ તેમજ સંચાલન થઈ શકે તે માટે કન્વીનરશ્રીને મદદ કરવા એક કોર કમિટી અથવા કોર ચુપની રચના કરવી જોઈએ. જ્ઞાતિના જે ભાઈ બહેનો આવા કોર ચુપમાં જોડાવા માંગતા હોય તેમના નામો કન્વીનરશ્રીને અથવા મહામંડળના પ્રમુખ-મંત્રીશ્રીને મોકલી આપે. હવે પછીના કાર્યક્રમોનું આવી કોર કમિટી દ્વારા આયોજન કરવામાં આવશે.

મિટીંગના અંતમાં કન્વીનરે ઉપરોક્ત મુદ્દાઓ હાઈલાઇટ કરી બતાવ્યા હતા. આ મિટીંગમાં મહામંડળના પ્રમુખશ્રી પ્રભુદાસભાઈ, ભુજ જ્ઞાતિના પ્રમુખ શ્રી અમૃતલાલભાઈ, શ્રીમતિ જયશ્રીબેન પરમાર, કંસારા સમીરભાઈ, હરિલાલ એલ. સોની, શિશીરભાઈ સોની, ડિશોરભાઈ એન. સોની, મુળજીભાઈ કહ્ણા, વિજયભાઈ દયારામ બુધ્યભણી, સુનીલભાઈ કે. કંસારા, હિતેશભાઈ બીજલાણી, પ્રદીપભાઈ બીજલાણી, શ્રીમતિ સિમતાબેન એચ. સોની ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

આપણી જ્ઞાતિમાં શિક્ષણનું પ્રમાણ એની દશા અને દિશા વિશે વિચારોતેજક આ લેખના પ્રતિભાવરૂપે સુધી વાંચકો ઐમના અભિપ્રાયો અવશ્ય સૂચયે. – મુખ્ય તંગી

શિક્ષણ એટલે શું?

રસીકભાઈ આર. મહીંદ્રા - આદિપુર, કરણ

આપણે ઘડી વખત એવું સાંભળતા હોઈએ છીએ કે

“આપણે ભાગ્યા નહિ એટલે રહી ગયા.... જો ભાગ્યા હોત તો આજે કયાંય હોત..!”

માનવે આજે જે કંઈ વિકાસ કર્યો છે તે તેના શિક્ષણને આભારી છે. શિક્ષણને આપણે ભણતર પણ કહીએ છીએ.

યોષામ્ ન વિધા ન તપો ન દાનમ

ન જ્ઞાનમ ન શીલમ ન ગુણો ન ધર્મસ् ।

તે મર્ય લોકે ભુવિ ભાર ભૂતા

મનુષ્ય રૂપેણ સૃગાશ્વરંતિ ।

જે માણસમાં વિધા, તપ, દાન, જ્ઞાન, શીલ અને ધર્મના ગુણો નથી તે મૃત્યુલોકમાં ભૂમિ પર ભારત્ય છે અને માણસના સ્વરૂપમાં મૃગ સમાન છે. જે માણસ ભણેલો નથી તેનું જીવન અંધકારમય છે એવું કહેવામાં જરા પણ અતિશયોક્તિ નથી. શિક્ષણ એ જીવન જ્યોત છે. એક જ્યોત દ્વારા બીજી જ્યોત જલાવી શકાય છે તેમ એક શિક્ષિત વ્યક્તિ બીજાને શિક્ષણ આપી શકે છે અને શિક્ષિત બનાવી શકે છે.

આપણે કદી એ વિચાર કર્યો છે કે શિક્ષણ એટલે શું? શિક્ષણ દ્વારા માણસને શું પ્રાપ્ત થાય છે? આપણે સારી રીતે જાણીએ છીએ કે એન્ઝનીયરીંગનું ભણેલો વ્યક્તિ એન્ઝનીયર બને છે અને ડોક્ટરી લાઈનમાં ગયેલો વિદ્યાર્થી ડોક્ટર બને છે. એક ઘ્યાતનામ શિક્ષણ શાસ્ત્રીના મંત્ર્ય મુજબ કોઈપણ શિક્ષિત વ્યક્તિ તેના શિક્ષણ દરમ્યાન છેવટે ગ્રામ બાબતો મેળવે છે.

૧. જ્ઞાન (Knowledge)

૨. નિર્ણયશક્તિ (Judgement)

૩. ઉહાપણ (Wisdom)

ચાલો આપણે એ સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ આ ગ્રામ બાબતો શું છે?

જ્ઞાન (Knowledge) એટલે વિવિધ વિષયો જેવા કે ભુગોળ, ગણિત, ઈતિહાસ, વિજ્ઞાન, ભાષા, એન્ઝનીયરીંગ, મેડીકલ ફાર્મસી વિગેરેનું જ્ઞાન અથવા માહિતી. આ માહિતી (Information) આપણા મગજની હાઉઝિસ્કમાં સ્ટોર થઈ જાય છે.

બીજુ બાબત **નિર્ણયશક્તિ** છે. તેને આપણે Judgment કહીએ છીએ. જ્યારે આપણી સમક્ષ એક કરતાં વધુ વિકલ્પો હોય અને તેમાંથી કોઈ એક વિકલ્પ પસંદ કરવાનો હોય તો આપણને નિર્ણય શક્તિની જરૂર પડે છે. નાની મોટી

દરેક બાબતમાં આપણે નિર્ણય લેવાની (decision-making) પ્રક્રિયા કરતા હોઈએ છીએ. આ દરમ્યાન આપણે મેળવેલ જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરીએ છીએ. તેથી આપણે વધુ સારા નિર્ણયો લઈ શકીએ.

તીજુ બાબત છે ઉહાપણ (Wisdom). આ એક એવો માનવીય ગુણ છે કે આપણા વાણી, વર્તન અને વ્યવહારનું નિયંત્રણ કરે છે. જ્યારે, કોની સાથે, કેવી રીતે અને કેમ વર્તવું તેની સતત જાગૃતિ રાખવાના આવા ગુણોને ઉહાપણ કહેવાય છે. વિધા અભ્યાસના ગ્રંથાથી પાંચ વર્ષના ગાળામાં ઉહાપણ (Wisdom)ના ગુણો પૂર્ણ કક્ષાએ કેળવાતા હોય છે. યુનિવર્સિટીમાં મેડીકલ, એન્જિનીયરીંગ કે મેનેજમેન્ટમાં અભ્યાસ કરતો યુવાન કે યુવતી બે-ગ્રામ વર્ષ પછી આપણને અચાનક મળી જાય ત્યારે તેમાં વિકસિત થયેલા આ ગુણોની તેના બોલવા, ચાલવાની છટાથી આપણને ખબર પડતી હોય છે. આપણે તેનાથી ઈભ્રેસ થઈ જઈએ છીએ તે શિક્ષણ દ્વારા મેળવેલ ઉહાપણ (Wisdom)નું પરિણામ છે.

આમ વ્યક્તિના સર્વર્ગી વિકાસમાં શિક્ષણનું ખૂબજ મહત્વનું યોગદાન છે. અલબત્ત અભિજા વ્યક્તિમાં પણ અનુભવ ને પરિણામે નિર્ણયશક્તિ અને ઉહાપણ જેવા ગુણોનો વિકાસ થાય છે, પરંતુ તે સીમિત અને દિશાહીન હોય છે. ઘણા લોકોને આપણે એવી દલીલ કરતા સાંભળ્યા છે.

“અમે ક્યાં કોલેજમાં ભણવા ગયા હતા?” છતાં જુઓ આટલા મોટા ધંધા-રોજગાર સંભાળીને ચલાવીએ છીએ.

કોઈપણ વ્યક્તિને તેને જીવનમાં પ્રાપ્ત થતા શિક્ષણના બે પ્રકાર છે :

૧. અવૈધિક શિક્ષણ (Non-Formal education)

૨. વૈધિક શિક્ષણ (Formal education)

અવૈધિક શિક્ષણ એટલે જે વિધિસર શાળા-કોલેજમાં આપવામાં આવતું નથી. બાળક જન્મે છે ત્યારથી જ તે અવૈધિક શિક્ષણ કુદરતી રીતે પ્રાપ્ત કરવા લાગે છે. અવૈધિક શિક્ષણ સતત, નિરંતર, મૂલ્યરહિત અને મૃત્યુપર્યત ચાલુ રહે છે. અવૈધિક શિક્ષણમાં માતા-પિતા અહીમ ભૂમિકા નિભાવે છે. તેની સાથે કુટુંબીજનો જેવા કે ભાઈ, બહેનો અને અન્ય સગાસંબંધીઓ આ પ્રકારનું શિક્ષણ આપવામાં યોગદાન આપે છે. વ્યક્તિમાં કલા, સાહિત્ય, સંગીત, સંસ્કાર અને વિશિષ્ટ ક્ષમતાઓનો વિકાસ આ પ્રકારના શિક્ષણમાં ખૂબ જ અસરકારક રીતે થાય છે. ઉદાહરણ તરીકે સંગીતકારના જાનદાનમાં કોઈ વિશિષ્ટ પ્રકારના સંગીત કે ગાયકી કે જેને

(અનુસંધાન : જુઓ પાણા નંબર-૧૦ ૮૫૨)

||| વિદ્યાર્થીઓને અને વાલીઓને પરીક્ષાલક્ષી માર્ગદર્શન |||

મારા અવલોકન પરથી મેં એવું નોંધ્યું છે કે ૭૫થી ૮૦% વિદ્યાર્થીઓ કોઈપણ વિષય ગોખીને તૈયાર કરે છે. જ્યારે ખૂબ ઓછા એવા વિદ્યાર્થીઓ છે જે વિષયના ઉંડાણને સમજીને મગજમાં ગોઠવે છે. જેમ આપણા ઘરની તિજોરી કે ચોપડા મૂકવાના કબાટમાં ગોઠવણી વ્યવસ્થિત ન હોય તો કોઈ વસ્તુ આપણે શોધી શકતા નથી. તે જ રીતે આપણે આપણા દિમાગમાં જ્ઞાન એ રીતે ગોઠવવાનું છે કે જેથી જરૂર પડે કે તરત આપણે તેને બહાર કાઢી શકીએ. પણ આવું કેવી રીતે બને તે તમારે જ્ઞાનવું છે? તો તે માટે કેટલાક મુદ્દાની માહિતી તમને આપું છું જે તમારા ભાવિ ઘડતરમાં ઉપયોગી બનશે.

૧. દટ આત્મશ્રદ્ધા : ઘણા વિદ્યાર્થીઓ પરીક્ષા વખતે ભગવાનની બાધાઓ રાખે છે. શું આ યોગ્ય છે? હું એવું માનું છું કે આપણામાં એક ભગવાન છે અને તે આપણો આત્મા. આપણને આપણા આત્મા પર શ્રદ્ધા હોવી જોઈએ. આ શ્રદ્ધા જેટલી મજબૂત હશે તેટલું પરિણામ સારુ આવશે. હું “શ્રદ્ધા” એટલા માટે કહું છું કારણ કે “વિશ્વાસ ડળી” જવાના ઘણા દાખલા મં જોયેલા છે. આથી સ્વસ્થ, હળવું, પ્રહૃત્વિત અને દટ આત્મશ્રદ્ધા ધરાવતું મન એટલે કે, “આ કામ મારાથી જ થશે” તેવી આત્મશ્રદ્ધા સફળતાનું પ્રથમ સોપાન બનશે.

૨. માહિતીનો સંગ્રહ : હું તમને એમ કહું કે તમારા મામાના ઘરે ટી.વી.ની ઉપર શું મૂક્યું છે? તો તમે કહેશો : ઘડીયાળ, શો પીસ.... વગેરે કંઈપણ. હાલ તમે ભવે ત્યાં નથી ગયા પણ તમને જવાબ આવડી ગયો. તેજ રીતે આપણે ચોપડી કે નોટને ખૂબજ જીણવટપૂર્વક વાંચવાની છે. કોઈપણ પ્રશ્નમાં આવતા અગત્યના મુદ્દાને કમબધ રીતે મગજમાં ગોઠવવાના છે જેથી કોઈપણ પ્રશ્નનો જવાબ સહજતાથી લખી શકાય. ઘણા લોકો માટેથી વાંચે છે. ઘણા મનમાં વાંચે છે. ઘણા પોર્ટન્ટ લખીને યાદ રાખે છે..... પણ આ પદ્ધતિઓમાંથી કઈ પદ્ધતિ તમારા માટે યોગ્ય છે? એ તમારે નક્કી કરવાનું છે.

૩. યાદ રાખવાની કણા : હું એવું માનું છું કે કોઈપણ પ્રશ્નનો જવાબ યાદ રાખવા માટે તેને સમજવો જોઈએ. આ ઉપરાંત એકાદ વાર લખેલો પણ હોવો જોઈએ. યાદ રાખો : પરીક્ષામાં લખવાના માર્કસ હોય છે. આમ, તમે જેટલું લખીને અને સમજીને તૈયાર કરશો તેટલું પરિણામ સારું આવશે. આ ઉપરાંત યાદ

રાખવા માટે તમારી અવલોકન-શક્તિ ખૂબજ તીવ્ર હોવી જોઈએ. એટલે કે તમે જ્યારે વાંચતા હોવ ત્યારે તમારી નોટના એક એક અક્ષરને જીણવટપૂર્વક જુઓ. તે અક્ષરોના મરોડ, નોટમાં તમે કરેલી છેક-છાક આ બંધું જો તમે જીણવટપૂર્વક જોયું હશે તો નોટમાં પેલી ભૂલ તમારી ઉત્તરવહીમાં સુધરી જશે. એક તારણ એવું કહે છે : “માણસ જોયેલું ભૂલતો નથી”. આથી વર્ષ દરચાન દરેક વિષયની તમારી નોટ બનાવો અને તેમાંથી તૈયારી કરો.

૪. વિષયનો ગણન અભ્યાસ : આપણે જે વિષય ભણતા હોઈએ તે વિષયનો સંપૂર્ણ મહાવરો કેળવવો જોઈએ. કોઈપણ વિષયનું પેપર લખવા પૂરતું જ જ્ઞાન મેળવવામાં આવે તો આ વલણ આપણને ટૂંકાગાળાનો ફાયદો કરાવે છે. પરંતુ આ જ્ઞાનને સમજીને જો મગજમાં ઉતારી શકાય તો તે ક્યારેય ભૂલાતું નથી. તેમજ લખાણની પ્રેક્ટિસથી પરીક્ષાનો ડર રહેતો નથી. આમ, કોઈપણ વિષયનો ઊડાણપૂર્વકનો અભ્યાસ હોવો જોઈએ.

૫. જ્ઞાનની ચકાસણી જાતે કરો : આપણે તૈયાર કરેલ વિષયની જાતે ચકાસણી કરવાથી આત્મવિશ્વાસ ખૂબજ વધે છે. પરીક્ષા એ વિદ્યાર્થીનું જ્ઞાન નહિ પરંતુ તેની સમજશક્તિને ચકાસવાનો ઉત્તમ માર્ગ છે. જો તમે જાતેજ તમારા જ્ઞાનની ચકાસણી કરશો તો જે-તે વિષય રસમદ થશે. પરિણામ સારુ ગ્રામ થશે.

● પરીક્ષાના મહિના પહેલાં.....

- ★ અધરા અને લાંબા તેમજ રૂચિ ન હોય તેવા વિષયોને અગ્રતા આપવી અને તૈયારી શરૂ કરવી.
- ★ આ ઉપરાંત દિવસના જે ભાગમાં મન પ્રહૃત્વિત અને વાતાવરણ શાંત હોય તેવી જ્યાાએ વાંચવું.
- ★ વાંચવાનું સમગ્ર આયોજન એ રીતે કરવું કે જેથી વધારાના રીવીઝન માટે એક અઠવાડિયું બચે.
- ★ કોઈપણ વિષય તૈયાર કરતા હો ત્યારે કાગળ-પેન સાથે રાખો, જેથી સમજા ન પડતા મુદ્દાઓ નોંધી શકાય અને શિક્ષકને પૂછી શકાય.
- ★ વિષય તૈયાર થઈ ગયા બાદ પેપર લખવાની પ્રેક્ટિસ કરો અને જે તે વિષય શિક્ષક પાસે પેપરમાં ખોટા પડેલ પ્રશ્નોના સાચા જવાબ મેળવી લો.
- ★ એક પેપરમાં કરેલ ભૂલ બીજા પેપરમાં પુનરાવર્તિત ન થાય તેની કાળજી રાખો.
- ★ બહુ ઊજગરા ન કરો.

● પરીક્ષાના રીત કલાક પહેલાં.....

- ★ માનસિક રીતે સ્વસ્થ રહેવું.
- ★ પરીક્ષાનો ભય મનમાંથી દૂર કરો.
- ★ યોગ્ય માત્રામાં ખોરાક લો.
- ★ ચરભીવાળો તેમજ ગળ્યો ખોરાક ખાવાનું ટાળો.
- ★ કંપાસમાં ફૂટપદ્ડી, રબર, પેન્સિલ, પેન..... વગેરે સાધનોની ચકાસણી કરો.
- ★ પરીક્ષાની રીસીપી લેવાનું ચૂકશો નહીં.
- ★ પરીક્ષાના સમય સુધી વાંચવાનું ટાળો.
- ★ જે આવડે છે તેનું મનમાં શાંત ચિંતે રટણ કરો.
- ★ પરીક્ષામાં સૌપ્રથમ કયા સવાલનો જવાબ લખવો છે તેનો કમ અગાઉથી નક્કી કરો.

● પરીક્ષા ખંડમાં રીત કલાક :

- ★ મનને શાંત અને ટેન્શનથી મુક્ત રાખો.
- ★ ઊંડા શાસ લો જેથી ટેન્શન થોડું હળવું બનશે.
- ★ ઉત્તરવહી પર તમારો નંબર અને ઉત્તરવહીનો કમ લખો.
- ★ કોઈ સૂચના ન સમજાય તો જે તે શિક્ષકને પૂછો.
- ★ સવાલ વ્યવસ્થિત વાંચો. ઉતાવળ ન કરો.
- ★ સહેલા સવાલના જવાબ પહેલા લખો જેથી તમારો આત્મવિશ્વાસ વધશે.
- ★ જે સવાલ ન આવડે તેને છોડી બીજો સવાલ કરો.
- ★ અક્ષરો છૂટા અને વંચાય તેવા કાઢો.
- ★ છેક-ધાક શક્ય તેટલી ઓછી કરો.
- ★ નવો પ્રશ્ન હંમેશા નવા પાને લખો.
- ★ ઉત્તરવહીમાં જવાબનો કમ અને પ્રશ્નપત્રમાં પ્રશ્નનો કમ એકસરખા જ રાખો.
- ★ અંતિમ દસ મિનિટમાં, લખાયેલા પેપરને વાંચી જાવ.

● આપનો સહકાર :

ભાષાતરની સફળતા એ વિદ્યાર્થી, વાલી અને શિક્ષક પર આધારીત છે. જેમાં વિદ્યાર્થી ૭૦% જ્યારે વાલી અને શિક્ષક ૩૦%નું યોગદાન આપે છે. મેં જોયું છે, હાલના તબક્કે બધા જ સગા-સંબંધી તેમજ મિત્રવર્તુળ પરીક્ષાના આગલા દિવસે શુભેચ્છા પાઠવવા જાય છે. જેથી વિદ્યાર્થીઓનો ઘણો સમય બગડે છે અને વિદ્યાર્થીને મનમાં ટેન્શન થઈ જાય છે. વિદ્યાર્થીએ પરીક્ષા આપવા જાય છે, જંગ લડવા નહીં. શું આપણે કાઈ દ્વારા કે ફોન દ્વારા અઠવાડિયા પહેલા શુભેચ્છા પાઠવી તેને સફળતા મેળવવામાં સહકાર ન આપી શકીએ? આપના સહકારની અપેક્ષા સહ....

- સંકલિત

શિક્ષણ એટલે શું?

(અનુસુંધાન : પાના નંબર-૮ ઉપરથી ચાલુ)

આપણે ધરાના અથવા સ્ટાઇલ કહીએ છીએ તે પરંપરાગત પ્રામથતા અવૈધિક શિક્ષણની નીપજ છે. તેમાં કોઈ ડિશ્રી કે ડિલ્લોમા આપવામાં આવતા નથી. ઘણી વખત આ પ્રકારના અવૈધિક શિક્ષણ દ્વારા મળતી કોઈ વિશિષ્ટ સંગ્રહીત કે નર્તન કલાનું શિક્ષણ મેળવવા ગુરુને ઘરે રહી તેમના ધરના ધરકામ કરીને ઘણા જ્ઞાન પીપાસુઓ-વિદ્યાર્થીઓ જતા હોય છે. દક્ષિણ અને ઉત્તર ભારતમાં આવી પાઠશાળાઓ-આશ્રમો ચાલતા હોય છે. તેઓ કમશઃ વૈધિક શિક્ષણ પદ્ધતિ અપનાવી લેતા હોય છે.

વૈધિક શિક્ષણ એટલે વિધિસર શાળા-કોલેજમાં-યુનિવર્સિટીઓ દ્વારા આપવામાં આવતું Formal education. સામાન્ય સંદર્ભમાં આપણે જેને શિક્ષણ કે ભણતર કહીએ છીએ તે આ પ્રકારનું શિક્ષણ છે. બાળક જ્યારે જ્ઞાન વર્ધનું થાય ત્યારે તેને આવું ફોર્મલ એજયુકેશન અથવા વૈધિક શિક્ષણ આપવાનું શરૂ થાય છે અને તે ગ્રેજ્યુએટ/પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ અથવા ડોક્ટરેટ સુધીનું શિક્ષણ પ્રામ કરી શકે છે. વૈધિક શિક્ષણમાં પરીક્ષા આપવી જરૂરી છે. વ્યક્તિએ મેળવેલ શિક્ષણનું પ્રવર્તમાન માપદંડ પરીક્ષા છે. સામાજિક, આર્થિક અને બાવસાયિક દરજ્જો પ્રામ કરવા માટે આવું શિક્ષણ મેળવવું અનિવાર્ય છે. આ પ્રકારના શિક્ષણની લેવલ પણ સુનિશ્ચિત હોય છે. દશમા ધોરણ ભણેલા કરતા સ્નાતક થયેલા વધુ ભણેલા ગણાય. સ્નાતક કરતાં અનુસ્નાતક વધુ શિક્ષિત ગણાય.

જળહળતી અને સફળ કારડિંગ બનાવીને સફળ વ્યક્તિ બનવા માટે પૂરતા પ્રમાણમાં અવૈધિક અને વૈધિક શિક્ષણ મળવું આવશ્યક છે. ત્યારે જ કુટુંબ, સમાજ અને દેશના ઉથાનમાં યોગદાન આપી શકાશે.

તકદીર માં....

કરતો હતો હું એ મસમોરી ભીડમાં,
ઉભો ત્યાં મળ્યા કંઈક દદર્દ આ તકદીરમાં
મારી એકલતાને મિત્ર બનાવી રડી લીધું,
મળ્યા બધા મિત્રો એવા મને આ તકદીર માં.
ગયો સાગર વચ્ચે હું મારી તરસ દુયાવવા,
મળ્યા ખારા આંસુઓના ઝરણા આ તકદીરમાં.
શબ્દો વિનાનો શેશવ હતો, દિશા વિહોણી હતી યુવાની,
મળ્યા વિષોમાં ઝૂબેલા કફન આ તકદીરમાં.
હતી સુંદર સપનાઓની બ્રમજામાં સવારો,
મળ્યા કાળી રાતના ઉજાગરા આ તકદીરમાં.
વહેમણે નથી હોતા કોઈ દાર “નંદન”,
મળ્યા હંમેશ પ્રેમરૂપી મજાક આ તકદીરમાં.

- નંદન પોતા

પરિચય મેળાનું સાતત્ય

● અતુલ સોણી ●

આપણા મહામંડળ દ્વારા ગત ડિસેમ્બર માસે આયોજિત ‘પરિચય મેળા’ વિશે અનેક પ્રતિભાવો મળ્યા. જેમણે આ મેળામાં ભાગ લીધો હતો અથવા જેઓ ત્યાં ઉપસ્થિત હતા તેમણે તો એની મુક્ત કંઠે પ્રશંસા કરી જ હતી પરંતુ એનાથીય વિશેષ ખુશીની વાત એ રહી કે ‘સેતુ’ને સંબોધિને અનેક વાંચકોએ પણ એની પ્રશંસા કરી. મેળાની સૌથી ધ્યાનાકર્ષક વાત એ રહી કે આપણા સમાજમાં આ પ્રકારનો પ્રથમ પ્રયાસ અત્યંત સરળ અને શિસ્તબધ્ય રીતે આયોજિત હતો.

આ મેળાની ઉપલબ્ધિ રૂપે કેટલા યુગલોના સંબંધ બંધાયા એ વાતનો અંદાજ ન મેળવી શકાય કે એની કોઈ નક્કર સંખ્યા આપી ન શકાય કારણકે પરિચયની પ્રક્રિયાનું આ માત્ર પ્રથમ કદમ હતું. એ પરિચય પછી - બીજી અનેક સંભાવનાઓનો સ્વાભાવિક રીતે જ વિચાર થાય, પરિણામ કદમ મોટું આવે અથવા ન પણ આવે. અને એટલે જ પરિચય મેળાની બીજી થોડી ઉપલબ્ધિઓ વિશે વિચારવું રહ્યું. અને અહીં એમાંની કેટલીક બાબતો વાંચકોના ધ્યાનમાં લાવવાનો મારો નમ્ર પ્રયાસ છે.

૧. પરિચય મેળાના સંયોજક શ્રી હરીલાલભાઈ સોણીએ એમના વક્તવ્ય દરમ્યાન એક બહુ જ મુદ્દાની વાત કહી હતી. એમણે કહેલું કે અહીં બંધાયેલા સંબંધ તૂટે નહીં. એટલે કે લગ્ન વિચ્છેદની ઘટનાઓ ઓછી થાય. આ વાત હાલના તબક્કે આપણા સમાજે ખાસ વિચારવા જેવી છે.

ભારતીય સંસ્કૃતિ અને આપણી પરંપરામાં લગ્ન - જીવનભરનું બધન છે. આજના ઉપભોગવાઈ સમાજમાં લોકોની અપેક્ષાઓ પર કોઈ લગામ નથી અને બધી અપેક્ષાઓની પૂર્તિ (બંને પક્ષે) ક્યારેય સંભવ નથી. એટલે જ આજના યુવા-યુવતીઓ અને એમના વાલીઓએ પણ અપેક્ષાઓને વાસ્તવિક ધરાતલ પર મૂલવી - પૂર્તિ ન થાય તો અથવા તો બીજી કોઈ નાની મોટી ક્ષતિઓ લગ્ન પછી નજરે ચેતે તો, નિભાવી લેવાની ક્ષમતા કેળવવી જોઈએ અને એ બહુ મોટી વાત નથી જ. આપણા પૂર્વજી, વડીલો અને આપણી આસપાસ એવા અનેક યુગલો આપણે જોઈ શકીશું કે જેઓ ખૂબ જ સમભાવથી સામી વ્યક્તિઓની ‘ક્ષમતા’ ‘અક્ષમતા’ પ્રત્યે દુર્લક્ષ કરી, જીવનને ઉળવું બલકે વધુ સૌધાર્દપૂર્ણ બનાવી શક્યા છે.

દુંકમાં મેળા દરમ્યાન થયેલો પરિચય ‘પરિણામ’ પ્રણયમાં પલટાય અને એકબીજાને અનુકૂળ થઈ ખરા અર્થમાં ‘પ્રભુતા’નો અનુભવ થાય એમાં જ વ્યક્તિનું, એના પરિવારનું અને સમાજનું હિત છે.

૨. પરિચય મેળા પછી શું? ‘સેતુ’ને થોડા વાંચકોએ આ પ્રશ્ન કર્યો છે. ખરેખર આ પણ એક મહત્ત્વનો પ્રશ્ન છે. શું દર વર્ષ કે બે વર્ષે આવા મેળાનું આયોજન કરવું? કે પછી એની સાથે સાથે બીજી કોઈ રીતે પણ પરિચયના શરૂ થયેલા આ સિલસીલાને સાતત્ય બક્ષવું?

વાંચકોના આ પ્રશ્ન વિશે મારો એક વિચાર અગ્રે પ્રસ્તુત છે.

પરિચય મેળાનું આયોજન - સમય, શક્તિ અને જરૂરની વ્યવસ્થા માંગી લે છે. એટલે આવા મેળાનું પુનઃ આયોજન વિશે તો મહામંડળની કારોબારી સમગ્ર રીતે વિચારીને જ કહી શકે પરંતુ એક બીજી સંભાવના છે અને એ છે ‘સંબંધ સેતુ’. ‘સેતુ’ની વેબસાઈટ આ સેવા આપી શકે છે. લગ્ન ઈચ્છુક યુવા-યુવતી એમનો પરિચય સેતુને મોકલી શકે છે. જેને વેબસાઈટ પર નિશ્ચિત સમય સુધી મામૂલી ફી બરીને મૂડી શકાય. અને જ વ્યક્તિ એની માહિતીનું ‘સેતુ’માં પ્રકાશન ઈચ્છે એને એક વખતની જાહેરાતના ભાવે પ્રકાશન થઈ શકે. આ બાબતમાં ‘સેતુ મંડળ’ કોઈ અંતિમ નિર્ણય લે તે પહેલાં વાંચકોના અભિપ્રાય આમંત્રિત છે.

સાથે સાથે પ્રત્યેક શહેર કે ગામના જ્ઞાતિ મંડળ જે પ્રયત્ન કરે તો બીજી એક વાત. આપણા સમાજમાં ઉચ્ચ અભ્યાસ (ગ્રેજ્યુએશન અથવા સમક્ષા - કોઈ પણ ક્ષેત્રે (આર્ટસ, સાયન્સ, ટેકનીકલ, કળા આદિ) સફળતા પ્રામ કરનાર, આપણા સમાજના યુવા-યુવતીઓની મોજણી એમના ક્ષેત્રે પૂરતી કરીને તેની વિગતો ‘સેતુ’ને મોકલે તો તેને પણ વેબસાઈટ પર લઈ શકાય. એ માટે કોઈ ફી આપવાની રહેશે નહીં. સમાજ હિતમાં સેતુની વેબસાઈટ આ માહિતીનો નિઃશુલ્ક સમાવેશ કરશે. આવી સંકલીત માહિતીનું સમયાંતરે પ્રકાશન પણ થઈ શકે. આ માહિતીથી આપણા સમાજમાં ઉચ્ચ શિક્ષણ પ્રામ યુવાધનનો સાચો અંદાજ મળી શકે.

શ્રી મારુ કંસારા સોની યુવક મંડળ - ભુજ

શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિના માતાજી શ્રી મહાકાલીકા માતાજીનો ઉદ્ઘાટન પાઠોત્સવ તા. ૨૧-૧-૦૮ના પોષ સુદ-૧૪ને સોમવારે ધામધૂમથી ઉજવણી કરેલ હતી.

આ પાઠોત્સવનું આયોજન શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિએ કરેલ હતું. આ પાઠોત્સવ નિમિત્તે સવારે ૧૦ થી ૧૨ કલાક સુધી હવન થયેલ હતો. હવનના મુખ્ય યજમાન શ્રી વસંતભાઈ પી. પોમલ તેમજ શ્રી અનિલ બી. બગા રહ્યા હતા.

શોભાયાત્રાનું આયોજન શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિના યુવક મંડળે કરેલ હતું. શોભાયાત્રા શ્રી મહાકાલીકાના મંદિરથી સવારે ૧૦ કલાકે શરૂ થયેલ. આ શોભાયાત્રામાં ઊંટગાડી, રથગાડી, ઘોડેસવારી તેમજ ઊંટગાડીમાં બેસીને લોકડાયરો થયેલ હતો તેમજ બેન્ડપાર્ટી સાથે પદ્યાત્રા સ્વરપે લોકો બહુ મોટી સંઘામાં જ્ઞાતિજનોએ ભાગ લીધો હતો.

આ શોભાયાત્રા શ્રી મહાકાલીકાના મંદિરથી શરૂઆત થયા બાદ શહેરના મુખ્યમાર્ગો પરથી પરત મંદિરે આવેલ હતી.

આ શોભાયાત્રામાં શ્રી મારુ કંસારા સોની યુવક મંડળના પ્રમુખ શ્રી અનિલ છગાળા, ઉપપ્રમુખ શ્રી સંજય બુધ્ધભાઈ, શ્રી મનોજ સોની, ગીરીશ સોલંકી તેમજ અતુલ બુધ્ધભાઈ તથા મંડળના સભ્યોએ આયોજનમાં જહેમત ઉઠાવી હતી.

આ ઉત્સવ નિમિત્તે જ્ઞાતિની દરેક કુમારીકાઓને દાતાઓ તરફથી ભેટ મળેલ હતી.

માતાજીના પાઠોત્સવ નિમિત્તે જ્ઞાતિ તરફથી ભોજન પ્રસાદનું આયોજન કરાયેલ હતું. માતાજીના હવન બાદ સમૂહ ભોજન પ્રસાદની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ હતી.

આ પાઠોત્સવ શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ પ્રમુખ શ્રી અમૃતલાલભાઈ સોલંકી, મંત્રી શ્રી દિલ્પીરભાઈ બગા, ઉપપ્રમુખ શ્રી કિશોરભાઈ ચનાણી તેમજ જ્ઞાતિ અગ્રણી શ્રી સુનીલભાઈ કંસારા, નીતિનભાઈ હેડાઉ તેમજ ગ્રાણલાલભાઈ બુધ્ધભાઈ તેમજ કારોબારી સભ્યો તેમજ જ્ઞાતિના દરેક કાર્યકરોએ આ ઉત્સવના આયોજનમાં જહેમત ઉઠાવી હતી.

અનિલ છગાળા - પ્રમુખ

શ્રી મારુ કંસારા સોની યુવક મંડળ - ભુજ આયોજુત “ચેતન સ્મૃતિ કિકેટ ટુનિમેન્ટ-૨૦૦૮”

શ્રી મારુ કંસારા સોની યુવક મંડળ આયોજીત “ચેતન સ્મૃતિ કપ-૨૦૦૮”ની કિકેટ ટુનિમેન્ટનું આયોજન કરેલ હતું. આ ટુનિમેન્ટ મીરજાપુર કિકેટ ગ્રાઉન્ડ પર રમાડવામાં આવેલ.

તા. ૬-૧-૦૮ના રવિવારે સવારે ૬.૩૦ કલાકે શ્રી રામદાસભાઈ લખમશી બુધ્ધભાઈના વરદ્દ હસ્તે દીપ પ્રાગટ્ય કરી આ ટુનિમેન્ટને ખુલ્લી મૂકાઈ હતી.

આ ટુનિમેન્ટની પ્રથમ મેચનો ટોસ મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ પ્રમુખ શ્રી અમૃતલાલભાઈ સોલંકીએ ટોસ ઉંઘણી મેચને સ્ટાર્ટ આપેલ.

પ્રથમ મેચ સર્બી ઈલેવન - લુજ V/S. વિકટોરીયા ઈલેવન વચ્ચે રમાયેલ હતી. ટોસ જીતીને દાવમાં આવેલ સર્બી ઈલેવને નિર્ધારિત ૨૦ ઓવરમાં ૧૬૫ રન બનાવ્યા હતા. જીત માટે ઉત્તરેલ

વિકટોરીયા ઈલેવન ફક્ત ૮૦ રનમાં ઓલઆઉટ થયેલ હતી. સર્બી ઈલેવન વતી જ્ય બુધ્ધભાઈ મેન ઓફ ધી મેચ રહ્યા હતા.

આ ટુનિમેન્ટના પ્રસંગે જ્ઞાતિ અગ્રણી શ્રી અનિલ છગાળા, સુનીલભાઈ કંસારા, શીશીરભાઈ હેડાઉ, મિતેશ પોમલ, અશોક બુધ્ધભાઈ વગેરે હાજર રહ્યા હતા.

આ પ્રસંગે વિશેષ આમંત્રિત મહેમાન તરીકે શ્રી મારુ કંસારા સોની અભિલ ભારત મહામંડળના પ્રમુખ શ્રી પ્રલુદાસભાઈ ખેતશી ગુજરાતી ખાસ હાજર રહ્યા હતા. આ ટુનિમેન્ટના આયોજન માટે શ્રી સમીર છગાળા, તેની છગાળા, સંજીવ બુધ્ધભાઈ તેમજ રોહિત પોમલ, જ્યેશ બુધ્ધભાઈ તેમજ કાર્યકરોએ જહેમત ઉઠાવી હતી.

અનિલ છગાળા - પ્રમુખ

શ્રી નખારાણા માર્ગ કંસારા સોની જ્ઞાતિ યુવક મંડળ

તા. ૨૧-૧-૨૦૦૮ના પોષ સુદ-૧૪ના શ્રી નખારાણા માર્ગ કંસારા સોની જ્ઞાતિ યુવક મંડળની નવી કારોબારીની વરણી કરવામાં આવેલ હતી. જે આગામી ત્રણ વર્ષ માટે કાર્યરત રહેશે. જેમાં હોકેદારો તથા ૧૬ સભ્યોની કારોબારીની રચના કરવામાં આવેલ હતી.

કારોબારી સદસ્યો

૧. દિનેશકુમાર બેચરલાલ બંગા
૨. તરુણ પરસોત્તમ બારમેડા (ચેરમેન - ઉત્સવ સમિતિ)
૩. રાજેશભાઈ મુળજ બંગા (ચેરમેન - શિક્ષણ સમિતિ)
૪. પ્રકાશ કાંતિલાલ કહા (ચેરમેન - સ્પોર્ટ્સ ક્લબ)
૫. નીતિન મહેન્દ્રભાઈ બંગા
૬. બ્રગીન રમેશભાઈ બંગા (ચેરમેન - આરોગ્ય સમિતિ)
૭. દીપક હિંમતલાલ કહા
૮. મહેશભાઈ એસ. બુધ્બહેણી (ચેરમેન - પ્રવાસ સમિતિ)
૯. કેતન લહેરીકાંત કહા
૧૦. હરેશ એન. બુધ્બહેણી
૧૧. નીતિન વિશ્રામ બુધ્બહેણી
૧૨. રાજેશ દયારામ હેડાઉ
૧૩. શૈલેષ હિંમતલાલ બંગા (ચેરમેન - સાંસ્કૃતિક સમિતિ)
૧૪. કેલાશ ગંગારામ કહા

૧૫. બટુક વિશનજી સોની
૧૬. રમેશ લક્ષ્મીદાસ કહા

સ્કાઉટ કમિટી :

૧. નિહાલ દિનેશભાઈ બંગા - પ્રોજેક્ટ ચેરમેન
- **સંચાલક :** સ્કાઉટ માસ્ટર : બંગા દિનેશચંદ્ર જેઠાલાલ

સમાજવાડી સંચાલન સમિતિ

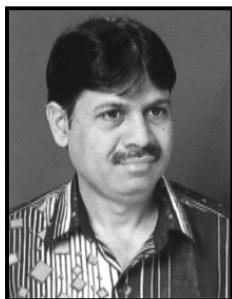
જેણારોમ હરિલાલ સોલંકી

સલાહકાર સમિતિ :

૧. સોની હિંમતલાલ બેચરદાસ
૨. સોની ભોગીલાલ હંસરાજ
૩. સોની ભરતભાઈ બેચરદાસ
૪. કંસારા હેમેન્દ્રભાઈ મોહનભાઈ
૫. સોની હીરાલાલ મોહનલાલ

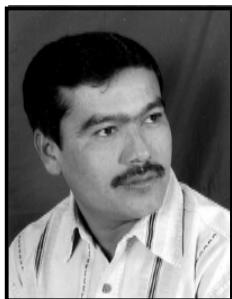
હોદેદારો

પ્રમુખ

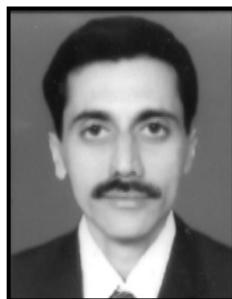
કંસારા મૃકુલકુમાર મોહનલાલ (ગુજરાતી)

ઉપપ્રમુખ

સોની જયેશકુમાર રત્નલાલ કહા

ઉપપ્રમુખ

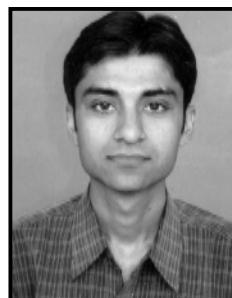
સોની ભરતકુમાર વિશનજી કહા

મંત્રી

સોની ધીરજલાલ મનસુખલાલ બારમેડા

સહમંત્રી

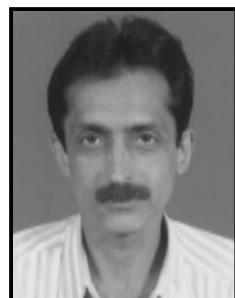
સોની ભાવેશકુમાર સુરેશચંદ્ર બંગા

ખજાનચી

સોની કૌશિકુમાર ભોગીલાલ કહા

સહ ખજાનચી

સોની અનિલકુમાર હરીલાલ સોલંકી

શ્રી મારુ કંસારા સોની મહિલા મંડળ - માંડવી

ડિસેમ્બર મહિનામાં માંડવીની જ્ઞાતિના મહિલા મંડળની પુનઃરચના થઈ. તેમાં પ્રમુખ શ્રીમતી ગીતાબેન એન. બુધ્ભવી, ઉપપ્રમુખ શ્રીમતી શારદાબેન એસ. બીજલાણી, મંત્રી કુસુમબેન મૈચા, સહમંત્રી વીણાબેન કોટડિયા અને ખજાનચી દમયંતીબેન બીજલાણીની નિમણુંક થઈ હતી. તેઓ સૌએ ભેગા મળીને જ્ઞાતિને સૌથી શ્રેષ્ઠ બનાવવાના તેમજ તેના ઉત્કર્ષ માટે પ્રયાસ કરવાનો સંકલ્પ કર્યો. આ જ્ઞાતિમંડળની રચનામાં સૌ જ્ઞાતિની મહિલાઓએ યોગ્ય સહકાર આપ્યો.

પોષીપૂનમ તા. ૨૨-૧-૦૮ના રોજ કાલીકા માતાના મંદિરમાં સત્યનારાયણની કથા રાખવામાં આવી હતી. તેમાં જ્ઞાતિની દરેક મહિલાઓ ઉપસ્થિત રહી હતી. સાંજે ૫.૦૦ કલાકે કથાનો આરંભ થયો હતો અને લગભગ ૬.૩૦ કલાકે કથા પૂરી થયા બાદ પ્રસાદ લઈ સૌ વિદાય થયા હતા.

તે ઉપરાંત ૨૬મી જાન્યુઆરીના દિવસે કાલીકા માતાના મંદિર મધ્યે સૌ મહિલાઓએ રાષ્ટ્રગીતની ધૂન વહેવડાવી અને ત્યારબાદ નાનાં ભૂલકાંઓએ દેશભક્તિના ગીતોથી મંદિર ગજાવી મૂક્યું. દર મહિનાની પ્રથમ તારીખ અને પંદર તારીખે ભજન સંગીતનું આયોજન કરાય છે. તેમાં સૌ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લે છે તે ખુશીની વાત છે. જ્ઞાતિને મજબૂત બનાવવા માટે સહકારની અને સંગઠનની જરૂર છે. જો સંગઠન મજબૂત હોય ને તો તેને કોઈ જ પ્રકારની આંધી કે તૂફાન ડગાવી ન શકે. અને હા, કહેવાય છે ને -

“સંઘે શક્તિ કલૌ યુગે ॥”

ગીતા ડૉ. કોટડિયા - સહમંત્રી, માંડવી-કર્યા

કારોબારી સભ્યો

ગીતાબેન એન. બુધ્ભવી	પ્રમુખ
શારદાબેન એમ. બીજલાણી	ઉપપ્રમુખ
કુસુમબેન મૈચા	મંત્રી
વીણાબેન ડી. કોટડિયા	સહમંત્રી
દમયંતીબેન સી. બીજલાણી	ખજાનચી
સાવિત્રીબેન એસ. બીજલાણી	સભ્ય
દ્યાબેન આર. બીજલાણી	સભ્ય
સંગીતાબેન બી. બીજલાણી	સભ્ય
કપીલાબેન વી. સાકરીયા	સભ્ય
રંજનબેન એ. સાકરીયા	સભ્ય
દેમલતાબેન આર. કોવાડીયા	સભ્ય
ઉધાબેન જે. કોવાડીયા	સભ્ય
ભાવનાબેન એમ. હેડાઉ	સભ્ય
સંગીતાબેન એસ. હેડાઉ	સભ્ય
કલ્યાનાબેન એન. હેડાઉ	સભ્ય
રીનાબેન જે. હેડાઉ	સભ્ય
પ્રતિમાબેન જે. હેડાઉ	સભ્ય
ચેતનાબેન ડી. સોલંકી	સભ્ય
અર્યનાબેન કે. સોલંકી	સભ્ય
ભગવતીબેન કોવાડીયા	સભ્ય
જશુમતીબેન બુધ્ભવી	સભ્ય
મંગળાબેન કે. બુધ્ભવી	સભ્ય
સંગીતાબેન પી. બીજલાણી	સભ્ય
રીપાબેન પી. બુધ્ભવી	સભ્ય
અનિષાબેન આર. બુધ્ભવી	સભ્ય
જસ્મીન જી. બુધ્ભવી	સભ્ય

શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ કોટડા (જ.)

નવગાઈત કારોબારી સમિતિ

શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ કોટડા (જ.) ની નવરચિત પ્રથમ કારોબારીની રચના પોષ સુદ ૧૪, તા. ૨૧-૧-૨૦૦૮ના શ્રી માતાજીના પાટોત્સવની ઉજવણી દરમ્યાન કરવામાં આવેલ જેમાં નીચેના સભ્યોની સર્વાનુમતે નિમણુંક કરવામાં આવેલ.

- (૧) પ્રમુખ : શ્રી રસીકભાઈ વેલજ બુધ્ભવી
- (૨) ઉપપ્રમુખ : શ્રી રવિલાલ લાલજ બુધ્ભવી
- (૩) મંત્રી : શ્રી જયંતીલાલ ખીમજ લાયચા

પ્રમુખ

ઉપપ્રમુખ

મંત્રી

પાટોત્સવ નિમિતે સવારના આરતી પૂજન તેમજ બપોરના અને સાંજના સમૂહ ભોજનમાં જ્ઞાતિના દરેક સભ્યોએ ઉમંગભેર કાર્યક્રમમાં ભાગ લઈ ઉજવણી કાર્ય સંપદ કરેલ.

||| અંજર મધ્યે શ્રી મહાકાળીકા માતાજી પાટોલસવ પરંપરાની હર્ષભીની ઉજવણી |||

● રાકેશ કે. સોની - પ્રમુખ ●

“...સંતન પ્રતિપાલી સદા ખુશાલી મૈયા જ્યકાલી કલ્યાણ કરે...” પોખ સુદ ઘૌંસ એટલે આપણા જ્ઞાતિજનોનો અનિવાર્ય મિલન દિવસ. જ્ઞાતિનાં ઈષ્ટદેવી શ્રી મહાકાળીકા માતાજીનાં પાટોલસવનો દિવસ. શક્તિનાં ઉપાસક આપણા જ્ઞાતિજનોની સર્વોપરી પરંપરા. તા. ૨૧-૧-૨૦૦૮ સોમવારના રોજ અંજર મધ્યે આ પરંપરાની હર્ષભીની ઉજવણી કરવામાં આવી હતી. હવન, શોભાયાત્રા, આરતી અને સમૂહ પ્રસાદ જેવા કાર્યક્રમોના માધ્યમથી જ્ઞાતિજનોએ સહિયારો આનંદ માણ્યો હતો.

ગંગાબજાર સ્થિત જ્ઞાતિનાં શ્રી મહાકાળીકા માતાજી મંદિર મધ્યે સવારે ૮.૩૦ કલાકે હવનનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેનું આચાર્યપદ અંજર જ્ઞાતિના પ.પુ.ગોરબાપા શ્રી કનકચંદ્ર છગનલાલ વાસે શોભાવ્યું હતું, તો હવન વિવિનું યજમાનપદ જ્ઞાતિશ્રેષ્ઠી શ્રી હરિલાલભાઈ લખમશીભાઈ વીસા પરમારે શોભાવ્યું હતું. સવારે ૯.૩૦ કલાકે શ્રી મહાકાળીકા માતાજી મંદિર મધ્યેથી શોભાયાત્રાનું પ્રસ્થાન કરવામાં આવ્યું હતું જે મણીપીઠ, સચ્ચિદાનંદ મંદિર ચોક, મોહનરાય ચોક, માધ્વરાય ચોક અને કસ્ટમ ચોક જેવા મુખ્ય માર્ગોથી થઈ પુનઃ શ્રી મહાકાળીકા માતાજી મંદિર મધ્યે વિરામ પામી હતી. જ્ઞાતિની કળશ ઉપાડેલ કુમારીકાઓથી પ્રારંભ થતી આ શોભાયાત્રામાં અંદાજે ૮૦૦ જેટલાં જ્ઞાતિજનો જોડાયા હતા. જ્ઞાતિનાં

યુવાઓ અને મહિલાઓએ હર્ષભીનાં સાથે રાસ-ગરબા દ્વારા શોભાયાત્રાનો આનંદ માણ્યો હતો. શોભાયાત્રાના સમાપન બાદ કળશ ઉપાડેલ કુમારીકાઓને હવનના યજમાન શ્રી તથા અન્ય જ્ઞાતિજનો દ્વારા ભેટ આપવામાં આવી હતી. શોભાયાત્રાના સમયસર સફળ સંચાલનનો શ્રેય જ્ઞાતિ કારોબારી સમિતિ ભ્યો, યુવક-મંડળ સભ્યો અને મહિલા મંડળ સભ્યોનાં ફાળે ગયો હતો. શ્રી મહાકાળીકા માતાજી મંદિર મધ્યે આરતી પશ્ચાત ગંગાનાકા બહાર જ્ઞાતિની વારી મધ્યે બપોરે ૧.૦૦ કલાકથી સમૂહ પ્રસાદનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જે અંતર્ગત ૧૦૦૦ જેટલા જ્ઞાતિજનો પણ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. અતે એ ઉલ્લેખનીય છે કે, પાટોલસવના સમગ્ર આયોજન અંતર્ગત સમૂહ

પ્રસાદના સફળ સંચાલન પર સમગ્ર આયોજનની સફળતા અવલંબે છે. કારણકે તે સમયે જ્ઞાતિજનોની ઉપસ્થિતિ અન્ય આયોજનની અપેક્ષાએ અધિક હોય છે. ત્યારે અંજર જ્ઞાતિ પ્રમુખ શ્રી રાજેશભાઈ કેશવલાલ વીસા પરમારના સુચારુ આયોજન અને માર્ગદર્શનના પરિણામે જ્ઞાતિજનોએ સુચારુ સુવ્યવસ્થાની સાથે સમૂહ પ્રસાદનો સાનંદ લાભ લીધો હતો.

ઉપરાંત સમગ્ર આયોજનને સફળ બનાવવા અંજર જ્ઞાતિ કારોબારી સમિતિ સભ્યો, યુવક મંડળ સભ્યો તથા મહિલા મંડળ સભ્યોએ જહેમત ઉપાડી હતી.

પ્રકૃતિ પ્રેમ કે પિતુભોજ

સર્વે પક્ષીઓમાં કાગડો ચતુર પક્ષી ગણાય છે. ભાગ્યે જ તે કોઈના હાથમાંથી ખાવાનું લે છે. નાગપુર સ્થિત વિજયાબેન જગદીશભાઈ કહા દરરોજ સ્વ હસ્તે કાગડાને ભોગ ખવડાવે છે. શ્રી જગદીશચંદ્ર કહા જાયન્ટ્સ ચુપ ઓર્ફ નાગપુર શ્રીન સીટીના સક્રિય સભ્ય છે.

તસવીરો, ઘણી વખત શબ્દો કરતાં વધુ પ્રભાવક હોય છે. વાંચકો, જેમને તસવીરો ઝડપવાનો શોખ હોય, તેઓ કોઈ વિશિષ્ટ તસવીર, ‘સેતુ’માં પ્રકાશન હેતુ મોકલી શકે છે.

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા અંગે મારા વિચારો

જગ્યાણ મહેશકુમાર તુલસીદાસ - અંજલ્ર

મહામંડળ આચ્યોજુત નિબંધ સ્પદભાં દ્વિતીય વિજેતા કૃતિનો પૃષ્ઠ મર્યાદા અનુલક્ષીત સંક્ષેપ

● પ્રસ્તાવના :

આપણા ભારત દેશની ભૂમિ પવિત્ર છે. અહીં ઘણાં યુગ-પુરુષો, વીરો અને મહાત્માઓ થઈ ગયા છે. જેમણે સમાજમાં કલ્યાણ માટે મોટું યોગદાન આપ્યું. સમાજનું નાનું અંગ એટલે જ્ઞાતિ. મહાસાગરની શક્તિનો અંદાજ આપણને છે જ. એનું નિર્માણ પાણીનાં એક-એક બુંદમાંથી થાય છે. તેવી જ રીતે એક-એક વ્યક્તિ થકી જ્ઞાતિનું નિર્માણ થાય છે. જ્ઞાતિની શક્તિ જ્ઞાતિમાં રહેલા જ્ઞાતિજનની છે. વૃક્ષની શરૂઆત ડાળમાંથી થાય છે, તેવી જ રીતે જ્ઞાતિની શરૂઆત જ્ઞાતિજનથી થાય છે. જ્ઞાતિ એની આગવી ઓળખ છે.

જગ્યાણ મહેશકુમાર

● જ્ઞાતિનાં વિકાસમાં આપણાં ફાળો :

જ્ઞાતિજનોના વિકાસ હેતુ મંત્રીઓ અને પ્રમુખશ્રી પોતાની સુજ-બુઝથી નવા-નવા કાર્ય કરીને જ્ઞાતિનાં વિકાસને વેગ આપવાનો પ્રયત્ન કરે જ છે. સમસ્ત જ્ઞાતિજનો સમાજના કાર્ય માટે સક્રિય હશે તો જ્ઞાતિની સંગઠન શક્તિમાં વધારો થશે. જ્ઞાતિનાં નવા-નવા કાર્યો શક્ય બનશે. વાતીનું નિર્માણ, મંદિરનું નિર્માણ, આ બધા કાર્યો સંગઠનને આભારી છે.

સાથે-સાથે ધનની પણ જરૂર પડશે. તેના ભાગરૂપે દરેક જ્ઞાતિજને ઘરદીઠ રોજનો એક-એક રૂપિયો જ્ઞાતિનાં વિકાસ માટે જમા કરવો. આવી નાની બચત જ્ઞાતિનાં વિકાસ માટે ઉપયોગી થશે. જ્ઞાતિજો જાગૃત થાય અને તન-મન-ધનથી જ્ઞાતિની બધી જ પ્રવૃત્તિમાં રસ લેતા થાય. તેને પરિણામે પ્રવૃત્તિઓ ચલાવનારા કાર્યકરોને કોઈપણ કાર્યમાં આરંભથી કાર્યકર્મનાં અંત સુધી દોડધામ કે માનસિક તાણ ન અનુભવવી પડે. આપણે આપણા કાર્યકર્મને પ્રથમથી જ લોકભાગીદારીયુક્ત બનાવવા માટે વાતાવરણ ઊભું કરવું જોઈએ.

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા માટેનાં વિચારો

● પ્રતિભા પ્રોત્સાહન :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા જ્ઞાતિ વડીલોનાં માર્ગદર્શન હેઠળ પરિચય મેળા યોજવા, ઉચ્ચ અભ્યાસાર્થી તેજસ્વી તારલાઓને પૂરતી મદદ અને માર્ગદર્શન મળે તે માટે પણ આયોજન કરવું જોઈએ. તે સાથે આપણા શ્રેષ્ઠ કારીગરોને, રાજ્ય અને રાખ્યોકષાએ યોજાતા વિવિધ વેચાણ પ્રદર્શનમાં તેમનાં વડે બનાવેલા કલા-કારીગરીયુક્ત આભૂષણો. મંજુરા, જાલર,

આરતી, મૂર્તિ કે સુડી-ચાપ્પુ તેમજ ચાંદીમાં કરેલ 'કચ્છ વર્ક'નાં નમૂનાઓ પ્રદર્શિત થાય તેવું આયોજન કરવું જોઈએ. ઉત્તમ કારીગરીનાં માધ્યમથી દેશ-વિદેશમાં આપણી જ્ઞાતિ ઊંચું સ્થાન મેળવે. કારીગરોને ઈનામો અને માન-સમ્માન મળે. રોજા-રોટીની નવી-નવી દિશાઓ ઊભી થાય. સંગઠન શક્તિનાં પરિણામે આપણી જ્ઞાતિનો નાનકડો કારીગર દેશ વિદેશમાં નામના મેળવે.

● મહિલા સશક્તિકરણ :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા માટે દર અગીયારસ અથવા પૂનમને દિવસે બહેનોએ જ્ઞાતિનાં મંદિરમાં સમૂહ ભજનનું આયોજન કરવું જોઈએ. જેથી સમાજની બહેનો એક જગ્યાએ સંગઠિત થાય. તેનાથી બહેનો એકબીજા સાથે સંવાદમાં આવે. એકબીજામાં પ્રેમ અને સહકારની ભાવના વધે. બહેનોને નવું-નવું જાણવા મળે છે. નારી શક્તિનું સંગઠન આખી જ્ઞાતિને વિકાસ તરફ લઈ જાય છે.

● મહિલા મંડળની રચના :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા મહિલા મંડળની રચના થવી જોઈએ. જેમાં અનુભવી બહેનો પોતાનો અમૂલ્ય ફાળો આપે. જ્ઞાતિની બહેનોને સીલાઈકામ, કુંઠા, પેઇન્ટાર્ટ, જરદારોશીવર્ક, બ્યુટી કોર્સ, પરફ્યુમીંગ કોર્સ, મડવર્ક વગેરે પ્રવૃત્તિઓથી બહેનોને શીખવાએ. આવી અનેક અનેરી તાલીમનું આયોજન કરી બહેનોને રોજગારી આપી શકાય. આજના યુગમાં બહેનો સ્વરોજગારી મેળવી આત્મનિર્ભર બને તે ખૂબ જરૂરી છે અને તેના માટે મહિલા મંડળ સક્ષમ રહે તે જરૂરી છે.

● જ્ઞાતિજન સંપર્ક :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા દરેક ગામો કે શહેરોમાં દર ગ્રામ મહિને એક જનરલ મિટિંગનું આયોજન કરવું જોઈએ. તેમાં જ્ઞાતિજનોએ ભાગ લઈ જ્ઞાતિનાં વિકાસ માટે પોતાના મંત્ર્યો રજૂ કરવા જોઈએ જેથી જ્ઞાતિનાં આગેવાનો અને કાર્યકર્મ સાથે પરસ્પર સંપર્કમાં રહી, જ્ઞાતિના વિકાસ કાર્યો માટે સહવિચારણા કરી શકાય. નવા-નવા આયોજન વિશે માહિતી મળી શકે.

● જ્ઞાતિ સંગઠિતતામાં 'જ્ઞાતિ સેતુ'નો ફાળો :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા માટે 'સેતુ' ખૂબ જ ઉપયોગી માધ્યમ છે. 'જ્ઞાતિસેતુ' જ્ઞાતિ સમાજનાં સર્વાંગી વિકાસમાં એક વિશિષ્ટ પ્રદાન આપી રહ્યું છે. 'જ્ઞાતિસેતુ'ની દિવસે-દિવસે

પ્રગતિ થાય તે માટે જ્ઞાતિજનોએ વાર્તા, નવું-નવું જ્ઞાણવાનું, નવલક્ષા, કાલ્યો, સારા લેખો લખીને મોકલવા જોઈએ. તેનાથી પરસ્પર વિચારોની આપ-લે થાય છે. જ્ઞાતિ ‘સેતુ’ સમાજનું દર્પશ છે. ‘જ્ઞાતિસેતુ’નાં માધ્યમથી જ્ઞાતિજનો સંગઠિત થાય છે અને જ્ઞાતિનાં કાર્યોને વેગ મળે છે.

● ચુવક મંડળની રચના :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા ચુવક મંડળની રચના કરવી જોઈએ. નિમાયેલા ચુવકોને થોડા-થોડા સમયે પોતાની મિટીંગ ભરવી જોઈએ. જ્ઞાતિના શિક્ષણક્ષેત્રે નબળા બાળકોને ‘હી’ ટ્યુશન આપી સંગઠનની ભાવના વધારી શકાય. ઉચ્ચ અભ્યાસ કરવા માંગતા અને આર્થિક રીતે નબળા વિદ્યાર્થીને મદદરૂપ થવા પ્રયત્ન કરવા જોઈએ. જ્ઞાતિજનો પૂરતા ‘જલ ચુપ’ કેમ્પનું આયોજન કરવું જોઈએ જેથી જે-તે સમયે બ્લાડની જરૂર ઊભી થાય તો કામ આવે.

● બાળસંસ્કાર કેન્દ્રો :

બાળકો આપણી જ્ઞાતિનું ભવિષ્ય છે. આ બાળકો માટે સંસ્કાર કેન્દ્રો ચલાવવા જોઈએ. જેમાં રામાયણ અને યોગેશ્વર પ્રેરીત ગીતાનાં પાઠની સાથે-સાથે વેસ્ટમાંથી બેસ્ટ, સુતળી વર્ક, આરતી-ઉકોરેશન જેવી વ્યવસાયલક્ષી આપી શકાય. બાળકો ભાષતરની સાથે-સાથે પોતાનો અભ્યાસ ખર્ચ પૂરો કરી શકે. આજનાં કોમ્પ્યુટર યુગમાં બાળકો અને બહેનોને કોમ્પ્યુટર તાલીમ આપવી જોઈએ. બાળકોને નવું-નવું શીખવાનાં હેતુસર જ્ઞાતિજનો સંગઠિત થાય છે. આવી પ્રવૃત્તિઓ અવિરત ચાલુ રાખી જ્ઞાતિજનોને સંગઠિત રાખી શકાય.

● રમત-ગમતનો ફાળો :

યુવાનોમાં રહેલી રમત-ગમત ક્ષેત્રે પ્રતિભા બહાર આવે તે માટે ચેસ, કિકેટ, વોલીબોલ, ટેનીસ જેવી સ્પર્ટ્સાઈનું આયોજન કરવું જોઈએ. આ બહારને યુવાનો વર્ચ્યે સંપર્ક વધે અને એમની પ્રતિભા ઝણકે. જ્ઞાતિનું ગૌરવ વધે. સારા ખેલાડીને રાજ્યક્ષાસે રમત માટે જ્ઞાતિજનોએ આર્થિક મદદ અને સહકાર આપવો જોઈએ. એક પ્રગતિશીલ સમાજના આવા વાસ્તવદર્શી છબીરૂપી કાર્યો દરેક ગામોમાં થવા જોઈએ.

● જ્ઞાતિની સંગઠિતતામાં ધાર્મિક મહાત્વ :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા માટે નિવૃત્ત વરીલો માટે સવાર-સાંજ રામધૂન, ભજન, કીર્તન, ગીતા-રામાયણનાં પાઠ વગેરેનું આયોજન કરવું જોઈએ. આવા કાર્યક્રમોથી સંગઠન શક્તિમાં વધારો થાય છે. વરીલો ઈશ્વરની ભક્તિમાં લીન થાય છે. પોતાના સુખ-દુઃખ ભુલી જાય છે. ભક્તિનાં માધ્યમથી પોતાનું, ઘરનું, સમાજનું અને દેશનું કલ્યાણ થાય છે.

● ‘જીવનસાથી પસંદગી મેળા’નું આયોજન :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા માટે તાલુકા પ્રમાણે વરસમાં

એક વખત ‘જીવનસાથી પસંદગી મેળા’નું આયોજન થવું જોઈએ. આજના સમયમાં લગ્નસંબંધ બાંધવાનો યક્ષ પ્રેશ છે. જ્ઞાતિ યુવાનો અને યુવતીઓએ શરમ, સંકોચ રાખ્યા વિના ‘જીવનસાથી પસંદગી’ મેળામાં ભાગ લેવો જોઈએ. જે સંય્યા વધારે ને વધારે થશે તો જ આયોજન શક્ય બનશે. જરૂરી, ઓછા ખર્ચમાં અને સારો જીવનસાથી મળી જશે.

સાથે સાથે આપણા સમાજે એવો નિયમ કરવો જોઈએ કે જે પાત્રની પસંદગી ‘જીવનસાથી પસંદગી મેળા’માં થાય તેમના માટે ‘સમૂહ સગાઈ’ કરવી જોઈએ. ‘સમૂહ લગ્ન’ના કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવું જોઈએ. જ્ઞાતિજનોએ ‘સમૂહ સગાઈ’ અને ‘સમૂહ લગ્ન’માં જ પ્રસંગો કરવા જોઈએ. જ્ઞાતિનાં આવા કાર્યક્રમો સતત ચાલુ રહેવાથી જ્ઞાતિજનો સંગઠિત થશે અને થવા જ જોઈએ.

● રાહત બંડોળની રચના :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા જ્ઞાતિનાં કાર્યકરો દ્વારા ‘રાહત બંડોળ’ ઉભું કરવું જોઈએ. જેમાં પુત્ર-પુત્રીનાં લગ્ન પ્રસંગે ખર્ચમાં થોડો કાપ મૂકીને થોડી ધન રાશિ ‘રાહત-બંડોળ’માં આપવી જોઈએ. થોડી થોડી ધનરાશિ સાથે મળીને સારી એવી રકમ જમા થઈ જશે. આપણી જ્ઞાતિનાં નબળા જ્ઞાતિજનોને દવા માટે કે બીજા સંજોગોવશાત્ર ક્યારેક મોટી રકમની જરૂર ઊભી થાય તો ‘રાહત બંડોળ’માંથી આપી શકાય. આના પરિણામે આપણી સંગઠન ભાવનામાં વધારો થશે.

● ‘આફ્ટર નિવારણ સમિતિ’ :

જ્ઞાતિને સંગઠિત રાખવા ‘આફ્ટર નિવારણ સમિતિ’ બનાવવી જોઈએ. જે ધર્તીકંપ, વાવાજેઠું, અતિવૃદ્ધી, પૂર, આગ જેવી આફ્ટો સામે લોકોને મદદરૂપ થઈ શકે. ‘આગ લાગે ત્યારે કૂંઠો ખોટીએ’ તેમ ન કરતાં અગાઉથી જ જ્ઞાતિજનોને આવી મુશ્કેલી વિશે માહિતગાર કરીએ. મોટી મુશ્કેલી આવે ત્યારે સૌ જ્ઞાતિજન એક જગ્યાએ સંગઠિત થઈ જઈએ. સંગઠિતતાને કારણે આપણે ઝડપથી મુશ્કેલીઓ નિવારી શકીએ. જેમકે કચ્છમાં ધર્તીકંપ સમયે આપણી જ્ઞાતિના કેમ્પ (છાવણી) શરૂ થયા, બધા જ જ્ઞાતિજનોનો તેમાં સહારો મળ્યો. આપણા સોની ભાઈઓને કામ કરવા માટે ‘કીટ’ આપવામાં આવી. જેથી કારીગરો કામ કરી રોજરોટી મેળવી શક્યા.

● માતાજીનાં પાટોત્સવ નિમિત્તે મહા આરતીનું આયોજન :

આપણી જ્ઞાતિની પરંપરા મુજબ ‘માતાજીના પાટોત્સવ નિમિત્તે મહા આરતી’નું આયોજન અવશ્ય કરવું જોઈએ. તે દિવસે ‘રવાડી’ કાઢવી જોઈએ. ‘સમૂહ ભોજન’નું પણ આયોજન કરવું જોઈએ. જેથી સૌ જ્ઞાતિજનો એક વારીમાં સાથે ભોજન માટે સંગઠિત થાય છે. જેમાં જુદા જુદા ગામના જ્ઞાતિજનો એકબીજાને મળે છે. નવી નવી ઓળખાણ થાય

છે. જ્ઞાતિજનો એકબીજાના પરિચયમાં આવે છે. જેમાં કયારેક સગપણનું કાર્ય શક્ય બની જાય છે.

જ્ઞાતિને સંગઠીત રાખવા ‘માતાજ્ઞના પાટોત્સવ’ નિમિત્તે યુવાનો માટે સાઈકલ રેસ, દોડ જેવી સ્પર્ધાઓનું આયોજન કરી શકાય. બહેનો માટે સંગીત સ્પર્ધા રાખી શકાય. આવી હરીફાઈઓ જ્ઞાતિને સંગઠીત રાખવા મહત્વનું યોગદાન આપે છે. તે જ દિવસે સારી એવી કુંગરની તળેટીમાં જ્ઞાતિજનો પૂરતો ‘મેળો’ રાખી શકાય. જેમાં યુવાનો, બહેનો, બાળકો તેમજ સૌ જ્ઞાતિજનો તેમાં ભાગ લે. આખો દિવસ એક પછી એક આયોજન કરી જ્ઞાતિજનોને સતત સંગઠનમાં રાખી શકાય.

● ‘સમાજવાડી’ :

જ્ઞાતિને સંગઠીત રાખવા જ્ઞાતિની સમાજવાડી હોવી જોઈએ. જ્ઞાતિજનોએ પ્રસંગો અન્ય વાડીમાં ન કરતાં જ્ઞાતિની વાડીમાં જ કરવા જોઈએ એવો કડક નિયમ બનાવવો જોઈએ. જ્ઞાતિનો પૈસો જ્ઞાતિમાં જ આવે. જ્ઞાતિની એક બોર્ડિંગ હોવી જોઈએ. જેમાં નબળા બાળકો અને બહારગામથી અભ્યાસ માટે આવતા વિદ્યાર્થીઓ તેમાં રહીને અભ્યાસ કરી શકે.

● શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ નગરની રૂચના :

જ્ઞાતિને સંગઠીત રાખવા “શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિનગર” દરેક ગામમાં બનાવવું જોઈએ. તેના માટે જ્ઞાતિનાં આગેવાનોએ સસ્તી અને સારી જગ્યા પસંદ કરવી જોઈએ. તેમાં નાના-મોટા બજેટના મકાનો બનાવવા જોઈએ. મધ્યમ જ્ઞાતિજનો માટે લોનની વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ. શક્ય હોય ત્યાં સુધી બાંધકામ માટે જ્ઞાતિના જ કોન્ટ્રાક્ટર, એન્જિનીયર આદી રાખવા જોઈએ. જેથી બાંધકામ અર્થે જ્ઞાતિજનો સંગઠીત થાય.

જ્ઞાતિના નગરના નિર્માણથી સૌ જ્ઞાતિજનો એકીસાથે રહેશે. જ્ઞાતિનું જૂથ બનશે. જ્ઞાતિજનો એકબીજાને સતત મળ્યા કરશે. સાથે ભોજનનો આનંદ લેશે. સાથે તહેવારોની ઉજવણી કરશે. સાથે મળીને એકબીજાના સુખ-દુઃખમાં સાથ આપશો અને જ્ઞાતિની ભાઈચારાની ભાવનામાં વધારો થશે. જેથી જ્ઞાતિનું નગર આદર્શ નગર બની જશે. એવી આશા કરીએ આ કાર્ય જરૂરી પૂર્ણ થાય તેમજ આ કાર્યમાં જ્ઞાતિજનો પોતાનું યોગદાન આપે.

● “જ્ઞાતિનું દવાખાનું” :

શક્ય હોય તો શહેરમાં કે કલ્યાણમાં જ્યાં આપણા પરિવારો વધુ હોય ત્યાં ‘જ્ઞાતિનું દવાખાનું’ ચાલું કરવું જોઈએ. તેમજ રાહત દરે દવાઓ આપવાનું આયોજન કરવું જોઈએ.

● પ્રશ્નોત્તરી સ્પર્ધા :

જ્ઞાતિની સંગઠીતતા માટે વરસમાં એક વખત ‘પ્રશ્નોત્તરી સ્પર્ધા’ રાખી શકાય. તેમાં અગાઉથી નામ નોંધણી કરવી જોઈએ. તેની જવાબદારી જ્ઞાતિના ડોક્ટર, વકીલ કે સી.એ.

થયેલા અનુભવીને સોંપી શકાય. તેમના દ્વારા સ્પર્ધકને જ્ઞાતિના વિકાસને લગતા પ્રશ્નો પૂછી શકાય. જરૂરી, સારા અને સાચા જવાબ આપનાર સ્પર્ધકને જ્ઞાતિમાં આગેવાનો દ્વારા ઠિનામ આપી બહુમાન કરી શકાય. આવું નાનકું આયોજન જ્ઞાતિજનોને સજાગ રાખે છે. તેમને જ્ઞાતિ પ્રત્યેની જવાબદારી સમજાય છે. જ્ઞાતિજનોને પ્રશ્નોત્તરી સ્પર્ધાના હેતુસર સંપ અને સંગઠીતતાની ભાવના સાથે બાંધી શકાય.

● યોગ શિબિરનું આયોજન :

‘યોગ ભગાડે રોગ’ જ્ઞાતિજનોને સંગઠીત રાખવા યોગ શિબિરનું આયોજન કરવું જોઈએ. આ કાર્યક્રમમાં યોગ ગુરુને શીખવાડવા માટે આમંત્રણ આપી શકાય. જ્ઞાતિજનો યોગ શીખવાના હેતુસર સંગઠીત થશે. આવું આયોજન દરેક ગામ કે શહેરોમાં થવું જોઈએ.

● સમાધાન પંચનું નિર્માણ :

“કલ કરે સો આજ, આજ કરે સો અભી” – જ્ઞાતિને સંગઠીત રાખવા સમાધાન પંચનું નિર્માણ કરવું જોઈએ. સગપણ, લગ્ન, મકાન, પૈસો વગેરે બાબતોને લઈને જ્ઞાતિજનોમાં વિવાદ થાય છે, ઘરમાં કંકાસ થાય છે. લગ્ન બાદ છોકરીનું ઘરે બેસવું, છુટાછેડા, દહેજ વગેરે બાબતોથી જ્ઞાતિજનો હેરાન પરેશાન થાય છે. એક પ્રમુખ આવા પ્રશ્નોનું નિવારણ કરી શકતો નથી. સમય વધારે ને વધારે નીકળતો જાય છે. બંને પક્ષોમાં બેંચ્યતાણ અને તનાવમાં વધારો થાય છે. કોઈ નિર્ણય આવતો નથી. ત્યારે ‘સમાધાન પંચ’ બંને પક્ષને સામસામે બેસાડીને સાચો ન્યાય કરે. અને એ નિર્ણય જ્ઞાતિને મંજૂર રાખવો જોઈએ. એવો કડક નિયમ બનાવવો જોઈએ. ‘સમાધાન પંચ’ના નિર્માણથી જ્ઞાતિજનોને ન્યાય માટે કોઈમાં ન જવું પડે. પોલીસ ફરિયાદ ન કરવી પડે. અરે! વિચાર કરો. કોઈમાં કેસ કરીએ, કેસ ચાલે, તારીખો ચાલે અને છેવટે તો સમાધાન કરવું જ પડે. અને અહીં પૈસા અને સમયની બરબાદી થાય છે અને તેનું પરિણામ ભાઈ-બહેનોને ભોગવવું પડે છે. તેથી આવું ન બને એટલા માટે ન્યાય લેવા જ્ઞાતિમાં આવવું પડે. ઘરના પ્રશ્નો ઘરમાં જ ઉકેલાઈ જાય. ખર્ચ વગર, સમયસર અને સાચો ન્યાય મળે – જે જ્ઞાતિજનોના હિતમાં જ હોય.

ટુંકમાં, જ્ઞાતિજનોને સંગઠીત રાખવા જ્ઞાતિજનોએ, કાર્યક્રમોએ અને પ્રમુખે સાથે મળીને થોડા થોડા દિવસે નવા નવા કાર્યક્રમો યોજવા જોઈએ. જેથી જ્ઞાતિજનોમાં સહાય, જ્ઞાતિ પ્રત્યે પ્રેમ, સદ્ગ્રાવના અને સહકારની ભાવના રહેશે.

સરનામું : તેલીયા શેરી, ‘ગોકુલ’, મણી પીઠ, મંગુરાવાળાની બાજુમાં, અંજાર, કચ્છ. મો. ૯૯૨૪૩ ૧૭૬૦૮

શ્રી મહેશકુમારના આ લેખમાં વ્યક્ત વિચારો મહત્વના છે. વાંચકોના પ્રતિભાવ અપેક્ષિત છે.

- મુખ્ય મંત્રી

આપણી અવિચિન્હન પરંપરા

“સોલંકી (દૂધઈવાળા) પરિવારનાં નૈવેદ્ય

• કુ. એકતા કહ્ણા - અંજાર •

“આપણી અવિચિન્હન પરંપરા : નૈવેદ્ય” અંતર્ગત આ અંકમાં આપણી જ્ઞાતિના ‘સોલંકી’ (દૂધઈવાળા) પરિવારનાં વાર્ષિક તથા પ્રસંગોપાત થતા નૈવેદ્યની માહિતીનું સંકલન પ્રસ્તુત છે. ‘સોલંકી’ પરિવારનાં કુળદેવી શ્રી વારાણી માતાજી છે. આપણી જ્ઞાતિનાં અન્ય પરિવારો મુજબ જ ‘સોલંકી’ પરિવારમાં પણ વિભાગો છે. એક જ પરિવારના હોવા છતાં દૂધઈ, વિરાણી, ભુજ વગેરે મધ્યે દેવસ્થાનની વિભિન્નતાનાં પરિણામે દૂધઈવાળા પરિવાર, વિરાણીવાળા પરિવાર જેવા વિભાગો છે.

મહા સુદ આઠમના દિવસે સમસ્ત સોલંકી પરિવારો દ્વારા તેઓના કુળદેવી શ્રી વારાણી માતાજીનો વાર્ષિક પાટોત્સવ, દૂધઈ મધ્યે ઉજવવામાં આવે છે. આ પાટોત્સવ અંતર્ગત સોલંકી પરિવારનાં બધા જ વિભાગોના અંદાજે ૩૦૦થી ૩૫૦ જેટલા પરિવારજનો અમદાવાદ, વડોદરા, રાજકોટ, મુંબઈ, રાયપુર, ભુજ, અંજાર, ગાંધીધામ, ભચાઉ, માધાપર, નખતાણા, માનકૂવા, કેરા, તેમજ વિરાણીથી આવે છે. નૈવેદ્ય, હવન તથા સમૂહ પ્રસાદનાં આયોજનના માધ્યમે સમગ્ર સોલંકી પરિવાર એકઠો થાય છે.

વાર્ષિક નૈવેદ્ય

● આસો સુદ આઠમ :

આ દિવસે બપોરના સમયે કોઈપણ સવાઈ માત્રામાં લાપસી તથા પૂરી બનાવી, તેના પાંચ કોર મૂકી, શ્રીફળ વધેરી, ધૂપ-દીપ કરી નૈવેદ્ય કરવા. નૈવેદ્યની ચક્તર નિયાણીને આપવી.

● આસો વદ ચૌદસ (કાળી ચૌદસ) (ખેતરપાણ દાદાના નૈવેદ્ય) :

આ દિવસે સાંજના સમયે કોઈપણ સવાઈ માત્રામાં કાળા તલ તથા કાળા ગોળનું તલવટ કરી, શ્રીફળ વધેરીને નૈવેદ્ય કરવા.

● આસો વદ અમારા (દિવાળી) :

આ દિવસે સાંજના સમયે કોઈપણ સવાઈ માત્રામાં લાપસી

શ્રી મારુ કંસારા સોની સોલંકીના કુળદેવી વારાણી માતાજી, દૂધઈ, તા. અંજાર

અથવા શીરો લઈ તથા એક શ્રીફળ વધેરી નૈવેદ્ય કરવા.

● કારતક સુદ ચૌદસ (પુરસાદાદાના નૈવેદ્ય) :

આ દિવસે બપોરના સમયે કોઈપણ સવાઈ માત્રામાં મીઠી ભાત તથા શ્રીફળ વધેરી નૈવેદ્ય કરવા.

● ફાગણ સુદ પૂનમ (હોળી) :

આ દિવસે સાંજના સમયે કોઈપણ સવાઈ માત્રામાં લાપસી અથવા શીરો તથા શ્રીફળ વધેરી નૈવેદ્ય કરવા.

● શૈત્ર સુદ આઠમ :

આ દિવસે બપોરના સમયે, કોઈપણ સવાઈ માત્રામાં લાપસી, પૂરી અને શ્રીફળ વધેરી નૈવેદ્ય કરવા.

પ્રસંગોપાત થતા નૈવેદ્ય

● લગ્ન પ્રસંગો થતા નૈવેદ્ય :

કોઈ પણ સવાઈ માત્રામાં ગોળ તથા ધી દ્વારા ગણપતિજીનાં નૈવેદ્ય બાદ માઈ બેસાડતી વેળાએ કોઈપણ સવાઈ માત્રામાં મોળા ભાત, લાપસી, પૂરી તથા શ્રીફળ વધેરી, સામાન્યતઃ લગ્ન પ્રસંગો થતા નૈવેદ્ય મુજબ નૈવેદ્ય કરવા. જ્યારે ‘માંડવા’ની વેળાએ પડાઈ માટે બે સૂકા શ્રીફળ, કોઈપણ સવાઈ માપનું કેસરી અને સફેદ રંગનું કાપડ તથા યથાશક્તિ સોનાના બે ચાંદલા કુળદેવી સમક્ષ મૂકી, કોઈ પણ સવાઈ માત્રામાં જીવાર બાઝી તેના ઢોઠા, લાપસી, કાળા તલ અને શ્રીફળ વધેરી નૈવેદ્ય કરવા.

● શ્રીમંત પ્રસંગો થતા નૈવેદ્ય :

લગ્ન પ્રસંગો થતા નૈવેદ્ય મુજબ જ શ્રીમંત પ્રસંગો નૈવેદ્ય કરવા.

● ઝંડા (બાલ મુવારા) પ્રસંગો થતા નૈવેદ્ય :

આ પ્રસંગો પણ લગ્ન પ્રસંગો થતા નૈવેદ્ય મુજબ જ નૈવેદ્ય કરવા.

નૈવેદ્ય તથા પાટોત્સવ અંગો માહિતી માટે :
શ્રી ચંદુભાઈ રત્નિલાલ સોની, દૂધઈ (કચ્છ) ફોન : ૨૮૭૮૮૮૮

માહિતી સહકાર :
શ્રી ગીરીશભાઈ રત્નિલાલ સોની (દૂધઈવાળા), અંજાર (કચ્છ).

ભાવતાં ભોજન

• સુધા એ. બુધાભંડી - ભુજ •

સરપ્રાઈઝ ટીક્કી

સામગ્રી: ૧ કિલો બટેટા, મીઠું, ૧ ટી સ્પૂન મરી પાવડર, ૧ ટી સ્પૂન જરૂર, હ સ્લાઇસ બ્રેડ, તળવા માટે તેલ.

સ્ટફ્ફિંગ માટે: ૨ કપ બાફેલી તુવેરદાળ, ૨ ટે.સ્પૂન આદુ મરચા, કોથમીરની પેસ્ટ, ગરમ મસાલો (તજ, લવીંગ, મરી), લીંબુ, ખાંડ, ૧ ટી સ્પૂન કોપરાનું ખમણ, ૧ ટી સ્પૂન જીણા સમારેલા સીંગદાણા, કિસમીસ.

બનાવવાની રીત: સૌપ્રથમ બટેટાને બાફી તેમાં મીઠું, મરી પાવડર, જરૂર તેમજ બ્રેડને પલાળી તેમાં નાખી, હલાવીને મિક્સ કરી લૂઆ પાડી સાઈડમાં રાખો.

ત્યારબાદ બાફેલી તુવેરદાળને ખૂબ હલાવી તેમાં આદુ-મરચા, કોથમીરની પેસ્ટ, ગરમ મસાલો, કોપરાનું ખમણ, મીઠું, લીંબુ, ખાંડ, પીસેલા સીંગદાણા, કિસમીસ નાખી ખૂબ હલાવવું. ત્યારબાદ બટેટાના લૂઆમાં તુવેરદાળનું મિશ્રણ ભરી યોગ્ય આકાર આપી તેલમાં ગુલાબી રંગની ટીક્કી તળવી. સર્વ કરતી વખતે તેના પર તીખી મીઠી ચટણી તેમજ ખમણેલું ચીજ ભભરાવી પીરસવું. આ ટીક્કી સ્વાદમાં તેમજ દેખાવમાં ખૂબ જ આકર્ષક લાગે છે.

અનેરી સેન્ડવિચ

સામગ્રી: હ નંગ બન (ગોળ પાઉન), ૧ કપ મસાલેદાર બટેટાનો માવો, ઉ નંગ જીણા સમારેલી કુંગળી, ૧/૨ કપ જીણા સમારેલા કેપ્સીકમ, ૧ કપ જીણા સમારેલા ટામેટો, પ્રમાણસર લસણ, ટોમેટો ગ્રેવી, ૨ ક્યુબ જીણા સમારેલી ચીજ, ૧/૨ કપ ચીજના ટુકડા, બટર, તેલ, મીઠું, ૧૧ ટી સ્પૂન ઓરેગાનો, ટોમેટો કેચપ, ગ્રીન ચટણી.

બનાવવાની રીત: કુંગળી, મરચા, ટામેટો, ચીજના ટુકડા, ટોમેટો ગ્રેવી, ઓરેગાનો મીઠું, લસણ, મરી પાવડર, તેલ આ બધું મિક્સ કરી લો. બટેટાના માવામાં મીઠું, લાલ મરચું, લીંબુ, ખાંડ, ગરમ મસાલો નાંખી મસાલેદાર માવો બનાવવો. ગ્રીન ચટણી બનાવવી. બનને વચ્ચેથી કાપી તેની બે સ્લાઇસ કરો. બને સ્લાઇસ પર પ્રથમ બટર, ગ્રીન ચટણી તેમજ મસાલેદાર બટેટાનો માવો લગાવવો. ત્યારબાદ એક સ્લાઇસ પર તૈયાર કરેલું ફિલીંગ પાથરી તેના પર બીજી સ્લાઇસ મૂકી ગ્રીલ ટોસ્ટ કરો. આ ગ્રીલ ટોસ્ટ પર ટોમેટો કેચપ તેમજ છીંબાલી ચીજ ભભરાવી ચાર પીસ કાપી સર્વ કરવા. ઓરેગાનો એ મેક્સિકન ડિશમાં વપરાતી મુખ્ય આઈટમ છે, જે બજારમાં ઉપલબ્ધ છે.

અનેરી સેન્ડવિચને વેફર સાથે સર્વ કરવાથી સ્નેક્સને અનેરો ઓપ આપી શકાય છે.

ચીલા રોલ્સ

સામગ્રી: ૧ કપ મોગરદાળ, ૧ નંગ કુંગળી, ૨૦૦ ગ્રામ ખમણેલું પનીર, ૧ ક્યુબ ચીજ, ૧ ટે.સ્પૂન નાણીયેરનું ખમણ, ૧ ટે.સ્પૂન જીણા સમારેલા આદુ મરચા, ૨ ટે.સ્પૂન કોથમીર, ૧૧ ટી સ્પૂન ચાટ મસાલો, ૧ ટે.સ્પૂન આદુ મરચા પીસેલા, પ્રમાણસર લાલ મરચું, મીઠું, તેલ, ખાટી-મીઠી ચટણી, ગ્રીન ચટણી.

બનાવવાની રીત: મોગરદાળને ઉથી ૪ કલાક પલાળી, સાથે કુંગળી, આદુ મરચા તેમજ કોથમીર નાંખી બારીક પીસવા. મીઠું નાખી ખીરું તૈયાર કરવું.

ત્યારબાદ પનીરમાં સહેજ મીઠું, ચાટ મસાલો, નાણીયેરનું ખમણ, ખમણેલું ચીજ, લાલ મરચું, કોથમીર, જીણા સમારેલા આદુ મરચા, જીણી સમારેલી કોથમીર નાખી મિશ્રણ તૈયાર કરવું. ત્યારબાદ નોન સ્ટીક તવા પર ખીરું પાથરી પાતળો મોટો પુલલો બનાવવો. (જો યોગ્ય લાગે તો ખીરામાં થોડો ચણાનો લોટ મિક્સ કરવો) અને તેલથી શેકવું. તેના પર મસાલાવાળું પનીરનું મિશ્રણ દબાવીને એક્સરખો પાથરવો અને તે ગરમ હોય ત્યારે જ રોલ વાળવો. આ રોલના ર ઈંચના ટુકડા કરી ટુથપીક ભરાવી ગ્રીન - ખાટી મીઠી ચટણી સાથે ગરમાગરમ સર્વ કરો.

વજ દઢીવડા

સામગ્રી: હ સ્લાઇસ બ્રેડ, ઉ નંગ બાફેલા ટામેટો, ૧/૨ કપ બાફેલા લીલા વટાણા, ૧ ગાજર, ૧ ટે.સ્પૂન આદુ મરચાની પેસ્ટ, ૧ ટે.સ્પૂન કોથમીર, મીઠું પ્રમાણસર, ૧ કિલો મોળું દહીં, ૧/૨ કપ મસાલેદાર સીંગદાણા, લીંબુ, ગરમ મસાલો (તજ લવીંગ મરી બારીક પીસેલા), તેલ, મીઠું.

ટેકોરેશન માટે: દાડમના દાણા, સમારેલી કોથમીર, મરી પાવડર, જરૂર પાવડર, તીખી મીઠી ચટણી, મસાલેદાર સીંગદાણા.

બનાવવાની રીત: બટેટા, વટાણા, ગાજરને બાફી, માવો કરી તેમાં આદુ-મરચા, કોથમીર, મીઠું, ગરમ મસાલો, લીંબુ, ખાંડ નાંખી તેના બોલ બનાવો.

ત્યારબાદ બ્રેડની સ્લાઇસને પાણીમાં ભીજવી, દબાવી, પાણી કાઢી, તેના પર બટેટાનો બોલ મૂકી બ્રેડને બંધ કરી યોગ્ય આકાર આપવો અને તેલમાં ગુલાબી રંગના તળી ઠંડા થવા દો. ત્યારબાદ ઊરી પ્લેટમાં વડા મૂકી તેના પર દહીં, મીઠું, જરૂર, મરી બંગે ચટણી, દાડમ, સીંગદાણા તેમજ કોથમીર છાંટી સર્વ કરો.

સ્વારસ્થ્ય સેતુ

● સં. શ્રીમતી પૂર્ણિમા કાંતિભાઈ કંસારા - રાજકોટ ●

આપણી સામાન્ય ફરિયાદ “થાક” અને તેના ઉપાય

આજકાલ મોટાભાગના લોકોને “થાકી જઉ છું”, “નિયમિત અને નક્કી કરેલા કામો થઈ શકતા નથી”, “Un-easiness લાગે છે”.... તેવું કહેવાની ટેવ થતી જાય છે. સામાન્ય રીતે આખો દિવસ કામ કરીએ અને મોડી સાંજે કે રાતે થાક લાગે એ સામાન્ય બાબત છે. પરંતુ આવો થાક રાત્રિની ઊંઘ બાદ સવારે ઉત્તરી જાય અને સવારે તાજા-માજા ફીલ કરીએ એ એક શારીરિક કિયા છે. પરંતુ પૂરતી ઊંઘ પછી બીજા દિવસે અને આમ સતત દિવસો સુધી થાકનો અનુભવ થયા કરે તો “કોંક રોલો આય” (કંઈક ગરબડ છે) એવું માની શકાય. લગભગ ૭૫%થી વધુ લોકોને આવા “રોલા”ની ફરિયાદ હોય છે. થાક લાગવાનાં કારણો શોધી કાઢી, તેના ઉપાયો કરવાથી આ ફરિયાદ ૧૦૦% દૂર થશે.

● થાક લાગવાનાં કારણો :

શારીરિક :

૧. અપૂરતી ઊંઘ
૨. વધુ પડતો શ્રમ
૩. ડાયાબિટીસ
૪. દવાઓના આડઅસર
૫. વ્યસન (દારુ કે વ્યસનકારક ચીજવસ્તુઓનું સેવન)
૬. મોનોપોઝ અથવા વધતી ઉમરને કારણો ઉભા થતાં ફેરફારો
૭. હદયને લગતી બીમારી વગેરે...

માનસિક :

૧. સતત ચિંતા
૨. હતાશા
૩. માનસિક તાણ
૪. ગુસ્સો
૫. ઈર્ધા, તેજોદેષ વગેરે.

સ્વભાવ સાથે સંકળાયેલ બાબતો આપણી શક્તિઓનો નાશ કરે છે.

● ઉપાયો :

સામાન્ય રીત ઉપર્યુક્ત કારણોને લઈને આપણા શરીરમાં ઉત્પન્ન થતી ઊર્જા કરતાં તેનો વપરાશ વધી જાય છે અને જો આ વપરાશનું પ્રમાણ નિયમિત રીતે વધારે રહેતું હોય એટલે કે શરીરમાં ઉત્પન્ન થતી ઊર્જાના પ્રમાણમાં તેનો વપરાશ કાયમી

રીતે વધારે રહેતો હોય તો રોજ સતત થાક / Un-easinessનો અનુભવ થાય છે. આપણા શરીરમાં ઊર્જા ઉત્પન્કરવાના મુખ્ય સાધનો હવા, પાણી અને ખોરાક છે. આ સાધનો શરીરને યોગ્ય રીતે મળી રહે તેની કાળજી લેવી જરૂરી બને છે. વધારે ખાવાથી શક્તિમાન બનાય તેવું નથી. આહારનું સમતોલન રાખવું જરૂરી છે. શરીરની જરૂરિયાત મુજબ યોગ્ય માત્રામાં કાર્બોહાઇટ્સ, પ્રોટીન, ફેટ, વિટામિન્સ અને મિનરલ્સ આ બધા જ જરૂરી તત્ત્વો પ્રાપ્ત થાય તેવો ખોરાક લેવાથી શરીરને જરૂરી ઊર્જા પ્રાપ્ત થાય છે.

યોગ્ય આહાર છતાં જો થાકની ફરિયાદ દૂર ન થાય તો માનવું કે કોઈ શારીરિક રોગને કારણો આંદું થાય છે. આવા સંશોધનમાં યોગ્ય તબીબી સારવાર લેવી જોઈએ.

સામાન્ય રીતે ખોરાકની પાચન કિયા દ્વારા મેળવતા જરૂરી તત્ત્વો સ્ક્રિવાય લેવામાં આવતા વિટામિન્સ / મિનરલ્સથી શરીરને સ્પેશ્યલ / કાયમી ફાયદો થતો નથી. જેમકે ખાંડ, ગોળ, મધ અને મીઠી વસ્તુઓ, SUGAR શરીરને જડપી શક્તિ પૂરી પાડી શકે છે પરંતુ તે ટેમ્પરરી છે. શરીર આવી SUGAR તુરંત જ વાપરી નાખે છે અને થોડા સમયમાં ફરી થાક નભળાઈ અનુભવાય છે. જ્યારે અનાજ, ફળો અને શાકભાજમાં રહેલા કાર્બોહાઇટ્સ પાચન કિયા દ્વારા ધીરે ધીરે રૂપાંતરીત થાય છે અને લાંબાગાળા સુધી શક્તિ આપતા રહે છે.

આ ઉપરાંત ખોરાકના પ્રમાણનું યોગ્ય આયોજન પણ મહત્વનું છે. એક સાથે ખાવાની ટેવ દૂર કરી ખોરાકનાં આ જ જથ્થાનું અલગ અલગ સમયમાં વિભાજન કરવામાં આવે તો શરીરને સતત સરખા પ્રમાણમાં ઊર્જા મળતી રહે છે. આમ સામાન્ય રીતે ત્રણ ટાઈમ લેવામાં આવતાં ખોજન / નાસ્તાનાં પ્રમાણનું પાંચ ટાઈમમાં વિભાજન કરવામાં આવે તો ખૂબજ ઉપયોગી સાબિત થાય છે.

માનસિક કારણોને લઈને ઉદ્ભબ પામતાં થાકમાં માનસિક અને સ્વભાવને લગતી બાબતો કોધ, ચિંતા, હતાશા, ટેન્શન, વાત વાતમાં ખોટું લાગી જવું જેવી બાબતો આપણા શરીરમાં ઉત્પન્ન થતી ઊર્જાનો મોટો ભાગ ખાઈ જાય છે. આથી આવા કારણોને દૂર કરવાનાં પ્રયત્નો સતત ચાલુ રાખવા જોઈએ અને હંમેશા આનંદમાં રહેવું જોઈએ. આવી સ્થિતિ ઉત્પન્ન કરવામાં ‘અધ્યાત્મ’ અને ‘સત્ય’નું આચરણ એ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. જે દરેકની અંગત ઈચ્છાઓ

પર આધારિત હોય છે. આમ છતાં હાલમાં ‘માનસિક તાણ’ની ફરિયાદ સર્વસામાન્ય જોવા મળતી હોય છે.

માનસિક તાણને દૂર કરવાની અનેક ટેકનિક્સ છે પરંતુ સૌથી સહેલી બાબત શ્વસનક્રિયા છે. ધીમા / ઊડા શાસ લેવાની ક્રિયા આશરે ૧૦ મિનિટ સુધી કરવાથી અને સાથે સાથે મનમાં આવતાં વિચારોને કમશા: બંધ કરવાથી માનસિક ઉણવાશ અનુભવાય છે અને શારીરિક સ્કુર્ટિનો અનુભવ થાય છે. આ ક્રિયાને નિયમિત રીતે અને specially વહેલી સવારે કરવાની ટેવ પાડવામાં આવે તો ખૂબ જ ફાયદાકારક ન ધારેલા પરિણામો લાવી આપે છે. બીજી સાદી ટેકનીકમાં Progressive Muscles Relaxationની છે. જેમાં પગથી માથા સુધીનાં સ્નાયુઓને બેંચાડા આપીને તરત જ ઢીલા મૂકી દેવાના હોય છે. જાણકાર પાસેથી આ રીત સરળતાથી શીખી શકાય છે.

આ ઉપરાંત તનાવ મુક્તિની સાવ સહેલી રીતોમાં કામ અથવા જે પ્રવૃત્તિ કરતાં હોઈએ તે બંધ કરી થોડા સમય માટે આપણને ગમતા વિચારો કરવા જોઈએ અથવા મનપસંદ પ્રવૃત્તિ, ગમતું સંગીત સાંભળવું વગેરે બાબતોથી પડ્યું Stress દૂર થાય છે.

ઉપર દર્શાવેલ શારીરિક અને માનસિક કારણોનાં ઉપાયો અજમાવવા છતાં પણ જો થાક દૂર ન થાય તો તથીબી સલાહ, ચિકિત્સા અને સારવાર ચાલુ કરવા જોઈએ.

● “સેતુ”ની હળવી કોલમ :

ઉપરોક્ત લેખ પરથી જણાઈ આવે છે કે “માનસિક તનાવ” એ સામાજિક દૂષણ છે અને તનાવ દૂર કરવામાં સારી વસ્તુઓ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. તો આપણે સારા બનીએ અને / અથવા તો Atleast આપણું પોતાનું મુખારવિંદ હસતું રાખી, અન્યોના ‘માનસિક તનાવ’ દૂર કરીએ તેને સારી સમાજસેવા ન કરી ગણાય?

ડિપ્રેશનનો દુષ્મન - કેળાની છાલ

કેળા ખાઈ, તેની છાલ ફેંકી દેવાનો રીવાજ છે પરંતુ તાજેતરમાં થયેલ સંશોધન અનુસાર કેળાની છાલ ખાવાથી ડિપ્રેશન દૂર થાય છે તેવું જાણવા મળેલ છે.

થાઈ છુંગની એક યુનિવર્સિટીમાં ચાલેલા લાંબા સંશોધનમાં એવું જાણવા મળેલ છે કે આ છાલમાં સેરોટોમીન રહેલ છે જે આપણા સ્વભાવને ઉળવો રાખે છે. આપણા મગજમાં સેરોટોનીનની માત્રા ઓછી થઈ જવાથી ડિપ્રેશન થાય છે જે કેળાની છાલથી સમતોલ કરી શકાય છે. દિવસમાં એક વખત કેળાની છાલને બાફીને અથવા તો તેનો જ્યુસ કરી પી શકાય.

આ ઉપરાંત સંશોધન એવું પણ જણાવે છે કે કેળાની છાલમાં રહેલ તત્ત્વો રેટીના સેલ્સ બનાવવામાં ઉપયોગી છે અને છાલમાં રહેલ એન્ટી ઓક્સિડન્ટ લ્યુટીન આંખો માટે પોષક છે.

સ. શ્રીમતી પૂર્ણિમા કાંતિભાઈ કંસારા - રાજકોટ

કાવ્ય

મારા જીવનના સર્જરમાં

તું રસ્તે મળી ગઈ

બાકી બધા કરતાં તું

જરા વધારે ગમી ગઈ

મારી હળકતી સાંજમાં

તું નવલી પ્રભાત બની ગઈ

પ્રેમ કરી તારાથી

આખી આ સુણી શમી ગઈ

બાકી કંઈ નહિ જીનાં

તું જિંદગીમાં પ્રેમના હીરા જડી ગઈ

તેથી જો ને! તું એક ‘શાપર’ ને

મારી જિંદગી એક ‘શાપરી’ બની ગઈ.

કુ. જીનાં પી. સોની, નાગલયુર, માંડવી (કચ્છ)

બાળગીત

ચાંચ છે રાતી કંઈલો કાળો પાંખ છે મારી લીલા
વીમડા ડાળે મારો માળો ખાવાને લીંબોળી.

મારું નામ છે પોપટભાઈ.... (૨)

કદીક બારને કદીક આંબુ કદીક દાડમ કળી

કદીક કાચી પાકી કેરી ખાવા મને મળે

મારું નામ છે પોપટભાઈ.... (૨)

સીતા-રામનું નામ જ મારે લેવું સાંજ સવાર

પુરશો ના મને પીજરે બાપુ પગે લાગી કહું

છો તમને પગે લાગી કહું

મારું નામ છે પોપટભાઈ.

પોપલ હિન્દ પ્રકાશભાઈ - અંજાર

ગ્રંથ

પરસ્પર બે દિલ મળે તો બસ

ઘારા પંથે મંજુલ મળે તો બસ

પી જવા માંગુ છું સમન્દર આખો

મુજ ઘ્યાસાને સાહિલ મળે તો બસ

ખરીદી લેવા છે છજુ દદ ઘણા

ઘાયલોની મહેફીલ મળે તો બસ

નથી અપેક્ષા ધન દૌલતની

કોઈ લાગણીશીલ મળે તો બસ

શોકેસમાં

તરસીર શા.....

મૈયા યોગેશ ગોરધનદાસ - માધાપર જુનાવાસ

દર

● શ્રીમતી જ્યાનેન કાકુભાઈ બુદ્ધબહુવી - અંજાર ●

ઈશ્વરની આ સૃષ્ટીનું સર્વોત્તમ સર્જન માણસ અને આ માણસનું સર્વોત્તમ સર્જન એટલ “ઘર”. આ સર્વોત્તમ સર્જનની વાખ્યાનું વિસ્તાર જ તેની સર્વોત્તમ હોવાની સાથે સાથે તેની મહત્તમ પણ ઉજાગર કરે છે. માણસનું સર્વોત્તમ સર્જન ઘર એટલે? ઘરતી માતાની ગોદ કે ખોળો તે ઘર છે. ઘરતી તો સૌની માતા છે પણ તેનું સીમાંકન કરી માનવીએ ‘ઘર’ નામ આપ્યું. આત્માની શાંતિ, સ્થિરતા, નિર્ભયતા અને ઉત્ત્રતિનું સ્થાન એટલે ઘર. આત્મ સંશોધન તથા પ્રેરણાપૂરક સ્થાન એટલે ઘર. પ્રેમના પ્રતિબિંબ સમું, પરસ્પર પ્રેમની આપ-વે કરવાનું સ્થાન એટલે ઘર. વંશવૃદ્ધિના વડલાનું મૂળ તે ઘર. કહેવતો પણ છે કે “હુનિયાનો છેડો એટલે ઘર” અને “જેમ આસન વિના શાસન નથી તેમ ઘર વિના થર નથી.” અર્થાત્ ઘર એટલે શાંતિ, સંતોષ અને સ્થિરતાનું સ્થાન. તો વળી ઘર એક મંદિર પણ છે.

‘ઘર’ એ જીવનનું જરૂરી આધારસંભ છે. રોજ, રોટી અને કપડાની જેમ જ ઘર એ જીવનની જરૂરીયાત છે. માણસ માત્રાને જ નહીં તમામ સજ્જવમાત્ર - પ્રાણી, પણુ, પંખી, જીવજંતુ તમામને આસન - પડાવ - બેઠક કે આશ્રય સ્થાનની જરૂરત હોય છે. પંખી માળો, કરોળીયો જાણું, જંગલી પ્રાણીઓ બોડ કે બખોલ; તો ગાય, ભેંસ, ઘોડા, હાથી માટે ભવે માણસ નિર્મિત તબેલો, ગમાણ કે છાપડું જેવા આશ્રય સ્થાનની નૈસર્જિક જરૂરિયાત છે.

માણસ જ્યારથી વાનરમાંથી માનવ બન્યો ત્યારથી તેણે પ્રથમ તો એક નિયત નિર્મિત સ્થળે જુથમાં રહેવાનું પસંદ કર્યું. અગાઉ કહું તેમ સૃષ્ટીનો સર્વોત્તમ પ્રાણી મનુષ્ય પોતાની બુદ્ધિથી જરૂરત, કાર્યક્ષમતા અને શોખ પ્રમાણે ઘર બનાવી રહેવા લાગ્યો. આપણા આધુનિકો કે સાથું સંતો પણ કુટીર, ઝુંપડી જેવી ભવે વાંસની, ઘાસની કે કંતાનની ચાર દીવાલો ઊભી કરી, શાંતિનું સ્થાન સમજ, નિર્ભય થઈ નિશ્ચિત આત્મસંશોધન કરતા.

માણસમાત્રાની વંશવૃદ્ધિનો વડલો જેમ જુલ્યો ફાલ્યો તેમ તેમ ઘરતીમાતાનો ખોળો પણ મોટો થતો ગયો. તે જરૂરિયાતોની સમજ અને વૃદ્ધિનાં કારણે આ ઘર માટે નવી નવી શોધો કરી તેની ઝુંપડી, ઓરરી, ચાલી, મહુલી, મકાન, બંગલો, મહેલ જેવા નામો આપતો ગયો. પરંતુ અંતે કહેવાય તો ઘર. આધુનિક યુગમાં માણસ વધુને વધુ વિકાસના પંથે જઈ રહ્યો છે તો પણ તે સંગ જુથમાં રહેવાનું જ પસંદ કરે છે. માટે જ આધુનિક યુગમાં સ્વતંત્રતા અને સહકાર બનેને ધ્યાનમાં રાખીને ઘર બનાવે છે. ઘર એ એવું સ્થળ કે જેમાં રહેનાર દરેક વ્યક્તિ વ્યવસ્થા, સ્વતંત્રતા અને સહકાર બનેને

ધ્યાનમાં રાખીને તે ઘર બનાવે છે. ઘર એ એવું સ્થળ કે જેમાં રહેનાર દરેક વ્યક્તિ વ્યવસ્થા, સ્વતંત્રતા અને મુક્તિનો અનુભવ કરી વિચારોની ખુલ્લા મનથી આપ-વે કરી શકે. સુખમાં આનંદ અને દુઃખમાં એકબીજાનો સાથ સહકાર અનુભવી શકે. સારા-નરસા પ્રસંગોએ એકબીજાની હુંફ મેળવી શકે. વાર-તહેવાર ઉજવણીના પ્રસંગોમાં સૌ સાથે મળી આનંદ માણી શકે. આપણા તહેવારોમાં મુખ્ય દિવાળી - દીપોત્સવી જેવા તહેવારમાં તો ઘરનો આનંદ, માન-મર્યાદા, આશા - અભિલાષા ઘરની સજ્જવટમાં વ્યક્ત થતો હોય છે. તેથી ઘર કેમ વધુને વધુ સુંદર લાગે તેવું સૌ પ્રયત્ન કરતા હોય છે. અને લક્ષ્મીપૂર્જનના અતિ આનંદના સમયે ઘરનાં વડીલોને પ્રણામ કરીને જે સંતોષ મળે તેનું આખા વર્ષ દરમ્યાન બહુ ઓછા પ્રમાણમાં અનુભવ થતો હોય છે. દીપોત્સવીની રાત્રે દીવાણોનું જગમગતું તેજ ઘરને પ્રકૃતિલિત કરે તે વાતાવરણ ઘરનાં પાડોશીને પણ પ્રેરણા આપે છે.

જેમ ઈશ્વરે સર્જલી આ હુનિયામાં દરેક વસ્તુને, દરેક વ્યક્તિને નામ અને નિશાન આપ્યું છે તેમ માનવી પોતાની ઓળખ માટે ઘરનું, નિવાસ સ્થાનનું નિશાન બતાવે છે. કુટુંબ વ્યવસ્થામાં, પડોશમાં, સમાજમાં પ્રેમ, શાંતિ અને સહકારની આપ-વે કરવામાં ઘરનું સ્થાન સૌથી ઊંચું, અનેંદું અને મુખ્ય છે.

આમ તો કાના-માત્રા વિનાના નાના - નાજુકડાં શબ્દ ઘરની વાખ્યા તો પૂરી કરી શકાય તેમ નથી પણ તેની જરૂરત જીવમાત્રાને છે. હવા, પાણી, અનાજ, કપડા અને ઘર મેળવવું તે માણસ માત્ર માટે જરૂરી છે.

માતા-પિતા

- ★ જે દિકરાના જન્મ વખતે મા-બાપે પેડા વહેંચ્યા એજ દિકરાઓએ મોટા થઈને મા-બાપને વહેંચ્યા. આ કેવું?
- ★ મા બાપની આંખોમાં બે વખત આંસુ આવે છે. - દીકરી ઘર છોડે છે ત્યારે અને દીકરો તરછોડે છે ત્યારે.
- ★ બચપણમાં જેણે તમને પાણ્યા ઘડપણમાં ભાંગ્યાં હેણાં તેમના, તો યાદ રાખજો તમારા ભાગ્ય પરવાર્યા.
- ★ ચાર વર્ષનો તારો બાબલો જો તારો પ્રેમ ઈચ્છે છે, તો ૮૦ વર્ષના મા-બાપ તારો પ્રેમ કેમ ન ઈચ્છે.
- ★ બચપણમાં જે દીકરાને મા-બાપે બોલતા શીખવાડ્યું, એ દીકરા ઘડપણમાં મા-બાપને ચુપ રહેવાનું શીખવાડે છે.
- ★ જે દિવસે મા-બાપ તમારા કારણો રડે છે, ત્યારે તમારા કરેલા ધર્મ એ આંસુમાં વહી જાય છે.
- ★ બચપણમાં ગોદ દેનારને ઘડપણમાં હંગો દેનાર ના બનો.

કઢા હની કમતેશ કુમાર - નનગાણ

બુજ ગામગઢ પરિક્રમા

આપણું કરછ અનેક દિલિએ અનોધું છે. ઘાતિણાસ, સરકૃતિ અને આધુનિકતાના ત્રિવેણી સંગમ સાથે ભુજની ભુજાઓને મલે વિસ્તાર થાય પર્તુ ભુજનું હૃદય તો આ નગરના પાંચ નાકા અને છઠી બારીની બીતાર સતત ઘબકતું રહે છે. આવા આ ભુજાં છેલ્લા ૮૦ વર્ષથી ગામગઢ પરિક્રમાની પરંપરા, ભુજ બક્સિનો નાદ રંભળાવે છે. ઓણ સાલ, કારતક સુદ નોમને રોજ આયોજુત આ પરિક્રમાનો કરછના દૈનિક અખબાર 'કરછ મિત્ર'માં પ્રકાશિત, સર્વશ્રી અભિલેશ અંતારી અને નવીન બાપટ લિભિટ આંખે દેખ્યા અહેવાલનો સંક્ષોપ અતે પ્રસ્તુત છે. સાથેની તસવીરમાં પ્રથમ હોળમાં સફે ટોપીધારી મહાનુભાવ, આપણી ઝાતિના વડીલ શ્રી હંતુભાઈ કંસારા છે. તેઓશ્રી સારા ભજનીક છે. વરસોથી તેઓ આ પરિક્રમામાં બક્સિબાવથી ભાગ તે છે. ઇન્સેટમાં અમેની તસવીર છે.

- મુખ્ય તંત્રી

સોમવાર, કારતક સુદ નવમના દિવસે શિયાળાના પૂર્વોગમન જેવા નરમ-ગરમ વાતાવરણ વચ્ચે, નવ વાગ્યાના સુમારે આશાપુરા માતાજીના મંદિરના પ્રાંગણમાં પીપળાના વૃક્ષની નીચેથી લગભગ ઉપ જેટલા ભાઈ-બહેનોએ ગામગઢ યાત્રા શરૂ કરી. આ યાત્રાના મોવડી અને પ્રેરક દિલીપભાઈ મોરારજી ઠક્કર અને ભુજર્ગ અગ્રણી કંસારા હરિભાઈ કે જેમની ઉમર ૭૦થી ઉપર છે તેઓ આ ગામગઢ યાત્રાના અનુભવી વડીલ અને સારા ભજનિક છે. ગઢશીશામાં હનુમાનજીની સેવામાં પ્રવૃત્ત એવા ધ્વલ વચ્છધારી સાધી સુધાદેવી પણ આ યાત્રામાં ભાગ લેવા આવ્યા હતા. ભજનોની રમજટ વચ્ચે આશાપુરા મંદિરેથી પાટવાડીના નાકા તરફ યાત્રાનું પ્રસ્થાન થયું.

મોટાભાગના યાત્રીઓ અનેક વર્ષોથી આ યાત્રામાં સહભાગી થનાર અનુભવી મહાનુભાવો હતા. આ નાકાનું વિધિવત્ત પૂજન કર્યું અને પાટેશ્વર મહાદેવની ધૂન બોલાવી આગળ વધ્યા. પોલીસ રસાલમાં બિરાજમાન કષ્ટભંજન હનુમાનજીનાં દર્શન કરી મંદિરના પૂજારી વાલજ મહારાજને યાદ કરી સરપટ નાકા તરફથી યાત્રીઓએ જરા ડાબી તરફ ફોર્ટાઇન રાજગોર જ્ઞાતિની વાતીમાં રાજગોરોના આરાધ્યદેવ અંબકેશ્વર મહાદેવના દર્શન કર્યો. ત્યારબાદ ખોડિયાર મંદિરમાં ૬૪ જોગણીનાં મંદિરમાં સર્વે ભક્ત બહેનો પહોંચી. માતાજીના ગરબા સાથે રાસડાનો અન્યાન્ય બક્સિબધ્યો સંગમ થયો. ભાવવિભોર માતાજી સુધાદેવીજીએ પણ ગરબાની રમજટ બોલાવી.

મનસુખભાઈ શિવજી સોની અને જ્યંતગર ગુંસાઈ - જેઓ આ પ્રદક્ષિણાના ૩૦થી ૩૫ વર્ષના અનુભવી છે, તેઓના જીણાવ્યા મુજબ તેઓ ૭ વર્ષના હતા ત્યારથી પોતાની દાદીમાંની આંગળી પકડીને આ પવિત્ર યાત્રામાં ભાગ લેતા.

પરિક્રમા દરમ્યાન ગઢરાંગની બહાર આવેલા બહુ ઓછા જાણીતા કેટલાક મંદિરો જેવા કે ભીડમાં આવેલ દાંડીવાળા હનુમાનજી મંદિર, શિવરામંડપમાં આવેલું નિષ્કલંકી ભગવાનનું મંદિર જેવા દેવસ્થાનો આખા શહેરમાં અન્યાન્ય છે. આ યાત્રા દરમ્યાન લોકોમાં ગામની યાત્રા પ્રત્યેનો આદર અને અહોભાવ પણ જેવા મળ્યો હતો. યાત્રાણુઓની સગવડ નાસ્તા પાણી આપવાની વ્યવસ્થા પણ કેટલીક જગ્યાએ કરવામાં આવે છે. જેમાં રાજુભાઈ પુરોહિતનાં કુંભુભીજનો ઉપરાંત હસપુખરાય વોરા તરફથી દર વર્ષે યથાયોગ્ય સ્વાગત કરવામાં આવે છે.

મમીબાઈને આશીર્વાદ આપી સંતાન પ્રાપ્ત માટે માર્ગ દર્શાવનાર ઓલિયા પીર સાંઈ-રામની દેરી ઘનશ્યામનગરની પછવાડે આવેલી છે. અહીં સર્વે યાત્રિકો ભજન ધ્યાન કરી સાંઈને ભાવપૂર્ણ અંજલિ અર્પણ કરે છે. ત્યારબાદ નરસિંહજીના મંદિરમાં કથાશ્રવણ કરી કલ્યાણેશ્વર, ધીગેશ્વર, રામકુંડની મુલાકાત લઈ સત્યનારાયણ મંદિર થઈ હુંરસરમાં સ્નાન કરી સ્વામિનારાયણ મંદિરની કૂલવાડી થઈને છેલ્લે પાટવાડી પાસે આવેલ અંબકેશ્વરનાં દર્શન કરી યાત્રાનું સમાપ્ત કરવામાં આવ્યું હતું.

ગામગઢના નામે ઓળખાતી આ ધાર્મિક પરંપરાગત યાત્રા દરમ્યાન લગભગ ૫૦ જેટલા મંદિરોનાં દર્શનનો લાભ મળે છે. આ મંદિરોની આર્થિક સ્થિતિ બહુ સારી નહોતાં, જાળવાડી મુશ્કેલ બને છે તે યાત્રા દરમ્યાન જાળવા મળ્યું. આ આપણી ધર્મ પ્રત્યેની શ્રદ્ધા હોવા છતાં તેનાં પરીપાલન માટે આપણે કેટલા ઉદાસીન છીએ તે જોવા મળે છે. આ મંદિરોની જાળવાડી અને વ્યવસ્થા માટે આપણા સમાજે જગૃત થતું જોઈએ તેનો અહેસાસ આ ગામગઢ યાત્રાની ફળશુતિ કહી શકાય.

હોળી

હોળીનો તહેવાર ભારતના લગભગ બધા પ્રદેશોમાં ઉત્સાહભેર ઉજવાય છે. ગુજરાતમાં હોળીના તહેવાર વિષે તો આપણે સહુ જાણીએ જ છીએ. આવો આજે ભારતના અન્ય પ્રદેશોમાં હોળી કેમ ઉજવાય છે તે જોઈએ.

રાજક્ષણાન : અહીં હોળી પર્વ વસંતની વધામણીરૂપે ભારે મોજમજા, ઠંડી મશકરી અને આનંદ પ્રમોદથી મનાવાય છે. અહીના આદિવાસીઓ પણ આગવી રીતે આ ઉત્સવ મનાવે છે. ‘ઈલોછુ’નું પૂજન થાય છે, ઢોલક લઈ લોકો ફાગ ગાય છે. ગુલાલ ઉડાડાય છે અને ‘ઉત ગુલાલ લાલ ભયે અંબર’ ગુલાલ ઉડવાથી સમગ્ર આસમાન લાલ બની જાય છે.

મહારાષ્ટ્ર કોકણ ગોવા : અહીં હોળી ‘ઉશમરા’, ‘શિમગા’, ‘હુતાશની’ વિ. નામે ઓળખાય છે અને સર્વત્ર મનાવાય છે. તે જ પ્રમાણે અહીં પણ હોળી મનાવાય છે.

બંગાળ : અહીં આજના દિવસે ઘાસનું પૂર્તણું જલાવવામાં આવે છે અને મોટેરા ઉપવાસ કરે છે. આજે બંગાળના નવાખ સિરાજુદૂલા તેમનાં સરદારોને મજાક ભરેલા ખોટાં સંદેશાઓ પાઈવતાં, તેની યાદ તાજ થાય છે.

ઓરોસ્સા : અહીં હોળી પ્રગટાવવામાં નથી આવતી પરંતુ શ્રીકૃષ્ણાની મૂર્તિને પાલખીમાં બેસાડી યાત્રા કાઢવામાં આવે છે.

ચેણ્ણાઈ (તામિલનાડુ) : અહીં શિવ મંદિરની સન્મુખ હોળી પ્રગટાવવાની પરંપરા છે.

હોળી ઉત્તર ભારતમાં દોલયાત્રા અને દક્ષિણ ભારતમાં કામદહન પર્વ તરીકે મનાવાય છે. સંગીત સંગ્રહ તાનસેન જ્યારે અકબરનાં દરબારમાં રાગ દીપક ગાયો તે દરમ્ભાન તે તપસથી બળવા લાગ્યો ત્યારે ત્યાં હાજર બસો નામની ધોબજા ગાયીકાએ મહાર રાગ ગાઈને તેમને શાંત કર્યા. તેમની યાદમાં હોળીનાં પર્વ જ્યાં બસોની સમાચિ છે ત્યાં બનૂડ ગામે પંજાબમાં જબરદસ્ત લોકમેળા ભરાય છે તથા ગુરુ ગોવિદસિંહજી દ્વારા આરંભ કરાયેલ આનંદપુર સાહીબનો વિશાળ મેળો ભરાય છે

રંગો માટેનો ઉત્સવ

એકવાર ફરાય અનિ જેવા દેવતાને ફેરા,
જ્યાં હોમાવી સત્યુણી શ્રીફળ ને
બાદમાં અનેક ઉડાડી જાતજાતના રંગોને
કરી એક એક રંગો સાથે ગમતાનો ગુલાલ,
ગોરુથી થાળી એકમાં ફૂલો અને
મૂકી જાતજાતની પ્રસાદીની વાનગીઓ
રંગી જાણે લોકો એકમેકને એકલીજથી
ભૂલી જઈ સૌ ભેદભાવને
બનાવતા જાય છે એ જ રંગોથી તેમના હર્ષોલ્લાસને
અને સૌ કરતા જાય ને મનાવી જાણે છે કે
એ જ અનેક રંગો માટેનો ઉત્સવ.

જાનકી ધનશ્યામભાઈ બારમેડા - મુજ

અને ભવ્ય જુલુસ કાઢવામાં આવે છે.

બુંદેલખંડ : અહીં આજે જગજજનની માં દુગાનું પૂજન થાય છે. સમાજનાં દરેક વર્ગના સ્ત્રી-પુરુષો દ્વારા સમ્મિલિત રૂપે જવારા વાવવામાં આવે છે અને ઉત્ખાસપૂર્ણ વાતાવરણમાં ઉત્સાહ અને આનંદ સાથે આ પર્વ મનાવાય છે.

મહિન્પુર : અહીં લોકો ધોતી, કૂર્તા અને વાસંતી રંગથી રંગાયેલ પાંઘડી પહેરી ગોવિદજી મહારાજના મંદિરમાં એકત્ર થાય છે અને વિશાળ રાસમંડપમાં મૂર્દંગો, પખાવજ, ઢોલ તથા ઢાલથી વાતાવરણ ગજવી નાંખે છે અને અભીલ શુલાલની છોળો ઉડે છે. વિક્રમ સંવત ૧૫૪૨ની પૂર્ણિમાએ હોળીનાં દિવસે નવદ્વિપ ગામે ચૈતન્ય મહાપ્રભુજી અવતરીત થયાં હોવાથી અહીં હોળીની સાથે ચૈતન્ય જયંતી પણ મનાવાય છે. ગામેગામ ચૈતન્ય મહાપ્રભુજીની મૂર્તિની સ્થાપના કરી તેમની પૂજા થાય છે તથા ચૈતન્ય મહાપ્રભુજી તથા જયદેવના ગીતો ગુંજે છે. અહીની આદિવાસી મહિલાઓ નાચતી ગતી આગંતુકોનો રસ્તો રોકી લે છે અને જ્યાં સુધી શ્રીફળ કે ગોળ ન મળે ત્યાં સુધી રસ્તો રોકી રાખે છે. હોળી દહન પશ્ચાત લોકો દ્વારા રંગબેરંગી પોણાક પહેરી હાથમાં છડી સાથે વેર (એક પ્રકારનું વિશેષ નૃત્ય) ખેલાય છે.

હિમાલયની ગોદમાં ઉત્તરાંયતમાં કુમાઉ પ્રદેશમાં લોકો આજે હર્યાભર્યા વૃક્ષોની ડાળીએ, ઘેરથી સાથે લાવેલ ચુંદદી બાંધે છે અને વૃક્ષની છાયામાં હોલારો હોળીના વિશેષ ગાયકો દ્વારા ગીતો ગવાય છે અને હોળી દહનનાં બીજી દિવસે લોકો ગોપીઓનાં ત્રત રૂપે તે ચુંદદીનો સ્વીકાર કરી ઘેર લઈ જાય છે.

**સ્વ. પ્રાણગીરી ગોસ્વામી - માધ્યાપર લિઙ્ગિત આ
વિષ ગત વર્ષ હોળી-ઉત્સવ બાદ મળેલો. જે
લેખકશ્રીની યાદ સાથે આ વર્ષ પ્રકાશિત કરેલ છે.
- મુખ્યત્વી**

ઉપકાર છે મુજ પર આ બધાનો....

માતા પિતા	- જેણે મને આ જીવન અર્થુ
શુરૂ	- જેણે મને મા સરસ્વતીનું જ્ઞાન અર્થુ
પણી	- જેણે મને સુખ હુંખમાં સાથ આપ્યો
નીર	- જેણે મારી સદ્ગ્ય તરસ ધીપાવી
અનાજ	- જેણે મારી પેટની ભૂખ મિટાવી
મારુ તાન	- જેણે મારા જીવન માટે સંદર્ભ કર્યો આ દરેકનો મુજ પર ઉપકાર હોવા છતાં હું દુઃખી કેમ છું? આ બધું હોવા છતાં મારી પાસે એક વસ્તુ ખૂટે છે ‘સંતોષ’. માટે હે પ્રભુ, મને સંતોષ આપજો. જે વ્યક્તિને સંતોષ હોય છે એ પ્રભુ પાસે માત્ર ભક્તિ માટે શક્તિની માગણી કરે છે. કારણ એની બીજી દરેક માંગણી પ્રભુએ માત્ર ગ્રાણ શર્દીઓમાં પુરી કરી હોય છે. ‘સંતોષ’

મારતભાઈ રત્નલાલ બુદ્ધબન્દી - મુંબા

ઉર્જા... સીમા... સીમા...

• રીતા જે. બુધાભંડી - ભુજ •

ઉર્જા બચાવનાર નંબર-૧ કોણ?

મિય ઉર્જા સલાહકાર,

કેમ છો? મજામા ને? બિલને કંટ્રોલ કરો યાર.....શુ?

વીજળી બીલ અને અન્ય ઈંધણ કેવી રીતે ઘટાડવું તે અગ્રે વાંચશો ને સમજશો એટલે તમે પણ એ શીખી જશો....

ઘરમાં અને શાળામાં ઉર્જાના ઉપયોગના સંચાલનનું કામ ઉપાડી લેવા જેટલી આવકાર તમે મેળવી લીધી છે. તમારા ઉર્જા રક્ષક તરીકેના મિશનની સફળતાની ગુરુવાની આજ છે કે તમે ઉર્જા ઉપયોગનું સરળ, સફળ સંચાલન કરી શકો.

સૌથી પહેલા એક સમયા જોઈએ. ઉર્જા સલાહકાર તરીકે તમારી સામે આ પડકાર છે. આ સમયા છે તો કાલ્પનિક પણ... એનો ઉકેલ તો તમારે શોધવાનો જ છે.

તમારા જૂથના કયા સભ્યના ઘરમાં ઉર્જાનો ઉપયોગ સૌથી વધુ કાર્યદક્ષ થાય છે, તમે તે કઠ રીતે નક્કી કરશો? ઉર્જા બચાવનારાઓમાં પહેલા નંબરે કોણ આવે? તમે તુક્કો લડાવી ગમે તે એકને પસંદ કરો.

તમારા જુગરજાન દોસ્તના ઘરે જ ઉર્જા કાર્યદક્ષ રીતે વપરાય છે એમ માની લો. કારણકે તેના પણ બેંકમાં છે. ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ છે. ડિસાબ-કિતાબ સમજે છે. એટલે

“માનવ શરીરનું ભૌતિક સૃષ્ટિના વૃક્ષનું ઉદાહરણ”

આ વૃક્ષને સુખ અને હુઃખ એમ બે પ્રકારનાં ફળ છે. જેઓ આ શરીરરૂપી વૃક્ષ પર રહે છે તેઓ બે પંખીઓ જેવાં છે. એક પંખી પરમાત્મા તરીકે જીવિતનું ફૃષ્ટાનું અંતર્યામી સ્વરૂપ છે અને બીજું પંખી જીવાત્મા છે. જીવાત્મા આ ભૌતિક સૃષ્ટિના ફળ આરોગે છે. ક્યારેક તે સુખનું અને ક્યારેક હુઃખનું ફળ ખાય છે. પણ બીજા પંખીને સુખ કે હુઃખના ફળ ખાવામાં રસ નથી. કારણકે તે આત્મારામ છે. આ દેહરૂપી વૃક્ષ પર રહેલું એક પંખી ફળો ખાય છે અને બીજું પંખી કેવળ નિરીક્ષણ કરે છે. આ વૃક્ષનાં મૂળ ત્રણ દિશાઓમાં પ્રસર્યા છે. એનો અર્થ એ કે વૃક્ષનું મૂળ સત્ત્વ, રજસ અને તમસ એમ ત્રણ શુણોવાણા ભૌતિક પ્રકૃતિ છે જેમ વૃક્ષનું મૂળ વિસ્તાર પામે છે તેમ સત્ત્વ, રજસ અને તમસથી બનેલી ભૌતિક પ્રકૃતિના સંસર્ગથી વ્યક્તિ પોતાના ભૌતિક અસ્તિત્વનો વિસ્તાર કરે છે. આ ફળના સ્વાદ ચાર પ્રકારના છે - ધર્મ, અર્થ, કામ અને અંતે મોક્ષ. ત્રિગુણાત્મક ભૌતિક પ્રકૃતિના જુદા જુદા પ્રકારના સંસર્ગને લીધે જીવાત્માઓ વિવિધ પ્રકારની ધાર્મિક, આર્થિક, ઇન્દ્રિય તૃતી

હિસાબમાં ધ્યાન રાખતા જ હોય, ઉર્જા ઉપયોગ પણ હિસાબની વાત છે. શું બિલ નથી ભરવું પડતું? હવે, તમારા જુથમાં પેલી બચત, અરે.... પેલા બચીબેન નથી? એ અને એના ઘરના બધા ચિંગ્ઝૂસ છે, કે લાઈટ, પંખો ચલાવવામાંય કંજુસી કરે. પરસેવે રેબેઝેન થાય ત્યાં સુધી પંખાની સ્વિચ ઓન કરતા નથી. અને એના કંજુસ બા અને નાના ભાઈઓ ટી.વી. જોવાય બીજાના ઘરે જઈને બેસે છે. નથી ખબર?

કે પછી દરેક સભ્ય ઉર્જા કાર્યદક્ષતાની ડિવિઝનમાં ભાગ લે. અને જે વધારે જાણતું હોય તે ઉર્જા કાર્યદક્ષ સમજી લેવું જો જીતા વહી સિકંદર.... ઉર્જા સિકંદર ખરુને?

બધા સભ્યના ઘરના વીજળી બિલ જુઓ. સરખામણી કરો. ઓછામાં ઓછુ લાઈટબિલ હોય તે ઘર ઉર્જા કાર્યદક્ષ પેસા વસૂલ બરાબર? વીજળી વાપરવાની ટેવોનો અભ્યાસ કરવાનો અને નક્કી કરવાનું કે કોણ કરક્કસર કરે છે કોણ નહિ. દેખો મગર ખાર સે અરે....અરે.... નહીં ધ્યાન સે.

આવા મહત્વના નિર્ણય માટે તો કોઈ નિષ્ણાત જોઈએ જીછબીમાંથી કોઈને બોલાવાય ખરુ? “જો એક્ષપર્ટ ડી હો બાત, સબ કો હોગા એતબાર”. દરેક ઘરના સભ્યોને ઉર્જા કાર્યદક્ષતાના પ્રમાણ વિષે સ્વમૂલ્યાંકન કરવાનું કહો અને એના પરથી નિષ્ણય કરો. (કમશા:)

અને મુક્તિ માટેની પ્રવૃત્તિઓ કરે છે. વાસ્તવમાં, લગભગ સર્વ પ્રકારનું ભૌતિક કાર્ય તમો ગુણમાં આવી જાય છે, પણ ગુણો જાણ પ્રકારના હોવાથી ઘણીવાર તમોગુણમાં સત્ત્વગુણ કે રજેગુણ ભણે છે. પાંચ ઈન્ડ્રિયો દ્વારા આવા ભૌતિક ફળ ચખાય છે. જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં સહાયક થતી પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો, ઇ પ્રકારની યાતનાઓ- શોક, મોહ, અનિશ્ચિતતા, મૂત્ય, કુદ્ધા અને તૃથાને આવીન છે. આ ભૌતિક શરીર અથવા ભૌતિક સૃષ્ટિના સાત આવરણો - ત્વચા, સ્નાયુઓ, માંસ-મજાં, હાડકાં, મેદ અને વીર્યની બનેલી છે. વૃક્ષની ડાળીઓ આઠ પ્રકારની છે : પૃથ્વી, જળ, અભિન, વાયુ, આકાશ, મન, બુધ્ધિ અને અહંકાર. આ શરીરના નવ દરવાજા છે : બે આંખ, બે નસકોરા, બે કાન, એક મુખ, એક ગુણેન્દ્રિય અને એક ગુદા. શરીરમાં દસ પ્રકારના આંતરિક વાયુઓની ગતિ થાય છે : પ્રાણ, અપાન, ઉદાન, વ્યાન, સમાન વગેરે.

ઉપર જાણાવ્યા પ્રમાણે આ વૃક્ષમાં બેઠેલાં બે પંખીઓમાંથી એક જીવાત્મા અને બીજું અંતર્યામી પરમાત્મા પૂર્ણ પુરુષોત્તમ પરમેશ્વર છે.

પણેશ ક. બારમેડા - નાડિયાદ

માનસી નાત ‘શાંદ કસોટી’

ગત અંકના સાચા જવાબો આ મુજબ છે : • ગેભી ચાવીઓ : (૧) રાખ, (૨) જરા, (૪) પાલવ, (૫) પોરબંદર, (૬) જતન, (૮) વાનર, (૧૦) નાક, (૧૧) મણ. • આડી ચાવીઓ : (૧) રાજ, (૩) કૃપા, (૫) પોખરાજ, (૭) તળાવ, (૮) બંધીવાન, (૧૦) નામ, (૧૨) રજકણ.

સાચા જવાબ આપનાર મિત્રો છે : (૧) તન્વી બારમેડા - જામજોધપુર, (૨) હેન્સી સાકરીયા - ગાંધીયામ, (૩) દીમિ ગુજરાતી - ભુજ, (૪) આદર્શ સોની - નડિયાદ, (૫) જાગૃતિ બુધ્ધભવી - ભુજ, (૬) આદર્શ સોની - જડોદાર કોટડા, (૭) માનસી કોટીયા - માંડવી, (૮) રોહિણી બુધ્ધભવી - ભુજ, (૯) મહેક બારમેડા - જામજોધપુર, (૧૦) દામની છાગ્રાણા - અંજાર, (૧૧) જલ્યા સોની - માંડવી, (૧૨) મીનાક્ષી સોની - અંજાર, (૧૩) મોનાલી બુધ્ધભવી - અંજાર, (૧૪) રીતા બુધ્ધભવી - ભુજ. જે પૈકી હેન્સી સાકરીયા - ગાંધીયામ ભાગ્યશાળી વિજેતા જીહેર થયા છે. તેમને રૂ. ૧૦૧/-નું ઈનામ મની ઓર્ડરથી મોકલવામાં આવશે. હવે આ અંકની કસોટી.

૧	૨	૩	૪
૫		૬	૭
	૮		
૯		૧૦	૧૧
૧૨			
૧૩		૧૪	

ઉપરોક્ત શબ્દ ચોકઠા અને આડી-ગેભી ચાવીઓના આધારે યોગ્ય શબ્દો શોધી આપનો જવાબ **ડિ. ૩૧-૩-૨૦૦૮** સુધીમાં ‘જ્ઞાતિસેતુ’ કાર્યાલયમાં મોકલાવી આપશો. આગામી અંકમાં પ્રકાશિત ઉકેલ સાથે જેમના જવાબ મળતા હશે તેમના નામ ‘સેતુ’માં પ્રકાશિત થશે. ભાગ્યશાળી વિજેતાને સ્વ. માનસીની સૂત્રિમાં રૂ. ૧૦૧/-નું ઈનામ પણ આપવામાં આવશે. તો થાવ તૈયાર....

આડી ચાવીઓ

૧. ખાનગી મંગાણા (૪) ૫. ચેહેરાનો એક ભાગ (૨)
૬. કથા, કહાની (૩) ૮. હિંદુસ્તાન... (૩)
૯. પદચિહ્નનો જાણકાર (૨) ૧૦. ટેવ, આદત (૨)
૧૨. અંતરનું એક માપ (૨) ૧૩. રથ ચલાવનાર (૩)
૧૪. અચાનક છવાયેલી શાંતિ (૨)

ગેભી ચાવીઓ

૧. સાથ, સથવારો (૩) ૨. એક તેલીબીયા (૨)
૩. પ્રભાત (૩) ૪. દાન આપનાર (૨)
૭. વજનનું એક માપ (૩) ૮. ગંગા (૪)
૮. કેન્દ્રીય મંત્રી અને કિકેટ બોર્ડના વડાની અટક (૩)
૧૧. નાની હોડી (૩)

પ્રભુકૃપા કવીજ કોન્સર્ટ

ગત અંકમાં પૂછાયેલ પ્રશ્નોના જવાબ નીચે મુજબ છે : (૧) કર્કઘૃત, (૨) ઓરીસા, (૩) ચીન.

સાચા જવાબો આપનાર મિત્રો છે : (૧) સોની કૃપાલી ગોરધનદાસ-માધાપર, (૨) દીમિ ગુજરાતી - ભુજ, (૩) આદર્શ સોની - જડોદાર કોટડા, (૪) માનસી કોટીયા - માંડવી, (૫) રોહિણી બુધ્ધભવી - ભુજ, (૬) મિલ્લિંદ કંસારા - ભચાઉ, (૭) રોહિત કંડા - ભુજ, (૮) મહેક બારમેડા - જામજોધપુર, (૯) છગ્રાણા દામની - અંજાર, (૧૦) જલ્યા સોની - માંડવી, (૧૧) મીનાક્ષી સોની - અંજાર.

જે પૈકી ભાગ્યશાળી વિજેતા છે : મીનાક્ષી સોની - અંજાર. તેમને રૂ. ૧૦૧/-નું ઈનામ **પ્રભુકૃપા જ્યેલર્સ - અંજાર** તરફથી આપવામાં આવે છે. અભિનંદન.

હવે આ અંકના પ્રશ્નો નીચે મુજબ છે :

૧. ભારતના ઉપરાખ્રપતિ કોણ છે? (A) ભૈરોસિંહ શેખાવત, (B) ડૉ. નજમા હેપતુલ્લા, (C) ડૉ. હમીદ અન્સારી, (D) સોમનાથ ચેટરજી.
૨. નીચેના પૈકી કોણે ભારત રાન એનાયત નથી થયું? (A) રાજ્ય ગાંધી, (B) સરદાર પટેલ, (C) મહાત્મા ગાંધી, (D) ડૉ. અબ્દુલ કલામ.
૩. સુપ્રસિધ્ય ‘ચાર મિનાર’ કયા રાજ્યમાં આવેલ છે? (A) મહારાષ્ટ્ર, (B) અંગ્રેઝેશન, (C) તામિલનાડુ, (D) કશ્યાટિક.

ઉપરોક્ત સવાલોના જવાબ **ડિ. ૩૧-૩-૨૦૦૮** સુધીમાં ‘જ્ઞાતિસેતુ’ કાર્યાલયને સરનામે લખી જણાવશો. સાચો જવાબ આપનાર ભાગ્યશાળી વિજેતાને પ્રભુકૃપા જ્યેલર્સ - અંજાર તરફથી રૂ. ૧૦૧/-નું રોકડ ઈનામ મળશે. તો થાવ તૈયાર... બેસ્ટ ઓફ લક.

કિશોર કિશોરીઓ માટે ખુશ ખબર

ચતુર ચોકડી

‘સેતુ’નો આગામી અંક આરંભ કરે છે – ૨મૂજ, રોમાંચ અને રહસ્યમય વાર્તાશેષી. આ શેષીનો દરેક ઓપિસોડ બે કિશોર અને બે કિશોરીના ચતુરાઈ અને સાહસભાર્યા પરાકમોની વાર્તા કહેશે. એની વિશેષતા એ હશે કે વાંચકો પણ અમેં ભાગ લઈ શકશે. વાર્ષિક પરીક્ષા પદ્ધીની હળવી પળોને માણવા ‘સેતુ’નો આગામી અંક મેળવવા થાવ સાબદા.

- મુખ્ય મંત્રી

હાર્ડિક અભિનંદન

પ્રા.રસીકબાઈ રવજી મહીરશા અને શ્રીમતી ઈંદુલેન રસીકલાલ - આદિપુરના સુપુત્ર ચિ. નિશાંત ન્યુરોક્ અમેરિકામાં વિપ્રો કંપનીમાં બિઝનેસ એનાલીસ્ટ મેનેજર તરીકે નિયુક્ત થયા છે.

નિશાંતે લખધીરજ અન્જનિયરીંગ કોલેજ - મોરબીથી B.E. (Mech.)

ડિસ્ટોકશન સાથે પાસ કરી છે. ત્યારબાદ મુંબિય યુનિવર્સિટીની દાલમિયા કોલેજ ઓફ મેનેજમેન્ટમાંથી માસ્ટર ઓફ મેનેજમેન્ટ સ્ટડીઝ - સીસ્ટમમાં ફર્સ્ટ ક્લાસ સાથે ઉતીર્ણ થયા છે. CMC Ltd., Reliance Infocomc, Iflex Solutions Ltd. જેવી સુવિષ્યાત કંપનીમાં મેનેજર કક્ષાએ સેવા આપીને છેલ્લા દોઢ વર્ષથી અમેરિકા ખાતે સેવા આપી રહ્યા છે. તેઓશ્રી ફેબ્રુ. - ૨૦૦૮થી વિપ્રો કંપનીમાં જોડાયા છે.

મિતુલ હર્ષદકુમાર બુધ્ઘાભણી ચાર્ટર્ડ એક્ઝાઇન્ઝિનિયર થયા

ચિ. મિતુલ આ વર્ષ ૨૦૦૭ની સી.એ.ની ફાઈનલ પરીક્ષા (બંને ચુપ) પ્રથમ પ્રયત્ને પાસ કરી આપ્યા સમસ્ત સમાજનું અને અમદાવાદ શાંતિ મંડળનું ગૌરવ વધાર્યું છે. ચિ. મુતિલના દાદાશ્રી સ્વ. મોહનભાઈ, નિવૃત્ત ન્યાયાધીશ ઠાકરશીભાઈના જમાઈ થાય. ચિ. મિતુલના પિતા શ્રી હર્ષદભાઈ ગાંધીનગર ખાતે સી.સી. ગુજરાત ઇન્ડસ્ટ્રીઝ કોર્પોરેશનમાં લીગલ આસિસ્ટન્ટ તરીકે કાર્યરત છે.

પ્રતિભાવ

“હિમાલયની ગોદમાં દિવ્ય દર્શન” શ્રી શૈલેષભાઈ કંસારાનો લેખ ખૂબ જ રસપ્રદ અને માહિતીપ્રદ રહ્યો. કુદરતી સૌંદર્યનો ખજનો મેળવવો હોય તો હિમાલય જરૂર અવશ્ય છે. હિમાચાદિત પર્વતો, લીલાછમ પર્વતીય ઢોળાવો, ખળખળ વહેતા જરણાઓ, બીંચાઈથી પડતા પાણીના ધોધ સાથે વચ્ચે વચ્ચે આવતા મંદિરો અને તીર્થસ્થાનો મનને ખૂબ જ શાંતિ અને સંતોષ આપે છે. શ્રી શૈલેષભાઈએ મંદિરો વિશે સુંદર લખ્યું છે. હિલ્લીથી ધર્મશાળા જતા માર્ગમાં ચાંદુંથરી, જવાલાછ અને કાંગડા ટેવીના સુંદર મંદિરો આવેલ છે. મેકલોઈડ ગંજમાં દલાઈ લામાની બૌદ્ધ મોના સ્ટ્રીટ પણ સુંદર છે. હિમાલય ખરેખર દેવભૂમિ છે.

રસીકબાઈ રવજી મહીરશા - આદિપુર, કચ્છ

“જ્ઞાતિસેતુ એ ખરેખર આપણને એકબીજા સાથે જોડવાનું કામ કર્યું છે. એની સફળતા કાયમી અને વધતી રહે તેવી મારી અંતરની શુભકામના.

આર.પી. પોમલ - અંજાર (કચ્છ)

કોટા (જ.)માં રહેતા લાયચા સોની જ્યંતીલાલ ખીમજીની સુપુત્રી ચિ. ફાલુનીએ ભુજમાં I.T.I.માં Steno cum Computer Operatorમાં ૮૦.૭૫ ટકા સાથે ઉતીર્ણ થઈ સાથે G.C.C. સર્ટિફિકેટ મેળવી આપણી શાતિનું ગૌરવ વધારેલ છે તેમનું શ્રી પશ્ચિમ કચ્છ મારુ કંસારા શાંતિ તથા કોટા (જ.) શ્રી વિશ્રકર્મા પંચ કલ્યાણ મંડળ તરફથી જાહેર સન્માન કરવામાં આવેલ છે.

પોમલ નંદનકુમાર ચયનલાલ (અંજાર) એ T.Y.B.Sc.માં ૬૮.૭૦% મેળવી પ્રથમ સ્થાન મેળવ્યું હતું. કચ્છ જીલ્લામાં પ્રથમ વખત તા. ૧૯-૮-૦૭ના શ્રી અભિલ કચ્છ સમસ્ત મારુ કંસારા સોની સમાજ ઉત્કર્ષ મંડળ - ગાંધીધામ દ્વારા તેમજ અંજાર શાંતિ દ્વારા સન્માન થયું હતું. અંજાર તાલુકાના ૪૦મા યુવક મહોત્સવ તા. ૨૫-૮-૦૭ના રોજ પાદપૂર્તિ સ્પર્ધામાં તાલુકામાં પ્રથમ સ્થાન મેળવેલ. આગામી યુવક મહોત્સવ માટે તાલુકાના પાદપૂર્તિ વિભાગનું પ્રતિનિધિત્વ કરશે. આ વર્ષ તેમણે કચ્છ યુનિવર્સિટીમાં M.Sc. (Chemistry)માં એડમિશન લીધું છે. કચ્છ યુનિવર્સિટી દ્વારા યોજાયેલ રથ્યા યુવક મહોત્સવ તા. ૨૮/૨૫-૮-૦૭ના રોજ તેમણે મોનો એક્ટિવીં (અભિમન્યુ) સ્પર્ધામાં દ્વિતીય સ્થાન મેળવ્યું છે. સ્નાતક કક્ષાના અભ્યાસ દરમ્યાન કોલેજ આયોજન ‘એકાંકી’ સ્પર્ધામાં તેમની કૃતિને પ્રથમ પુરસ્કાર મળ્યો હતો. અને ‘ચાર્ટ ડિસ્ક્લે’ માટે દ્વિતીય પુરસ્કાર મેળવ્યો હતો.

આભારપત્ર

પ્રમુખશ્રી,

ગત તા. ૨૮-૧૧-૦૭ના મારા પિતાશ્રી ગીરીશભાઈ લક્ષ્મીદાસ બારમેડાનું અમદાવાદ ખાતે કેન્સર ઓપરેશન થયેલ તેમાં અમોને આર્થિક સહાય આપવા બદલ અમો સમગ્ર પરિવાર અમદાવાદ શાતિમંડળનો હૃદયપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. આવા કપરા સમયમાં અમોને શાતિનો ખરા અર્થમાં સહાય આપીને શાતિએ પોતાની સાચી સેવા બજાવી છે અને શાતિનું નામ ઊંચું કર્યું છે. ભવિષ્યમાં પણ શાતિ આવા સારા સેવાકીય કાર્યો કરીને જરૂરીયાતવાળાને મદદ કરે તેવી શુભેચ્છા. પ્રભુની ઈચ્છા હશે તો અમો ભવિષ્યમાં શાતિનું આ ઋષા ચૂકવી તમામ સાથ સહકાર આપી મદદ કરીશું.

આભાર.

**પ્રશાંત બારમેડા, ગીરીશભાઈ બારમેડા તથા
સમર્પણ બારમેડા પરિવાર.**

ટ્રેકીંગનો આનંદ

● રસીકભાઈ આર. મહીંદ્રા - આદિપુર, કરણ ●

ટ્રેકીંગ એટલે પરિબ્રમણ. સાથી ભાષામાં કહીએ તો ટ્રેકીંગ એટલે પગદડી પર પગપાળા પ્રવાસ કરવો. જેઓ ટ્રેકીંગમાં ગયા હશે તેઓને ટ્રેકીંગના આનંદની અનુભૂતિ જરૂર થઈ હશે. ઉનાણાના વેકેશનમાં હિમાલયના હિમાચાલિત પર્વતમાળામાં ટ્રેકીંગ કરવું એ જીવનનો અદ્ભૂત લહાવો છે. ઘણી સંસ્થાઓ અને નેચર કલબો સમર ટ્રેકીંગ કાર્યક્રમો એપ્રિલથી જુન માસ દરમ્યાન આયોજન કરતી હોય છે.

યુથ હોસ્ટેલ્સ ઓફ ઈન્નીયા, એસોસીએશન ઓફ એડવેન્ચર પ્રોમોશન-ન્યુ ડિલહી, કલાઈમ્બર્સ એન્ડ એક્સપ્લોરર્સ કલબ-ડિલહી અને કથણી નેચર એન્ડ એડવેન્ચર કલબ જેવી સંસ્થાઓ નિયમિત રીતે મે-જુન મહિનામાં હિમાલય વિસ્તારમાં ટ્રેકીંગ કાર્યક્રમોનું આયોજન કરે છે. તેઓ ડિલહીથી ટ્રેકીંગ કાર્યક્રમના બેઝ કેમ્પ સુધી બસમાં લઈ જાય છે અને ટ્રેકીંગ કર્યા બાદ પાછા ડિલહી બસમાં મૂકી જાય છે. ત્રીસ્થી પચાસ વ્યક્તિઓનું ચુપ લગભગ દરરોજ મે-જુન માસના ગાળામાં ટ્રેકીંગ માટે જતું હોય છે. આવી રીતે યોજાતા સંસ્થાકીય ટ્રેકીંગ કાર્યક્રમમાં ચા-પાણી ખાવા પીવાની તેમજ ધાબળા-સ્લીપિંગ બેકની તમામ વ્યવસ્થા ખર્ચની સાથે સામેલ થઈ જતી હોય છે.

કેટલાક સાહસિક યુવાનો બે થી દશેક જાણાના ચુપમાં સ્વતંત્ર રીતે જાતે સામાન ઉચ્ચકીને ટ્રેકીંગ કરવા નિકળી પડે છે. તેમના બેઝ પેકમાં ટેન્ટ, સ્લીપિંગ બેઝ, ધાબળા રાશન પાણી અને અન્ય સામાન પણ જાતે ઉપાડતા હોય છે અથવા તો તેઓ ખચ્ચર કે મજૂર કરીને જતા હોય છે. પ્રથમ વખત જતા મિત્રોએ સંસ્થાકીય ટ્રેકીંગ કાર્યક્રમમાં જોડાવું હિતાવહ છે. ટ્રેકીંગ રૂટ પણ વિવિધ પ્રકારના હોય છે. હળવા ટ્રેકીંગ ટૂર દર્શક હજાર ફીટની ઉચ્ચાઈ સુધી જતા હોય છે. જ્યારે હાઈ ઓલ્ટિટ્યુડ ટ્રેકીંગ ૧૨૦૦૦ ફુટટી વધુ ઉચ્ચાઈ સુધી જતા હોય છે. સંસ્થાકીય રીતે યોજાતા ટ્રેકીંગ કાર્યક્રમમાં જોડાવાથી ઘણા ફાયદા છે. તેમાં બેઝ કેમ્પ અને હાયર કેમ્પ્સ પર બધી સગવડતા હોય છે. વળી મોટી સંખ્યામાં ચુપો જોડાતા હોવાથી સારી ફેન્ડશીપ કરવાની તક મળે છે. ટ્રેકીંગ દરમ્યાન બીમારી કે અક્સમાતના સંજોગોમાં ઝડપથી મદદ મળી શકે છે. તેમાં અલગથી કોઈ ગાઈડ રાખવાની જરૂર પડતી નથી.

● ટ્રેકીંગ કરવાના ફાયદાઓ :

પ્રકૃતિનું સાન્નિધ્ય માણાવું હોય તો ટ્રેકિંગ સિવાય અન્ય વિકલ્પ નથી. હિમાલય અને ઉત્તરાંચલ પ્રદેશના હિમાચાલિત પર્વતીય ઢોળાવો, બરફ, ગ્રાસલેન્ડ, નદી અને ઝરણા જંગલોમાં ટ્રેકિંગ કરવાથી માનસિક અનંદ

મળે છે. જે આજના ઝડપભેર થઈ રહેલા શહેરીકરણના વાતાવરણમાં મેળવવું મુશ્કેલ છે. પાંચથી સાત જાણાના ચુપમાં પીઠ પર બેકપેક બાંધીને પર્વતીય વિસ્તારોમાં કલાકો સુધી સતત પરિબ્રમણ કરવાથી આપણી વિચારશૃંખલા ચેતનવંતી બને છે. કુદરત શું છે તેનો એક અહેસાસ થાય છે. વિચાર શ્રુંખલાઓ અધ્યાત્મ તરફ વળે છે અને જીવન જીવવાનું પોઝિટિવ અને પ્રેરક બળ આપે છે. પરિણામ સ્વરૂપ આપણે કર્તવ્યાભિમુખ બનીએ છીએ. વર્ષમાં એક વખત આ પ્રકારનો વ્યાયામ કરવો જોઈએ.

આ ઉપરાંત શારીરિક ફાયદાઓ તો ઘણા છે. પર્વતારોહણ કરવાથી શારીરિક ક્ષમતા અને ખાસ કરીને આપણા હદ્દ અને ફેફસાની કાર્યક્ષમતા વિસ્તૃત થાય છે. પેટ અને આંતરડાને કસરત મળવાથી કબજ્જ્યાત અને અજીર્ણ દૂર થાય છે. હાઈબલડ પ્રેશરની તકલીફ દૂર થાય છે. ડાયાબિસ્ટિસવાળાને ચાલવાની કસરતથી ફાયદો થાય છે.

વિવિધ પ્રાંતોમાંથી આવેલા ભાઈ બહેનો સાથે ફેન્ડશીપ કરવાની તક મળે છે અને સાથે આપણા દેશની વૈવિધ્યસભર સંસ્કૃતિ, રીત રિવાજ અને રહેણીકરણીની જાણકારી માટે થાય છે. દશ-બાર દિવસો સાથે રહીને ટ્રેકીંગ કર્યા બાદ જ્યારે એકબીજીથી વિદ્યાય લેવાની ક્ષણ આવે ત્યારે લાગણીશીલ બનીને ફરી પાછા મળવાના કોલ-કરારો પણ થતા હોય છે. ટ્રેકીંગના કાર્યક્રમ દરમ્યાન નેતૃત્વના ગુણો વિકાસ પામે છે અને માનવીય સંબંધોની ઓળખ માટે થાય છે.

● કેટલાક સુંદર ટ્રેક માર્ગો :

હિમાલયમાં સેંકડો ટ્રેક માર્ગો આવેલા છે અને કોઈપણ ટ્રેક માર્ગ પસંદ કરીને ટ્રેકિંગ કરવાની મજા આવે છે છિતાં કેટલાક બહુ પ્રચલિત ટ્રેક માર્ગની જાણકારી મેળવીએ.

૧. પીન્ડારી-ગલેશિયર ટ્રેક :

કુમાઉન વિસ્તારમાં આવેલ આ ટ્રેક અલમોડાથી બાગેશ્વર, દ્વાલી, લોહારખેત થઈને જવાય છે. હિમાલયની વર્ષાથી પેદ્બી હિમશીલાઓ અહીં જોવા મળે છે.

૨. ચંદ્રખાની અને ખોલી પાસ :

યુથ હોસ્ટેલ્સ દ્વારા યોજાતા ટ્રેક કુલુ-મનાલી વિસ્તારમાં આવેલ છે તેનું રાયસન બેઝ કેમ્પ છે. ત્યાંથી જાના, કસોલ, મણિકર્ણ, રસોલ જો થઈને આ ટ્રેક ખુબજ સુંદર છે. અહીં મણિકર્ણ પાસે શિખ ગુરુદ્વારા અને ગરમ પાણીના ઝરણાઓ જોવાનો લહાવો મળે છે.

૩. કરેટી સરોવર ટ્રેક :

ધર્મશાલાના નડી વિસ્તારમાં આવેલ આ ટ્રેક પર સુંદર કરેટી સરોવર જોવા મળે છે. માર્ગમાં ચામુંદેશ્વરી, કાગળાદેવી અને જવાલા માતાજીના મંદિરો આવેલા છે. ધર્મશાળા નજીક મેલોઈડ ગંજમાં બૌધ્ય મોનાસ્ટ્રી આવેલી છે. જ્યાં દલાઈ લામાનું નિવાસ સ્થાન છે.

૪. વોલી ઓફ ફ્લાવર :

અભિકેશથી રૂપ્રમયાગ જોશીમઠ સુધી બસમાં જવાનું હોય છે. જોશીમઠથી શરૂ થતા આ ટ્રેકમાં સુંદર વોલી ઓફ ફ્લાવર્સના દર્શન થાય છે તથા હેમસ્કુંડ સાહિલ જવાય છે. વળતાં બદ્રીનાથના દર્શન કરવાની તક મળે છે. આ ટ્રેકમાં જુલાઈ-ઓગષ્ટમાં જવાય છે.

૫. ગંગોત્રી-ગોમુખ ટ્રેક :

ઉત્તરકાશથી ગંગોત્રી બસમાં જવાનું હોય છે. અથવા અભિકેશથી સીધી ગંગોત્રીની બસ મળે છે. ગંગોત્રીથી શરૂ થતો આ ટ્રેક લગભગ ૨૨ કિ.મી.નો છે. માર્ગમાં બેખડો ઘસી પડવાનો ખતરો હોય છે. ગોમુખ ગંગા નદીનું ઉદ્ઘગમ સ્થાન છે. અહીંથી અભિકેશ સુધી વહેતી ગંગાને ભાગીરથી કહે છે.

૬. ભૂગુ સરોવર ટ્રેક :

મનાલીથી લગભગ ૨૦ કિ.મી. દૂર સોલાંગનાલાથી શરૂ થતા આ ટ્રેક પર પુષ્કળ બરફ જોવા મળે છે. મહર્ષિ વેદ વ્યાસે જ્યોતિષ શાસ્ત્રની ભૂગુ સંહિતાની અહીં ભૂગુ સરવર પર રચના કરી હતી એમ કહેવાય છે.

૭. ડોડીતાલ ટ્રેક :

ઉત્તરકાશથી ડોડીતાલ-યમુનોત્રી ટ્રેક પર જવાય છે જ્યાં યમુના નદીના ઉદ્ઘગમ સુધી પહોંચી શકાય છે.

૮. ડેલણાઓ ચંબા ટ્રેક :

આ પણ ખૂબજ મનોરમ્ય ટ્રેક છે. ડિસેમ્બર-જાન્યુઆરી માસમાં અહીં બરફથી થીજેલા મનોરમ્ય ખજીહાર સરોવર જોવા મળે છે.

આ સિવાય હિમાલયમાં હર કિ દૂન, ખીલીગ હલેશીયર, લાલીખ-લેહ અને નૈનીતાલમાં તેમજ સિક્કિમ દાર્જલીંગ વિસ્તારમાં અનેક ટ્રેકીંગ માર્ગો આવેલા છે. ગોવાના સમુદ્ર ડિનારે કોસ્ટલ ટ્રેકીંગ અને કોડાઈકેનાલના જંગલોમાં પણ ટ્રેકીંગ કરવા માટે સુંદર ટ્રેક્સ આવેલા છે.

● ટ્રેકીંગ માટે કેટલીક આવશ્યક સાવધાની અને સૂચનાઓ :

૧. હથય રોગવાળા ભાઈ-બહેનોએ ટ્રેકીંગ કરવું નહિં.

૨. ટ્રેકીંગ દરમ્યાન સામાન ઊંચકવા હંમેશા બેક પેક અથવા રક્શેકનો ઉપયોગ કરવો. બંને હાથ મુક્તપણે હલનચલન માટે રાખવા.
૩. બને ત્યાં સુધી રક્શેકમાં ખૂબજ ઓછું વજન લેવું.
૪. બેકપેકમાં પાણીની બોટલ અને બિસ્કીટ, થેપલા કે ભાખરી જેવું થોડું ખાવાનું રાખવું.
૫. ટ્રેકીંગ કરતી વખતે હંમેશા કેપ બાલાકલાવા પહેરી રાખવા.
૬. ટ્રેકીંગ કરતાં થાક લાગે તો ટૂંકો વિરામ કરવો. પગ ઊંચા રહે અને માથું ઢળતું રહે એવા ઢોળાવ પર પાંચ મિનિટ આરામ કરવો. બહુ લાંબો સમય આરામ કરવો નહિં.
૭. ટ્રેકીંગ કરતી વખતે હંમેશા ચુપમાં રહેવું. આગળ અથવા પાછળ એકલા ન રહેવું.
૮. ટ્રેકીંગ દરમ્યાન માર્ગ પર જોવા મળતી પ્રકૃતિ, નદી, જંગલોનું નિરીક્ષણ કરતા રહેવું. ટ્રેકીંગ એ લક્ષ્ય પર પહોંચવાની કવાયત નથી પ્રકૃતિ સાથે આધ્યાત્મિક આનંદ મેળવવાની પ્રવૃત્તિ છે જે ચાલવા દરમ્યાન જ થાય છે.

સ્વીકબાષ આર. મહીંદ્રા - આદિપુર, કશ્ય

ક્યારેક લાગે છે

જંદગીમાં આદુ જેવા તુરા તુરાનો સ્વાદ
ક્યારેક લાગે છે
માંથે છાંટી પૂર્ણ રીતની હળવર,
છે ક્યારેક તો કલર પૂરતી જ લાગે છે.
ભૂરીયા જેવા છાંટીને ધાંધા,
બે સ્વાદીલા જેવા લાગે છે.
કલર હોય લાલ અને લાગે જીવો કે તીખો,
અને જંદગીનો તમતમાતો ચમચા જેવો સ્વાદ લાગે છે.
હોય રૂડો, રૂપાળો અને વધુ છાંટા પડી જાય
ત્યારે એ બને કે જીવો મીઠો જેર જેવો જ આકરો.
ચાખોડી જેવો કલર ને સ્વાદમાં છે તીખો,
તેલમાં બળબળાવીને વાપરી જીવો છે કંઈ એ જ જરૂર
રેતી જેવી સરકતી રાઈ ને લાગે છે જ્યારે,
સ્વાદ પૂરતી નાખી રસોઈને બનાવતી ચમકાતવાળી.
ત્યારે લાગે છે આ જંદગી તો છે ક્યારેક
હર એક એક રંગોના જ મસાલાવાળી.

જાનકી ઘનશ્યામભાઈ બારમેડા - મુજ

કોમ્પ્યુટરનો કક્કો - ૨

● ટી. એલ. કંસારા - અમદાવાદ ●

ટેકનોલોજી મુજબ કમ્પ્યુટર્સનો ટુંકો ઇતિહાસ

● ૧૯૪૫થી ૧૯૫૫ - વેક્યુમ ટ્યુબ :

પહેલી જનરેશન કે પેઢીના કમ્પ્યુટરો હજારોની સંખ્યામાં વેક્યુમ ટ્યુબ (હવા વગરની ટ્યુબ)નો ઉપયોગ કરીને બનાવવામાં આવેલ હતા. જે ઘણી જ મોટી જગ્યા રોક્તા હતા. ખૂબ જ ગરમી પેદા કરતા તેમજ ગરમીને કારણે ટ્યુબની અને એ રીતે આવા કમ્પ્યુટરોની જુંદગી ટૂંકી રહેતી હતી. આવા કમ્પ્યુટરોને પ્રથમ પેઢીના કહેવામાં આવે છે. આનો એક દાખલો એટલે ૧૯૪૬માં યુનિવર્સિટી ઓફ પેનિસેલ્વિનીયામાં બનાવવામાં આવેલ ઈલેક્ટ્રોકોન્નિક ન્યુમરીકલ ઇન્ટીગ્રેટર એન્ડ કેલ્ક્યુલેટર (ENIAC) (એનીઆક) નો છે. જે અંદરની સર્કિટો માટે ૧૮૦૦ જેટલી વેક્યુમ ટ્યુબોનો સ્વીચો તરીકે વપરાશ કરતું હતું. જેની ગરમીને કારણે તેમની જુંદગી ટૂંકી રહેતી ને તે વારંવાર ઊભું રહી જતું હતું. બહુ જ મોટી કાયા ધરાવતા આ મશીનની સંગ્રહક શક્તિ આજના પ્રમાણમાં ખૂબ જ ઓછી હતી કહો કે નહિંવત્ત હતી.

● ૧૯૫૫થી ૧૯૬૫ - ટ્રાન્ਜિસ્ટર્સ :

બીજી પેઢીના કહી શકાય એવા કમ્પ્યુટરની શોધ ૧૯૪૬માં શરૂ થઈ. જેમાં ટ્રાન્જિસ્ટર્સનો ઉપયોગ કરવામાં આવેલ અને નાની સાઈઝના પૂર્જાઓ કે ભાગોને સેમી કન્ડક્ટર મટીરીયલમાંથી બનાવવામાં આવેલ. પ્રમાણમાં તેઓ વેક્યુમ ટ્યુબ કરતાં ઓછી ગરમી પેદા કરતા હતા અને નાના ટ્રાન્જિસ્ટર્સનું કાર્ય પણ જડપી હતું. તેથી વધારે વિશ્વસનીય હતા અને જગ્યા પણ ઓછી રોક્તા હતા. આ કમ્પ્યુટરો ૧૯૬૫ સુધી વપરાશમાં રહ્યા.

● ૧૯૬૫થી ૧૯૮૦ - આઈ.સી. (ઇન્ટીગ્રેટડ સર્કિટ):

થર્ડ જનરેશન કે ત્રીજી પેઢીના કોમ્પ્યુટરોનો સમય ૧૯૬૫થી ૧૯૮૦ સુધીનો કહી શકાય. આ સમય દરમયાન ઇન્ટીગ્રેટડ સર્કિટ (આઈ.સી.)ની શોધ થઈ ગયેલ હોવાથી રીસર્ચ કરતા ઈજનેરોએ આઈ.સી. એટલે ક ખૂબ જ સંખ્યામાં સર્કિટોના પૂર્જા કે ભાગો - જેવા કે ડાયોડ્સ, ટ્રાન્જિસ્ટર્સ, કેપેસીટર્સ, રેસીરટર્સ વિ.નું સંયોજન કરીને સેમી કન્ડક્ટર્સ મટીરીયલમાં એક નાની જગ્યામાં ગોઠવ્યું. આ કારણે જ અને ચીપ કહેવામાં આવેલ. જેમાં વાયર દ્વારા જુદા જુદા પૂર્જાઓ વચ્ચેના જોડાણને તિલાંજલી આપવામાં આવેલ. આ કમ્પ્યુટરો વધારે નાના, જડપી અને ભરોસાપાત્ર બન્યા.

● ઇન્ટીગ્રેટડ સર્કિટ (આઈ.સી.):

ટેકનોલોજીની જડપી પ્રગતિને કારણે શરૂઆતમાં જે ચીપ ૧૦ ભાગો કે પૂર્જાને ગોઠવવામાં વપરાતી હતી તે જ ચીપમાં હવે ૧૦૦ જેટલા ભાગોને સમાવવામાં આવ્યા. જેને સ્મોલ સ્કેલ ઇન્ટીગ્રેશન (SSI) કહેવામાં આવ્યું અને ત્યારબાદ લાર્જ સ્કેલ ઇન્ટીગ્રેશનમાં હજારોની સંખ્યામાં પૂર્જાઓ તેટલી જ ચીપમાં ગોઠવાયા અને આવા કમ્પ્યુટરોને લાર્જ સ્કેલ ઇન્ટીગ્રેશન (LSI) કહેવાયા.

● ૧૯૮૦ પછીનો સમય - માઈક્રોપોસેસર કે ચીપ:

આનાથી પણ સંતોષ ના થતાં, લાખોની સંખ્યા માટે તેટલી જ સાઈઝની ચીપનો ઉપયોગ કરીને વેરી લાર્જ સ્કેલ ઇન્ટીગ્રેશન (VLSI) કરવામાં આવ્યું. આ બધું ૧૯૮૦ સુધી ચાલ્યું અને પૂર્જાઓ નાના ને નાના થતા ગયા. તેથી હવે આવી ચીપને માઈક્રો પ્રોસેસર (Micro Processor) કહેવામાં આવે છે. આ ચીપ ખૂબ જ શક્તિશાળી, જડપી અને ઓછામાં ઓછી જગ્યા રોકી વધારેમાં વધારે કામ આપનાર બની છે.

હવે ઈજનેરો એવી ડિઝાઇનનો વિકાસ કરવા મથી રહ્યા છે કે જેને પાંચમી પેઢીના કમ્પ્યુટરો કહી શકાય. કહેવાય છે કે કમ્પ્યુટરોમાં ઇન્ટેલીજન્સ કે બુધ્ધિ જેવું કંઈક હશે, જે આપણી સામાન્ય ભાષા સમજ શકે અને આ રીતે તેઓ આર્ટિફીશિયલ ઇન્ટેલીજન્સનો ઉપયોગ કરશે.

● ૨૧મી સદી - આર્ટિફીશિયલ ઇન્ટેલીજન્સ :

આર્ટિફીશિયલ ઇન્ટેલીજન્સ એટલે કમ્પ્યુટરની એ શાખા છે જે કે કમ્પ્યુટર માનવની જેમ વર્તી શકે તેનો અભ્યાસ કરે છે. આ શર્ષ કે ટર્મ ૧૯૮૫માં જોન મેકાથી (મેસેચ્યુસેટ્સ ઇન્સ્ટિયુટ ઓફ ટેકનોલોજી) એ શોધી હતી.

તેની વાખ્યા કરતા તેઓ કહે છે કે આર્ટિફીશિયલ ઇન્ટેલીજન્સ એટલે ઇન્ટેલીજન્ટ મશીન બનાવવાનું સાયન્સ અને ઓન્ઝનીયરિંગ. આધુનિક વાખ્યા પ્રમાણે ઇન્ટેલીજન્ટનો એક એવો અભ્યાસ અને ડિઝાઇન કે જે તેના વાતાવરણના સંવેદનો જીલી શકે અને એ મુજબ એકશન્સ લે કે જેથી તેના સફળતાના ચાન્સિસ વધારેમાં વધારે રહે. આર્ટિફીશિયલ ઇન્ટેલીજન્સને અન્ય નામો પણ આપવામાં આવેલ છે. જેવા કે કમ્પ્યુટેશનલ ઇન્ટેલીજન્સ, સિન્થેટિક ઇન્ટેલીજન્સ, કમ્પ્યુટેશનલ રેશનાલીટી ઇત્યાદિ.

આર્ટિફીશિયલ ઇન્ટેલીજન્સમાં નીચેની બાબતોનો સમાવેશ થાય છે.

ગોચર : કમ્પ્યુટર ઉપર રમાતી રમતો જેમાં કમ્પ્યુટરને

એવી રીતે પ્રોગ્રામ કરવામાં આવે છે કે ચેસ કે ચેકર્સ જેવી રૂમતો એ તમારી સાથે રમી શકે અને તમારી ચાલોના જવાબમાં એવી ચાલો ચાલે કે તમે હારી પણ જાઓ. ૧૯૭૭ના મે મહિનામાં આઈ.બી.એમ.ના સુપર કમ્પ્યુટર જેનું નામ રીપ બ્લ્યુ રાખવામાં આવેલ તેણે દુનિયાના ચેસ ચેમ્પિયન ગેરી કાસ્પારોવને એક મેચમાં મહાત કરી દીધેલ.

નિષ્ણાતો માટેની સિસ્ટમ : આમાં કમ્પ્યુટરને એવી રીતે પ્રોગ્રામ કરવામાં આવે છે કે વાસ્તવિક જગતમાં બનતી ઘટનાઓ બાબતમાં નિષ્ણયો લેવામાં તે મદદરૂપ થાય. દા.ત. કેટલીક વિશિષ્ટ સિસ્ટમ્સ ડોક્ટર્સન દર્દનું નિદાન કરવામાં ઉપયોગી સાબિત થયેલ છે.

રોબોટિક્સ : કોમ્પ્યુટર્સ જોઈ શકે તેમજ સાંભળી શકે તેમજ સંવેદના જગાડતી હરકતો સામે રીએક્શન કે પ્રતિબાવ આપી શકે તેવી રીતે પ્રોગ્રામ કરેલા કમ્પ્યુટરને રોબોટિક્સ કહેવામાં આવે છે. આવા કમ્પ્યુટરનો ઉપયોગ મોટા કારખાનાઓના એસેમ્બલી પ્લાન્ટ્સમાં કરવામાં આવે છે. હજુ સુધી આમાં જોઈએ તેવી સફળતા મળેલ નથી કારણકે રોબોટ્સને દેખાવ તેમજ સ્પર્શ થકી વસ્તુઓને ઓળખવામાં તકલીફ પડે છે. તેથી તેઓ આવી વસ્તુઓને ખસેડવામાં ગફકતો કરતા જણાયા છે.

અ ૧૨૧૯ ફેસેય લ ઈન્ટેલીજન્સને રોબોટીક, કન્ટ્રોલ સિસ્ટમ, શીડ્ચુલીંગ, ડાટા માઇન્ઝિંગ, લોજસ્ટીક, સ્પીચ રીકોર્ડિન્શન, ફેસિયલ રીકોર્ડિન્શન વગેરે ટર્મ સાથે જોડવામાં આવે છે. પરંતુ તે બધાથી કેવી રીતે અલગ પડે છે તે આપણે ફરી ક્યારેક જોઈશું.

● કમ્પ્યુટરની ક્ષમતા માપતા શબ્દો :

મારો “અંગત મિત્ર” ફરી ફરતા ફરતા મારી ઓફિસે આવી ચઢ્યો અને કહે, “ધાર, આ બીટ અને બાઈટ વિશે તું લખે છે તે સમજાતું નથી.” પછી પાછું તુરત જ બોલ્યો કે, “પણ ગણિતમાં હું કાચો હતો. તેથી જરા આગળ સમજાય ને.”

મારો જવાબ :

કિકેટની રૂમતમાં જેમ કિકેટરની ઓળખ તેની રન કરવાની સ્પીડ અને વિકેટ પર ટકી રહેવાની ક્ષમતા ઉપરથી થાય છે તેમ કમ્પ્યુટરની ઓળખ તેની સ્પીડ અને સંગ્રહ શક્તિ પર આધારિત છે. સામાન્ય રીતે આપણે બજારમાં કોઈ કોમ્પ્યુટર કે નેનો જેવું સંગીત સાંભળવા માટેનું સાધન લઈએ તો ત્યારે તેની ક્ષમતા જાણવા માટે એમ.બી. અને જી.બી.થી વાત કરવાની રહે છે. જેમકે આ કમ્પ્યુટરમાં હાર્ડ ડિસ્ક કેટલા

જી.બી.ની છે? જો જવાબ ૨૦ જીબી હોય તો એનો મતબલ એ કે તે $2 \times 1024 \times 1024 \times 1024$ બાઈટની સંગ્રહ શક્તિ ધરાવે છે. એટલે કે તે ૨૧૪,૭૪,૮૩,૬૪૮ બાઈનરી વર્ડ અથવા બાઈટની ક્ષમતા ધરાવે છે. તો આ બાઈનરી ડિજિટ સૌપ્રથમ જાણવા જેવું છે.

● બીટ અને બાઈટ :

અને જો અંગત, આ બાઈનરી એટલે કે ‘૦’ અને ‘૧’ વિશે જ આપણે થોડી ચર્ચા ગયા વખતે કરેલી. જેના દ્વારા આપણને જ્યાલ આવ્યો કે આ બીટ, બાઈટ, વિ. કમ્પ્યુટરની યાદ રાખવાની ક્ષમતા કે સંગ્રહ શક્તિ (Storage Capacity) સ્ટોરેજ ક્યેપેસિટી માટે વપરાતા માપદંડ છે. તો હવે બીટ અને બાઈટ વચ્ચે તફાવત. ગયા હમામાં ૮ બીટ બરોબર ૧ બાઈટ એવું જણાવેલ. તો ચાલ, આજે આપણે હાર્ટ્બીટ નહીં પણ માત્ર બીટ રેઈટ વિશે જાણીએ.

● બીટ રેઈટ :

બે ડિવાઈસ વચ્ચે જ્યારા ડાટાની ફેરબદલી કે ટ્રાન્સફર કરવાની હોય દા.ત. ઈન્ટરનેટ ઉપરથી મારા કમ્પ્યુટરમાં, તો જે ઝડપથી એ માહિતીનો ખજાનો મારા કમ્પ્યુટરમાં ઠલવાય તે ઝડપ માપવા માટેનો શબ્દ છે બીટ રેઈટ. અહીં ઝડપ ચોક્કસ સમયમાં માપવાની હોય છે, જે સાધારણ રીતે એક સેકન્ડ હોય છે. તો એક સેકન્ડમાં જેટલા બીટ ફેરબદલ થાય તેટલા રેઈટની તેની ઝડપ કહેવાય. બીટ રેઈટને ડાટા રેઈટ કે ડાટા ટ્રાન્સફર રેઈટ પણ કહેવામાં આવે છે. અર્થ બંનેનો એક જ છે.

● હર્ટ્ઝ Hertz (Hz) :

આવો જ એક બીજો શબ્દ છે હર્ટ્ઝ. જે અંગ્રેજી અક્ષર Hz તરીકે ટુંકમાં ઓળખાય છે જેનો સંબંધ ઈલેક્ટ્રીક કરંટ સાથે છે. એક સેકન્ડમાં ઈલેક્ટ્રીક કરંટના જેટલા વાઈન્શેન કે ધબકારા પસાર થાય જેને ફીકવન્સી કહેવાય છે, તેની સંખ્યાનું એક યુનિટ ગણીને તેને એક Hz સાઈકલ કહેવામાં આવે છે. હેઈનરીચ હર્ટ્ઝે પહેલી વખત ઈલેક્ટ્રો મેગનેટિક મોજાઓ પકડવા, શોધા તેથી તેમના નામ સાથે આ ઈલેક્ટ્રીક કરંટને માપવાની પદ્ધતિને સાંકળી લેવાઈ છે.

● બીટ, બાઈટ, કેબી, જીબી વિરોધાભાસ :

કમ્પ્યુટરની માહિતીને સંગ્રહવા માટેના મૂળભૂત એકમને બીટ કહેવામાં આવે છે જે ૧ અથવા ૦ માં લખવામાં આવે છે અને આમ માત્ર બે જ અંકનો ઉપયોગ થતો હોવાથી તેને બાઈનરી ડિજિટ કહેવામાં આવે છે તે આપણે ગયે વખતે જોયું. અહીં એક વિરોધાભાસ એ છે કે બાઈનરી વર્ડમાં આઠ બીટનો સમૂહ હોય

છે પરંતુ એમને ઓળખવામાં આવે છે મેટ્રીક પદ્ધતિના અક્ષરોથી જેમ કે ડિલો બાઈટ, મેઘા બાઈટ, ગીગા બાઈટ વિ.

ડિસેમ્બર ૧૯૯૮માં ધી ઈન્ટરનેશનલ ઈલેક્ટ્રોટેકનીકલ કમિશને (IEC) નવું ઈન્ટરનેશનલ સ્ટાન્ડર્ડ દાખલ કર્યું જેમાં બાઈનરી ડેટામાં મેટ્રીક પદ્ધતિના પ્રિફિક્સીસને બદલે IEC સ્ટાન્ડર્ડ માટે નક્કી કરવામાં આવેલ પ્રિફિક્સીસ - પૂર્વજોડાણો વાપરવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું. આ પૂર્વજોડાણોના પ્રથમ બે અક્ષરો મેટ્રીક પદ્ધતિના લેવામાં આવેલ છે અને પછીનો અક્ષર બાઈનરીનો B લેવામાં આવેલ છે. દા.ત. Kilobyte માટે KB ને બદલે KiB અને Gigabyte માટે GBને બદલે GiB. કેટલાક હાર્ડડ્રાઇવ મેન્યુફલ્યરર્સ સ્ટોરેજ કેપેસીટી દર્શાવવા માટે મેટ્રીક પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરે છે. દા.ત. ૩૦ ગીગાબાઈટ ડ્રાઇવ જે સાધારણ રીતે ૩૦,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦ બાઈટ (ઓસીમલ) પ્રમાણેની હોવાની અને નહીં કે ૩૨,૨૧૨,૨૫૪,૭૨૦ બાઈનરી બાઈટની. અહીં નીચે એક IEC International Standard મુજબનું કોષ્ટક આપેલ છે જેની પર નજર ફેરવાથી આ બંને વચ્ચે પડતો તર્કાવત ખ્યાલમાં આવશે અને કમ્પ્યુટરમાં કેપેસીટી માપવા માટે વપરાતા શરૂઆતી ઓળખ થશે.

NEW IEC STANDARD

bit	bit	0 or 1
byte	B	8 bits
Kibibit	Kibit	1024 bits
kilobit	Kbit	1000 bits
kibibyte (binary)	KiB	1024 bytes
kilobyte (decimal)	kB	1000 bytes
megabit	Mbit	1000 kilobits
mebibyte (binary)	MiB	1024 kibibytes
megabyte (decimal)	MB	1000 kilobytes
gigabit	Gbit	1000 megabits
gibibyte (binary)	GiB	1024 mebibytes
gigabyte (decimal)	GB	1000 megabytes
terabit	Tbit	1000 gigabits
tebibyte (binary)	TiB	1024 gibibytes
terabyte (decimal)	TB	1000 gigabytes
petabit	Pbit	1000 terabits
pebibyte (binary)	PiB	1024 tebibytes
petabyte (decimal)	PB	1000 terabytes
exabit	Ebit	1000 petabits
exibibyte (binary)	EiB	1024 pebibytes
exabyte (decimal)	EB	1000 petabytes

ઈન્ટરનેટની અફલાતુન દુનિયામાં, આવતા અંકે.

પહેલું સુખ તે જાત નથી :

આ ગણાથી દૂર રહેશો અને દારુ તો કદી ના પીશો : (૧) સીગારેટ, બીડી કે ચીરુટ પીવાથી. (૨) પાન કે ગુટકા મારફતે તમાકુના સેવનથી. (૩) નાક વાટે છીકણી સુંઘવાથી.

“ઝાતિ-સેતુ” પરિવારમાં નવા જોડાયેતા સભ્યોની યાદી

૧. વેલુબેન જી. બુધ્યભાઈ	ભુજ
૨. ચિતરંજન ડી. પરમાર	ભુજ
૩. સરસ્વતીભેન કે. સોલંકી	ભુજ
૪. જગદીશ શામજ સોની	માધાપર
૫. કીર્તિભાઈ ધનજ સોની	માધાપર
૬. જગદીશ કાનજ સોની	ભુજ
૭. હરીશ જેઠાલાલ સોલંકી	ભુજ
૮. નીતિન અમૃતલાલ હેડાઉ	ભુજ

“મંગલ મંદિર” : “અમદાવાદ-ગાંધીનગર વિશેષાંક”

“મંગલ મંદિર” શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદનું મુખ્યત્વ, જે અમદાવાદ ઉપરાંત કચ્છ તેમજ ભારતના અનેક શહેરોમાં વિતરીત થાય છે તેમજ ઈ-મેઈલ પર પણ ઉપલબ્ધ છે. તેનો આ વર્ષનો જુલાઈ અંક અધારી બીજ અંક “અમદાવાદ ગાંધીનગર વિશેષાંક” તરીકે પ્રકાશિત થશે.

આ અંકમાં મુખ્યત્વે નીચેની માહિતી પ્રસ્તુત થશે. અમદાવાદ - ગાંધીનગર સ્થિત વિવિધ કચ્છ ઘટક સમાજો, સંસ્થાઓ, કચ્છી ઉદ્યોગગૃહો, કચ્છી વ્યાપારગૃહો, કચ્છી તેવલોપર - બિલ્ડર - કોન્ટ્રાક્ટર, કચ્છી વર્તમાનપત્રો / મુખ્યપત્રો / સામયિકો વિગેરે. તદુપરાંત અમદાવાદ ગાંધીનગર વિસ્તારમાં પ્રવૃત્ત વિવિધ કચ્છી પ્રોફેશનલ્સ (દા.ત. ડોક્ટર્સ, વકીલ, ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ, વિવિધ પ્રકારના કન્સલ્ટન્ટ, આર્કિટેક્ટ્સ, એન્જિનિયર્સ તેમજ કચ્છી સરકારી કર્મચારીઓ / અધિકારીશ્રીઓ અને વર્ષ ૨૦૦૭-૨૦૦૮ દરમ્યાન અમદાવાદ - ગાંધીનગર વિસ્તારમાં હોસ્પિટોમાં રહેતા અથવા અલગથી રહેણાંકના મકાનોમાં વસવાટ કરતા અથવા પેંટિંગ ગેસ્ટ તરીકે રહેતા વિવિધ વિદ્યાર્થી - વિદ્યાર્થીનીઓની માહિતીનો સમાવેશ થશે.

આ દળદર કમાં અમદાવાદ - ગાંધીનગર સ્થિત કચ્છીઓના વિકાસને લગતી અનેકવિધ માહિતીનો સમાવેશ કરવામાં આવનાર છે. આ અંક દરેક વ્યક્તિને પોતાના ઘરની લાઈફ્સ્ટેટીમાં સંગ્રહવાલાયક અંક બની રહેશે. અમદાવાદ - ગાંધીનગર તથા તે વિસ્તારની બહાર વસવાટ કરતા કચ્છીઓના દરેક ઘટક સમાજોને તે ખૂબ જ ઉપયોગી સાબિત થઈ રહેશે.

ઉપરોક્ત સંદર્ભે વાંચકોને જે કંઈ માહિતી મોકલવાની હોય તો નીચેના સરનામે સંપર્ક કરવો.

શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

શ્રી કચ્છી જેન ભવન,

૪૩-૪૪, બ્રાબ્રા મિત્રમંડળ સોસાયરી,
નવચેતન હાઈસ્કુલની સામે, પાલડી - એલિસબ્રિજ,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬.

ફોન : (૦૭૯) ૨૬૫૭૮૮૮૮૨, ૨૬૫૭૭૪૬૮

કૌન બનેગા કોમ્પ્યુટર વિગાર્ડ? - ૧

આપેલ જવાબોમાંથી કોઈપણ એક ચોરસ ખાનામાં (✓) ટીક કરો. (એકથી વધારે ટીક હશે તો જવાબ ખોટો ઠરશે.

૧. માર્ચ ૨૦૦૭ સુધીમાં દુનિયામાં ઇન્ટરનેટ વાપરનારાઓમાં સંખ્યાની દસ્તિઅને ત્રીજે નંબર નીચેના દશોમાંથી કોનો આવતો હતો?

(એ) અમેરિકા (બ) ભારત (ક) જાપાન (દ) ચીન (દ્વારા) જર્મની
૨. મધ્યરાંગમાં નીચે આપેલ ભાગોમાંથી ક્યો એક ભાગ હોતો નથી?

(એ) રેમ (બ) રોમ (ક) માઉસ (દ) ઇન્ટીગ્રેટેડ સર્કિટ (દ્વારા) પંખો
૩. નીચે આપેલ ડીવાઇસોમાંથી માત્ર એક જ આઉટપુટ ડીવાઇસ છે. કઈ?

(એ) ક્રી-બોર્ડ (બ) પ્રિન્ટર (ક) મધ્યરાંગ (દ) માઉસ (દ્વારા) પાવર સખાય
૪. કમ્પ્યુટરની ભાષામાં “O” એટલે શું?

(એ) એક બાઈટ (બ) એક બીટ (ક) એક જબી (દ) એક કેબી (દ્વારા) એક ડિજિટ
૫. ઈ-મેઈલમાં @ સંશાનો ઉપયોગ નીચે આપેલમાંથી ક્યા કારણસર કરવામાં આવેલ છે?

(એ) કંપનીનું નામ ઓળખવા (બ) તમારું નામ જાણવા (ક) ઈ-મેઈલ ચોક્કસ સરનામે પહોંચાડવા
 (દ) યાહુના ઈ-મેઈલની પહેચાન કરવા (દ્વારા) કોઈપણ ઈ-મેઈલની ઓળખ કરવા
૬. ઈ-મેઈલ પદ્ધતિને વિકસાવવામાં નીચે આપેલ કંપનીઓમાંથી કોનો ફાળો ૧૯૯૮માં મહત્વનો હતો?

(એ) આઈ.બી.એમ. (બ) માઈક્રોફોટ (ક) એપલ (દ) ઈન્ફોસીસ (દ્વારા) અપ્સ નેટ
૭. નીચે આપેલ ડીવાઇસોમાંથી કઈ ડીવાઇસ ના હોય તો પણ કમ્પ્યુટર ઉપર કામ થઈ શકે?

(એ) પાવર સખાય (બ) ડિસ્ક પ્રાઇવ (ક) હાર્ડ ડિસ્ક (દ) મોનિટર (દ્વારા) રામ (RAM)

રજિસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુગ પેપર્સ (સેન્ટ્રલ રેસ) ૧૯૯૬ અન્વયે
“જ્ઞાતિ સેતુ” અંગેની માહિતી ફોર્મ -૪, રેસ - ૮

૧. પ્રકાશનનું સ્થળ : અમદાવાદ
૨. પ્રકાશનનો ગાળો : દી-માસિક
૩. મુદ્રકનું નામ : મનુભાઈ વી. કોટીયા
પ્રમુખ - શ્રી કચ્છી મારુ કંસારા સોની શાંતિ
મંડળ - અમદાવાદ
- મુદ્રકની રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
- મુદ્રણ સ્થાન : કનકશરી ઓફસેટ વર્ક્સ
ભૂતની આંબલી, રાયપુર દરવાજી બહાર,
અમદાવાદ.
૪. પ્રકાશકનું નામ : મનુભાઈ વી. કોટીયા
પ્રમુખ - શ્રી કચ્છી મારુ કંસારા સોની શાંતિ
મંડળ - અમદાવાદ
- પ્રકાશકની રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
- પ્રકાશકનું સરનામું : શ્રી કચ્છી મારુ કંસારા સોની શાંતિ મંડળ
C/O. ધવલ જીવેલર્સ,
ચાંલ્લા ઓળ, માણેકચોક,

- અમદાવાદ.
૫. સંપાદકનું નામ : હંસરાજ દાકરશી કંસારા
 - સંપાદકની રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
 - સંપાદકનું સરનામું : ૧/૧/૪, સમૃદ્ધિ ફ્લેટ,
રામેશ્વરમ એપાર્ટમેન્ટ,
દેવ આશિષ સ્કુલ પાસે, રામદેવનગર,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫.

૬. અખભારની માલિકી સરનામું : શ્રી કચ્છી મારુ કંસારા સોની શાંતિ મંડળ
 - સરનામું : C/O. ધવલ જીવેલર્સ,
ચાંલ્લા ઓળ, માણેકચોક,
અમદાવાદ.
- હું, મનુભાઈ વી. કોટીયા, શ્રી કચ્છી મારુ કંસારા સોની શાંતિ મંડળ -
અમદાવાદ વતી જાહેર કરું છું કે ઉપર જાણવેલી વિગતો મારી જાણ અને માન્યતા
પ્રમાણે સાચી છે.

અમદાવાદ
તા. ૨૫-૨-૨૦૦૮

મનુભાઈ વી. કોટીયા
પ્રકાશક અને મુદ્રક - “જ્ઞાતિ સેતુ”